

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ
ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

The ethical behaviors through students' perception in the field of
business administration in Rajamangala Institute of Technology

Bangkok Commercial Campus

สมนึก แก้ววิไล
สุคี ศิริวงศ์พากร
ชัยชนะ มิตรสัมพันธ์

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินผลประโยชน์ประจำปี 2548

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

งานห้องสมุดกลางเทเวศร์
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
วันที่..... - 6 ส.ค. 2552
เลขทะเบียน..... 000135
เลขหมู่..... 31

ISBN 974-14-0731-9

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร” เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรม 7 ด้านของนักศึกษา คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านการพึ่งตนเอง และด้านความกตัญญูทดแทน

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาการปฏิบัติตนทางจริยธรรม 7 ด้าน ตามการรับรู้ของนักศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้มาโดยการสุ่มแบบง่ายจากนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ 6 วิชาเอก ๆ ละ 50 คน ได้แก่ การบัญชี การตลาด ระบบสารสนเทศ การจัดการ ภาษาอังกฤษธุรกิจ และการเงิน รวม 300 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนรายด้านอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ ด้านความกตัญญูทดแทน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบ ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านความขยันหมั่นเพียร และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า การปฏิบัติตนทางจริยธรรมโดยรวมของนักศึกษาเพศชาย อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาเพศหญิงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความกตัญญูทดแทน รองลงมาคือด้านความซื่อสัตย์ ผลการเปรียบเทียบโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบและด้านการพึ่งตนเอง

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า การปฏิบัติตนทางจริยธรรมโดยรวมของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ต่ำกว่า 2.00) อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (2.00-2.99) และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (3.00-4.00) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และสูง ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความกตัญญูทดแทน รองลงมาคือด้านความซื่อสัตย์ ยกเว้นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ รองลงมาคือ ด้านความมีระเบียบวินัย ผลการเปรียบเทียบโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ และด้านการพึ่งตนเอง

Abstract

The study of ethical behaviors through students' perception in the field of business administration in Rajamangala Institute of Technology Bangkok Commercial Campus was a study to find seven ethical behaviors of the students, those were : honesty, discipline, generosity, responsibility, hard-working, self-reliance, and gratitude.

The purpose of this research was to study seven aspects of ethical behaviors through students' perception and compare the ethical behaviors between sex and learning achievement. The sample of this study selected by using simple random sampling technique from students in six majors of business administration field of study. In each major - Accounting, Marketing, Information System, Management, Business English , and Finance - 50 students was selected as sample of the study, totally 300 students. A questionnaire was used in collecting data.

The findings were as follow :

It was found that the ethical behaviors through the students' perception was totally in high level. As for each aspect, it was in high level 5 ones - gratitude , honesty, self-reliance, discipline , and responsibility respectively. For the medium level, there were two aspects : hard-working and generosity.

The comparison of ethical behaviors through students' perception by sex found that ethical behaviors of male students were totally in the medium level, and female students were in high level. When considering in each aspect of both sexes, the highest means was in gratitude, honesty was lower.

The total of comparison was found statistically significant difference at the 0.5 level. It was also found that there were four differences in statistical significance at the 0.5 level - honesty, discipline, responsibility, and self-reliance.

The comparison of ethical behaviors through students' perception by learning achievement found that totally ethical behaviors of students with low achievement (lower than 2.00) were in the medium level. Students with medium achievement (2.00 - 2.99) and those with high achievement (3.00 – 4.00) were in high level. When considering each aspect of students with low, medium, and high achievement, the highest means was in gratitude and followed by honesty except students with low learning achievement, the lower level was discipline. The result of totally comparison was different at the 0.5 statistical significance level. There were two different aspects with statistical significance at the 0.5 level in the aspect of honesty and self-reliance.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	
สารบัญ	
สารบัญตาราง	
สารบัญภาพ	
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	8
บทที่ 2 แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวความคิดเกี่ยวกับจริยธรรม	9
ทฤษฎีที่เกี่ยวกับจริยธรรม	16
พฤติกรรมเชิงจริยธรรม 7 ด้าน	22
แนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
กรอบแนวคิดในการวิจัย	47
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
วิธีการศึกษา	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
การนำเสนอผลการวิจัย	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม	54
การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา	57
การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ	68
การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	83
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	111
สรุปผลการวิจัย	111
อภิปรายผล	114
ข้อเสนอแนะ	116
บรรณานุกรม	118
ภาคผนวก	124

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	54
4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	55
4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิชาเอก	55
4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	56
4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย	56
4.6	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	57
4.7	แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน	58
4.8	แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความซื่อสัตย์	59
4.9	แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความมีระเบียบวินัย	60
4.10	แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	61
4.11	แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความรับผิดชอบ	63
4.12	แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความขยันหมั่นเพียร	64
4.13	แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านการพึ่งตนเอง	65
4.14	แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความกตัญญูคุณเวที	67
4.15	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ	69

สารบัญญัตราง (ต่อ)

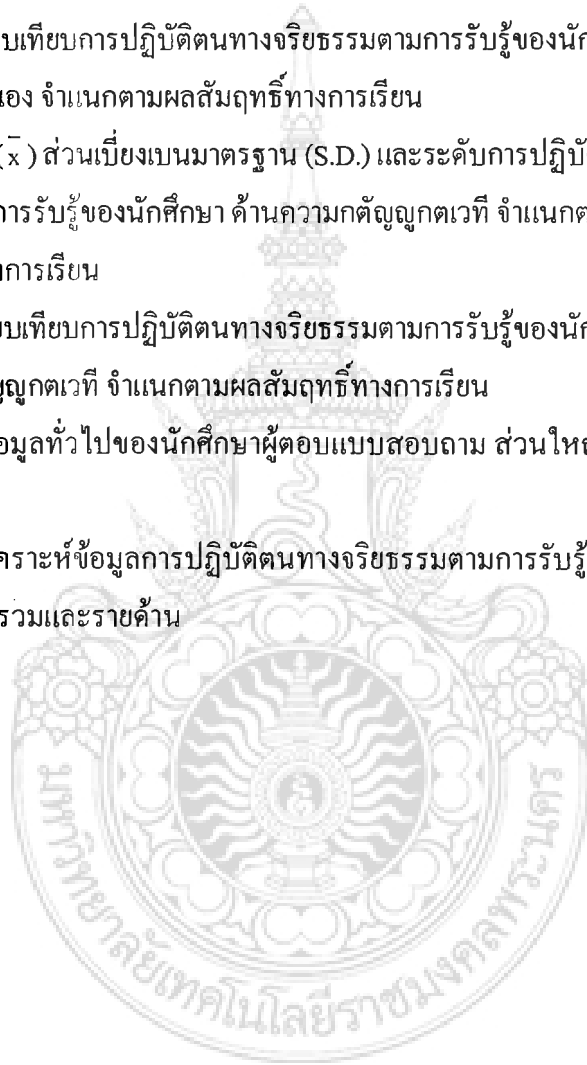
ตารางที่		หน้า
4.16	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามเพศ	70
4.17	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามเพศ	72
4.18	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จำแนกตามเพศ	74
4.19	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามเพศ	76
4.20	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามเพศ	77
4.21	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านการพึ่งตนเอง จำแนกตามเพศ	79
4.22	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านความกตัญญูกตเวที จำแนกตามเพศ	81
4.23	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	84
4.24	แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.25	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	87
4.26	แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	88
4.27	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	90
4.28	แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	91
4.29	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	94
4.30	แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	95
4.31	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	97
4.32	แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	98
4.33	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	101
4.34	แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	102

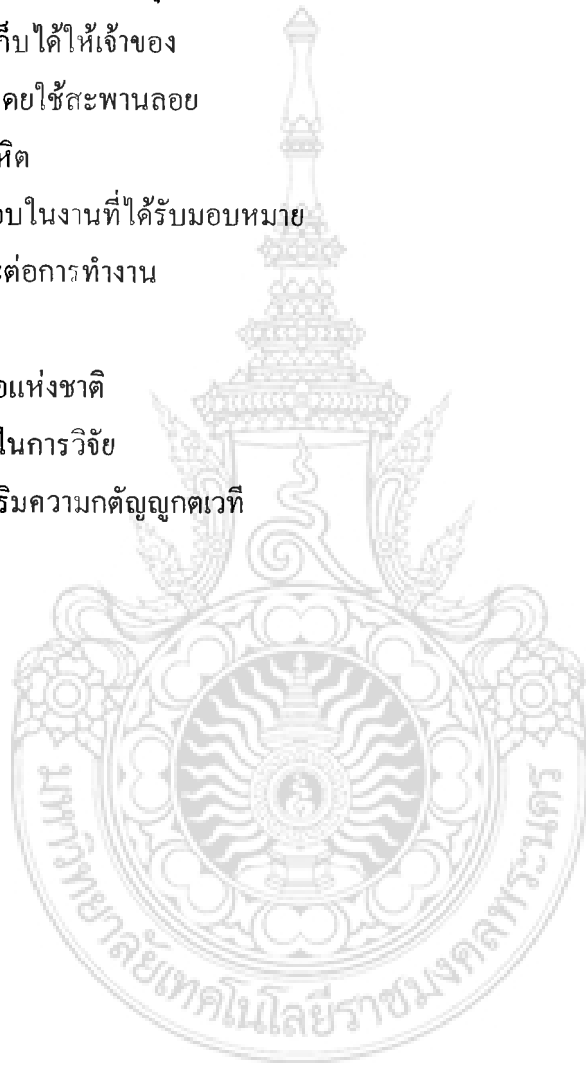
สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.35	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านการพึงตนเอง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	104
4.36	แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านการพึงตนเอง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	106
4.37	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความกตัญญูกตเวที จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	108
4.38	แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความกตัญญูกตเวที จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	109
5.1	สรุปคำตอบข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ผู้ตามรายชื่อ	112
5.2	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน	113

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กิจกรรมทางจริยธรรม	1
1.2	การไหว้	2
2.1	การวิเคราะห์ความดีในทางพุทธศาสนา	12
2.2	การคืนของที่เก็บได้ให้เจ้าของ	25
2.3	การข้ามถนนโดยใช้สะพานลอย	27
2.4	การบริจาคโลหิต	27
2.5	ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย	30
2.6	ความอดทนต่อการทำงาน	33
2.7	การพึ่งตนเอง	35
2.8	กิจกรรมวันพ่อแห่งชาติ	38
2.9	กรอบแนวคิดในการวิจัย	47
5.1	กิจกรรมส่งเสริมความกตัญญูกตเวทิตี	114

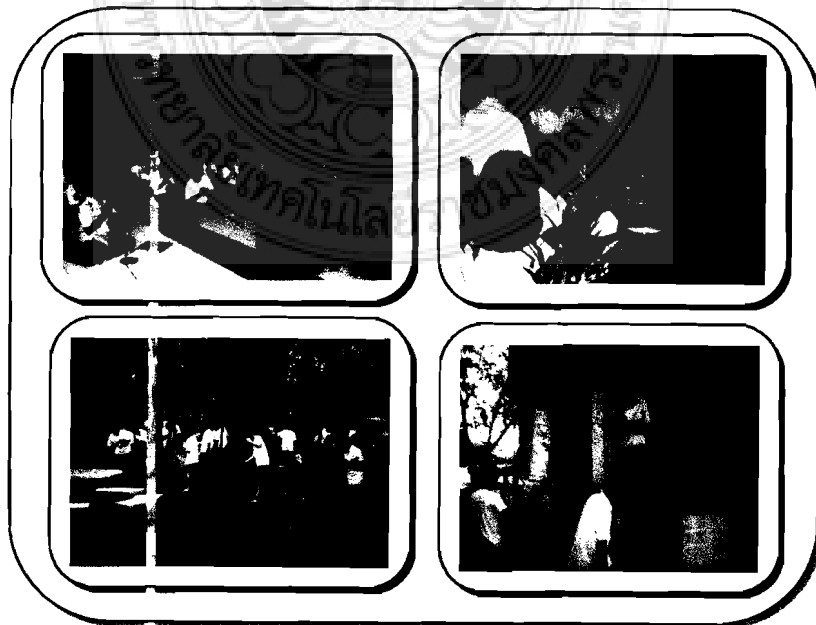

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

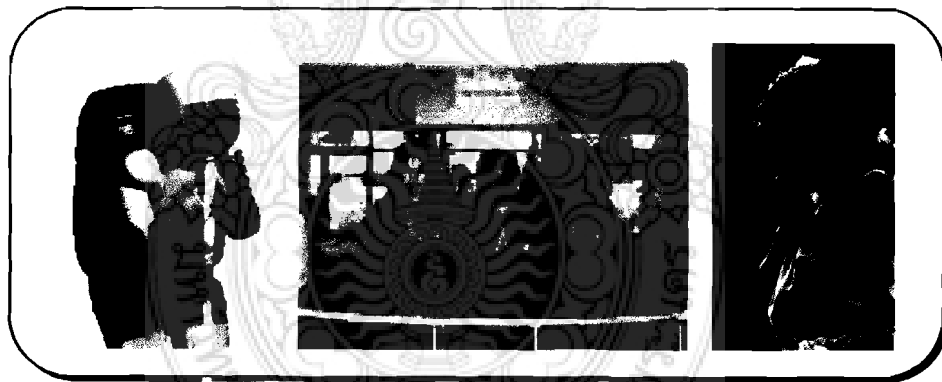
คุณธรรมจริยธรรมเป็นรากฐานของการพัฒนามนุษย์ เมื่อคุณธรรม จริยธรรมถูกละเลย ผลตามมาก็คือการจัดคุณภาพชีวิตที่ตกต่ำ ความเป็นมนุษย์จึงไม่มีความสมบูรณ์ ปัจจุบันสังคมไทยได้ประสบปัญหาวิกฤตทางศีลธรรมอย่างรุนแรง ผู้คนต่างเห็นแก่ตัว แกร่งแข็งชิงดีชิงเด่น เอาไว้ดเอาเปรียบกัน ประเทศไทยเคยเจริญรุ่งเรืองไปด้วยวัฒนธรรม ประเพณีอันงดงามมาก่อน ขณะนี้ศีลธรรมได้เลือนหายไปจากจิตใจของคนเรา ความเอื้อเฟื้อ เอื้ออาทร มีน้ำใจ เสียสละ ได้เหือดหายไปจากชุมชน ทราบเท่าที่สังคมเปลี่ยนไป แนวทางจริยธรรมก็ย่อมเปลี่ยนไป สิ่งที่ถูกต้องงดงามในสมัยหนึ่งก็อาจจะไม่งดงามในอีกสมัยหนึ่งหรืออีกสังคมหนึ่ง ปัญหาหนึ่งที่ต้องแก้ การสนใจในปัจจุบันก็คือ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของวัยรุ่นหรือเยาวชน เพราะวัยรุ่นเป็นกำลังอันสำคัญของประเทศ และประเทศก็กำลังเผชิญกับปัญหาความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม จรรยา มารยาท วัยรุ่นละทิ้งศีลธรรมและความประพฤติ การแสดงออกของวัยรุ่นในปัจจุบันขัดต่อศีลธรรม และจริยธรรมอันดีงาม ดังนั้น การปลูกฝัง “จริยธรรม” ให้แก่วัยรุ่นหรือเยาวชนจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นปัจจัยที่จะทำให้สังคมเกิดความสงบสุข

ภาพที่ 1.1 กิจกรรมทางจริยธรรม

จริยธรรม เป็นธรรมที่เป็นข้อปฏิบัติ ศีลธรรม หรือกฎศีลธรรม แสดงออกถึงลักษณะของ ผู้มีวัฒนธรรมทางจิตใจ และเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละชาติ และชาติไทยมีวัฒนธรรมทาง ใจหลากหลายอย่างที่แม้แต่ชาวต่างชาติหลายคนรู้สึกชื่นชม เป็นต้นว่า การมีจิตใจที่เอื้ออาทร ความ อ่อนโยน ความมีมารยาทดี (พระราชวรานี, 2529: 590-591) ปัจจุบันจริยธรรมเป็นเรื่องที่ได้รับการ กล่าวถึงกันมาก เมื่อใดก็ตามสภาพสังคมเกิดความสับสนวุ่นวายขาดความสุข อันเนื่องมาจากความ ประพฤติปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมของสมาชิกบางคน หรือหลายคนในสังคม ก็จะมีการวิเคราะห์วิจารณ์ กล่าวโทษกันว่า เป็นเพราะคนในปัจจุบันด้อยหรือไร้จริยธรรม ปรากฏการณ์เช่นนี้อาจนับเป็น ปัญหาสังคมลักษณะหนึ่งที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายประการ ประการหนึ่งคือ การเปลี่ยนแปลง ของสังคม เศรษฐกิจ ชีวิตความเป็นอยู่ เช่นการเคลื่อนย้ายของประชากรจากถิ่นฐานเดิม วิถีทางการ ดำรงชีวิตไม่สะดวก ความจำกัดของทรัพยากรทำให้ผู้คนต้องดิ้นรนเพื่อปากเพื่อท้องของคนมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540: 15) สังคมมีการติดต่อธุรกิจการค้าและบริการ ถ่ายทอดความเจริญก้าวหน้าจากต่างชาตินามากขึ้น การยึดถือในค่านิยม ศีลธรรม จริยธรรมอันดั้งเดิม เริ่มจางหายไปพร้อมกับความสมัยใหม่ในปัจจุบัน(ทวีป อภิสิทธิ์, 2540:43-44)

ภาพที่ 1.2 การไหว้

ในการพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงเจริญก้าวหน้า มีเสถียรภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับที่ คุณภาพของประชากร ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลของประเทศ ถ้าหากประชาชนขาดคุณภาพมีปัญหา ด้านความประพฤติ คือศีลธรรมและจริยธรรมเสื่อมก็จะเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้า สักกัั้นการพัฒนาใด ๆ ที่พึงมีขึ้น สภาพของสังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เนื่องจากผลของการพัฒนาประเทศที่ผ่านมามุ่งเน้นการพัฒนาด้านวัตถุเป็น ไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ เกิดความไม่สมดุลกันระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ จึงส่งผลให้พฤติกรรมที่ ไม่เหมาะสมในหลายลักษณะ เด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ได้เปิดหน้าต่างทางโลกทัศน์ของตนสู่โลก กว้างทางความคิด และเสรีภาพ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมแบบใหม่ โดยละทิ้งวัฒนธรรมดั้งเดิมของคน

เส้นทางชีวิตมุ่งสู่การแข่งขัน คือความได้เปรียบทางความรู้ และเทคนิควิถี ในขณะที่เดียวกันเด็กและเยาวชนไทยได้ประสบกับปัญหามากมาย มีพฤติกรรมและจิตใจที่เบี่ยงเบนไปจากภาวะที่ควรจะเป็น สภาพของเด็กและเยาวชนไทยที่มีความเก่งขึ้น กล้าคิด กล้าทำมากกว่าเด็กไทยในสมัยก่อน แต่ทว่าความจริงที่ปรากฏนั้น เด็กและเยาวชนไทยมีทักษะการคิดเชิงวิทยาศาสตร์มากกว่าทักษะการคิดเชิงคุณธรรม ถึงแม้ในระดับมัธยมศึกษาจะมีวิชาพระพุทธศาสนาสอนในโรงเรียนก็ตาม แต่คงเน้นความรู้ทางวิชาการมากกว่าการปลูกฝังเชิงคุณธรรม เด็กไทยจึงมีลักษณะเก่งแต่วิชาการ แต่อ่อนคุณธรรมจริยธรรม (พระมหาบุญเพ็ชร ปุณฺณวิริโย, 2544: 38)

สภาพความเสื่อมของคนในสังคม ส่วนใหญ่น่าจะเป็นเพราะสังคมไทยมองข้ามหรือหย่อนในด้านคุณธรรม และจริยธรรมมากกว่า จึงทำให้แลดูประหนึ่งว่า สังคมไทย ไม่มีความยุติธรรม ไม่มีความปรารถนาดีต่อกัน มีแต่ความเห็นแก่ตัว เอารัดเอาเปรียบ ไม่มีการให้อภัยไม่มีความเห็นอกเห็นใจ (วิชัย ดันศิริ, 2538: 22) ในขณะที่เดียวกันระบบความสัมพันธ์ของสังคม “ประชาธิปไตย” ก็เป็นไปอย่างสับสน ด้วยการใช้เงินและอิทธิพลเป็นฐาน ขาดแนวทางที่เป็นธรรม จิตใจคนห่างไกลจากศรัทธาความเชื่อในศาสนาธรรม ซึ่งเคยใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตทำให้เกิดสภาวะความเสื่อมทรามทางศีลธรรม และจริยธรรมอย่างน่าวิตก โดยเฉพาะสภาวะทางจิตใจที่ถูกหล่อหลอมด้วยศีลธรรมอันดีงาม ที่ทำหน้าที่ประหนึ่งวัคซีนภูมิคุ้มกัน โรคให้กับตนเองและสังคมไทยให้อยู่รอดกำลังเป็นวัคซีนที่หมดอายุ คนรุ่นใหม่จึงขาดรกรากทางจิตใจที่เข้มแข็งอันเป็นวิสัยที่ตรงกันข้ามกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตเดิม ที่อยู่กันแบบเอื้อเพื่อเอื้อแผ่ มีน้ำใจ

ฉะนั้นการควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสิ่งที่สามารถควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ให้อยู่ในทิศทางที่ถูกต้องได้คือจริยธรรม เนื่องจากจริยธรรมเป็นผลของสภาพสังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบัน ที่จะนำไปสู่การวิวัฒนาการต่อไปในอนาคต จริยธรรมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อสังคมเป็นอย่างมาก ในการกำหนดความสงบสุข ความเจริญและความเสื่อมของสังคม สังคมที่เจริญจะมีคนที่มีคุณธรรมอยู่มาก คนในสังคมมีความประพฤติดี มีการประพฤติปฏิบัติตนที่ไม่เป็นการเบียดเบียนทั้งตนเองและผู้อื่น เป็นลักษณะของความมีจริยธรรมดี ทุกคนในสังคมมีความสุขสังคมนั้นผาสุกและสงบสุข เมื่อประกอบภารกิจใดก็มีแต่ความสำเร็จและก้าวหน้า ส่วนสังคมที่เสื่อม คนมีคุณธรรม ศีลธรรมหรือจริยธรรมน้อยลง มีการประพฤติปฏิบัติที่เบียดเบียนตนเองและต่อผู้อื่นกันมาก สมาชิกในสังคมจะขาดความสงบสุข และความผาสุก สังคมนั้นจะแตกสลายในที่สุด ในขณะที่เดียวกันหากคนในสังคมใดมีความบกพร่องด้านจิตใจ ขาดคุณธรรมและจริยธรรม แม้สังคมนั้นจะมีความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจก็ย่อมจะหาความสงบสุขได้ยาก ดังนั้นการพัฒนาจริยธรรมของคนในสังคมจึงมีความจำเป็นและจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องหรือครอบคลุมประชากรทุกกลุ่ม (สุทธิวงศ์ ดันตยาพิศาลสุทธิ, 2542: 2)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐได้ทรงมองเห็นความสำคัญและทรงเป็นแบบอย่างในการนำหลักธรรมทางศาสนามาประพฤติปฏิบัติ ดังพระบรมราชปณิธานในพระปฐมบรมราชโองการที่ว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” พร้อมทั้งได้ทรงพระเมตตาพระราชทานพระบรมราโชวาทแนะนำสั่งสอนให้ประชาชนชาวไทยได้มองเห็นความสำคัญและนำหลักธรรมคำสอนทางศาสนามาประพฤติปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมนำความสงบสุขมาสู่ชีวิตของตน ของครอบครัวและสังคม ไว้ในสถานที่และโอกาสต่าง ๆ กัน ดังพระบรมราโชวาทซึ่งแสดงถึงความห่วงใยในปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางจริยธรรมของสังคมไทยปัจจุบันดังนี้

“ความเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งที่น่าวิตกคือ ทุกวันนี้ความกิดอ่านและความประพฤติหลาย ๆ อย่าง ซึ่งแต่ก่อนถือว่าเป็นความชั่ว ความผิด ได้กลายเป็นสิ่งที่คนในสังคมยอมรับ แล้วพากันประพฤติปฏิบัติโดยไม่รู้สึกระส่ำระสายจนทำให้เกิดปัญหา และทำให้ชีวิตของแต่ละคนมีคมันลงไป ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นหน้าที่ของชาวพุทธจะต้องร่วมกันแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจัง แต่ละท่านแต่ละฝ่ายต้องยึดหลักการให้มั่นคงที่จะไม่ทำสิ่งใด ๆ ที่ชั่ว ที่เสื่อม ต้องกล้าและบากบั่นที่จะทำแต่สิ่งที่เป็นความดี เป็นความถูกต้อง และเป็นธรรม เพื่อให้ผลความประพฤติปฏิบัติชอบบังเกิดเพิ่มพูนขึ้นและคำจูนส่วนรวมไว้มิให้เสื่อมทรุดลงหากให้กลับฟื้นคืนดีขึ้นได้เป็นลำดับ”

(พระบรมราโชวาท พระราชทานแก่ที่ประชุมสมาคมพุทธศาสนาทั่วราชอาณาจักร ครั้งที่ 36 วันที่ 18 พฤศจิกายน 2532)

เป็นสิ่งที่น่ายินดีอย่างยิ่งที่ทุกหน่วยงานได้น้อมนำรับพระบรมราโชวาทเกี่ยวกับการนำหลักธรรมทางศาสนาพัฒนาจริยธรรมกันอย่างกว้างขวาง เพราะต่างตระหนักกันดีว่า การพัฒนาที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางด้านความรู้เพียงอย่างเดียว น่าจะไม่เพียงพอที่จะพัฒนาคนให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติที่แท้จริงได้ จะต้องพัฒนาคนในชาติให้มีคุณธรรมควบคู่ไปด้วยเพื่อน้อมรับสนองพระบรมราโชวาทดังกล่าว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 73 กำหนดให้รัฐสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และมาตรา 81 กำหนดให้ รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม และเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ รัฐได้ออกพระราชบัญญัติว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยมีจุดเน้นให้มีความรู้คู่คุณธรรม ซึ่งได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาของชาติ ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (บัญญัติไว้ในมาตรา 6) นอกจากนั้นตาม พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้จัดแนวการศึกษาไว้

ในมาตรา 23 ว่า การจัดการศึกษาทั้งการจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา

จากความสำคัญและสภาพปัญหาข้างต้น ประกอบกับบางท่านให้ความเห็นว่า นักเรียนยิ่งเรียนสูงขึ้นไปปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ก็เพิ่มมากขึ้น เช่น ปัญหาการขาดความรับผิดชอบ ขาดความมีระเบียบวินัย ขาดความกตัญญูกตเวที ไม่มีความซื่อสัตย์ เป็นต้น ซึ่งแสดงถึงการขาดจริยธรรม ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการปฏิบัติตนทางจริยธรรม 7 ด้าน เนื่องจากเห็นว่าพฤติกรรมทั้ง 7 ด้านนี้เป็นแนวทางที่จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษาทางด้านจริยธรรม คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านการพึ่งตนเอง และด้านความกตัญญูกตเวที เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาจริยธรรมของนักศึกษาให้มีความพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติตนในทางที่ตรงมมีความสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการปฏิบัติตนทางจริยธรรม 7 ด้าน ตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ในด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านการพึ่งตนเอง และด้านความกตัญญูกตเวที

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 กลุ่มประชากร ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ภาคการศึกษา 2/2548 จำนวน 3,140 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ที่ศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ภาคการศึกษา 2/2548 จำนวน 300 คน จำแนกตามวิชาเอกดังนี้

1. วิชาเอกการบัญชี
2. วิชาเอกการตลาด
3. วิชาเอกการเงิน
4. วิชาเอกการจัดการ
5. วิชาเอกระบบสารสนเทศ
6. วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ

1.3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความซื่อสัตย์
 - 2.2 ความมีระเบียบวินัย
 - 2.3 ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
 - 2.4 ความรับผิดชอบ
 - 2.5 ความขยันหมั่นเพียร
 - 2.6 การพึ่งตนเอง
 - 2.7 ความกตัญญูกตเวที

1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

1.4.1 จริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอันถูกต้องดีงามทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคมทั้งความคิดและเหตุผลที่สอดคล้องกับการปฏิบัติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องศาสนา แต่เป็นเรื่องที่สังคมนิยมชมชอบให้การสนับสนุน รวมทั้งการกระทำในเรื่องที่เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี กฎหมาย อุดมการณ์ วินัย มารยาท การดำเนินชีวิตทั้งกาย วาจา ใจ อันจะก่อให้เกิดความสงบสุข ความเจริญรุ่งเรืองทั้งต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ

1.4.2 ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม และตรงต่อความเป็นจริงทั้งกาย วาจา ใจ ซื่อตรงทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

1.4.3 ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การควบคุมความประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน และเหมาะสมกับกติกาของสังคมข้อบังคับ ข้อตกลง กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี อันนำมาสู่ความสุขในชีวิตของตนเองและความเป็นระเบียบในสังคม

1.4.4 ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หมายถึง การเต็มใจช่วยเหลือผู้อื่น ทั้งในด้านการช่วยเหลือเงินทอง สิ่งของ และการช่วยเหลือทางวาจา ความคิด กำลังกาย

1.4.5 ความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน ด้วยความตั้งใจ ความละเอียดรอบคอบ ยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย และพร้อมที่จะปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

1.4.6 ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความมานะ บากบั่น ไม่ย่อท้อ ประคบความดี เอาใจใส่ต่องานด้วยความกระตือรือร้น มุ่งมั่นทำงานให้สำเร็จตามที่ต้องการ

1.4.7 การพึ่งตนเอง หมายถึง การทำตนให้เป็นที่พึ่งของตนเอง พร้อมทั้งรับผิดชอบตนเอง

1.4.8 ความกตัญญูกตเวทิตา หมายถึง การปฏิบัติที่แสดงออกเพื่อบูชาความดี รู้จักคุณค่าแห่งการกระทำดีของผู้อื่น

1.4.9 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา ในภาคเรียนที่ 1/2548 โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักศึกษาที่ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง คือ 3.00 ถึง 4.00

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง นักศึกษาที่ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.00 ถึง 2.99

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ คือ ต่ำกว่า 2.00

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

- 1.5.1 เป็นแนวทางให้กับอาจารย์ผู้สอน นำไปสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอน
- 1.5.2 เป็นแนวทางให้กับผู้บริหารสถานศึกษานำไปวางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจริยธรรมในสถานศึกษา
- 1.5.3 เป็นประโยชน์ต่อการเตรียมนักศึกษาให้เป็นผู้มีความพร้อม ที่จะออกไปประกอบอาชีพและมีคุณลักษณะตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ
- 1.5.4 เป็นแนวทางในการวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้เรียบเรียงไว้ดังนี้

- 2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับจริยธรรม
- 2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับจริยธรรม
- 2.3 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม 7 ด้าน
- 2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับจริยธรรม

2.1.1 ความหมายของจริยธรรม

ได้มีผู้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้หลายท่าน ดังนี้

พุทธทาสภิกขุ (2505: 18) ให้ความหมายว่า จริยธรรมแปลตามพัญจนะว่า ธรรมควรประพฤติ จร แปลว่า ความประพฤติ อัย ปัจจัย มีความหมายว่า ควร จริย แปลว่า ความประพฤติ จริยธรรม แปลว่า สิ่งที่ควรประพฤติ

วสิน อินทสระ (2518 : คำนำ) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติการ กระทำ และความคิดที่ถูกต้องเหมาะสม การทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เว้นสิ่งที่ควรเว้น กระทำสิ่งที่ควรกระทำด้วยความฉลาดรอบคอบ รู้เหตุรู้ผลต้องตามกาลเทศะและบุคคล

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524:2) กล่าวว่า จริยธรรมเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง หมายถึง ลักษณะทางสังคมและลักษณะของมนุษย์ ลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม และมีคุณสมบัติประเภทใดประเภทหนึ่งใน 2 ประเภท คือ เป็นลักษณะที่สังคมต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกของสังคมนั้น พฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบให้การสนับสนุน และผู้ร่วมกระทำส่วนมากเกิดความพอใจว่าการกระทำนั้นถูกต้องเหมาะสม ส่วนอีกประเภทหนึ่งคือลักษณะที่สังคมไม่ต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกของสังคม เป็นการกระทำที่สังคมลงโทษหรือพยายามกำจัดผู้กระทำ

พฤติกรรมนั้น ส่วนมากรู้สึกว่าเป็นสิ่งไม่ถูกต้องและไม่สมควร ฉะนั้นผู้ที่มีจริยธรรมสูง คือผู้ที่มีลักษณะและพฤติกรรมประเภทแรกมากและประเภทหลังน้อย

ธีระพร อุวรรณโณ (2526: 52) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรมหมายถึงระบบของกฎเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกการกระทำที่ดีจากการกระทำชั่ว การกระทำที่ถูกจากการกระทำที่ผิด และการกระทำที่ควรจากการกระทำที่ไม่ควร

สาโรช บัวศรี (2526: 26) ได้กล่าวถึง จริยธรรมว่า หมายถึง ความประพฤติที่ถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า ความประพฤติเหล่านี้ประกอบด้วยศีลธรรม (การงดเว้นสิ่งที่ไม่ดี) คุณธรรม (การกระทำสิ่งที่ดี) เนติธรรม (การกระทำสิ่งถูกต้องตามกฎหมาย) และธรรมเนียมประเพณี (การกระทำสิ่งส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมแล้วปฏิบัติกันมานาน)

กระมล ทองธรรมชาติ (2529:72) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง ธรรมหรือหลักความประพฤติที่ควรค่าแก่การยึดถือ

พนัส หันนาคินทร์ (2529 :48) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติอันพึงปฏิบัติต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อสังคม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรุ่งเรือง เกษมสุขในสังคม การที่จะให้เป็นเช่นนั้นได้ ผู้ปฏิบัติต้องรู้จักว่าสิ่งใดผิด ดังนั้นการปฏิบัติทางกายต้องสอดคล้องกับความรู้สึกทางจิตด้วย

ประภาศรี สีหอำไพ (2535: 24) ได้อธิบายความหมายของจริยธรรมว่า หมายถึงหลักความประพฤติที่อบรมกิริยาและปลูกฝังลักษณะให้อยู่ในครรลองของคุณธรรม หรือศีลธรรม คุณค่าทางจริยธรรมชี้ให้เห็นความเจริญงอกงามในการดำรงชีวิตอย่างมีระเบียบแบบแผนตามวัฒนธรรมของบุคคลที่มีลักษณะทางจิตใจที่ดีงาม อยู่ในสภาพแวดล้อมที่โน้มนำให้บุคคลมุ่งกระทำคุณดี ละเว้นความชั่ว มีแนวทางความประพฤติอยู่ในเรื่องของความดี ความถูกต้อง ความควรในการปฏิบัติตนเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างสงบเรียบร้อย และเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น มีคุณธรรมและมโนธรรมที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดี โดยมีสำนึกที่จะใช้สิทธิและหน้าที่ของตนตามค่านิยมที่พึงประสงค์

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2542: 88) คำว่าจริยธรรม แยกออกเป็น จริยะ + ธรรม คำว่า จริยะ หมายถึง ความประพฤติหรือกริยาที่ควรประพฤติ ส่วนคำว่า ธรรม มีความหมายหลายอย่าง เช่น คุณความดี หลักคำสอนของศาสนา หลักปฏิบัติ เมื่อนำคำทั้งสองมารวมกันเป็น “จริยธรรม” จึงได้ความหมายตามตัวอักษรว่า “หลักแห่งความประพฤติ” หรือ แนวทางของการประพฤติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ 2542 .ได้ให้ความหมายของคำว่าจริยธรรม หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม

กล่าวโดยสรุป จริยธรรม (Ethics) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอันถูกต้องดีงามทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อสังคม ทั้งความคิดและเหตุผลที่สอดคล้องกับการปฏิบัติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องศาสนา แต่เป็นเรื่องที่สังคมนิยมชมชอบให้การสนับสนุน รวมทั้งการกระทำในเรื่องที่เกี่ยวกับ

ขนบธรรมเนียม ประเพณี กฎหมาย อุดมการณ์ วินัย มารยาท การดำเนินชีวิตทั้งกาย วาจา ใจ อันจะก่อให้เกิดความสงบสุข ความเจริญรุ่งเรืองทั้งต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ

2.1.2 ความดี ความงาม ความสุข

จริยธรรมจะครอบคลุมเรื่อง ความดี ความงาม ความสุข การกำหนดคุณค่าของ คุณธรรม ศีลธรรม เพื่อวางแนวทางมาตรฐานความประพฤติสร้างความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มีต่อกันด้วยการปลูกฝังลักษณะนิสัยในตนเองไปจนถึงการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม หลักจริยธรรม จึงเป็นหลักความประพฤติของบุคคลและกลุ่มชนที่ปฏิบัติต่อกันอย่างสันติสุข ไม่มีบทกำหนด ลงโทษตามคำตัดสินของศาสดาในศาสนา ศาสนาทุกศาสนามีแนวจริยธรรมที่กำหนดคุณค่า ความงามมีรายละเอียดและวิถีทางการปฏิบัติตามความเชื่อและศรัทธาต่อบทธรรณในแต่ละศาสนา จริยธรรมกับศาสนาจึงมีความเกี่ยวข้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยคติที่ยึดถือว่าทุกศาสนาล้วน ส่งเสริมให้บุคคลกระทำความดี ลักษณะนิสัยที่สามารถตัดสินคุณค่าได้ตามความหมายของความดี ความงาม และความสุขมีดังนี้

1. ความดี คือ กุศลธรรม ซึ่งเป็นมาตรฐานในการประพฤติธรรมทั้งทางกาย วาจา ใจ มีการกระทำในการดำรงชีวิตโดยสุจริตธรรมเกื้อกูลกันไม่ทำร้าย ไม่ล่วงละเมิดกัน ไม่พยายาท อาฆาตจองจำ โดยให้พิจารณาว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว กรรมดีทำแล้วไม่เดือดร้อนภายหลัง กลับ ทำให้หัวใจแจ่มชื่น เบิกบาน กอปรด้วยความรัก ความเมตตากรุณาแก่น นำสันติสุขมาให้ ส่วนกรรม ชั่ว ทำแล้วย่อมเดือดร้อน ชบเซา ไม่เกิดประโยชน์ ความดีเป็นกุศลเป็นบุญ เป็นทางนำไปสู่สุคติ คนดีจึงหมายถึง คนที่มีศีลมีธรรม ไม่มีความโลภ ความโกรธ ความหลง

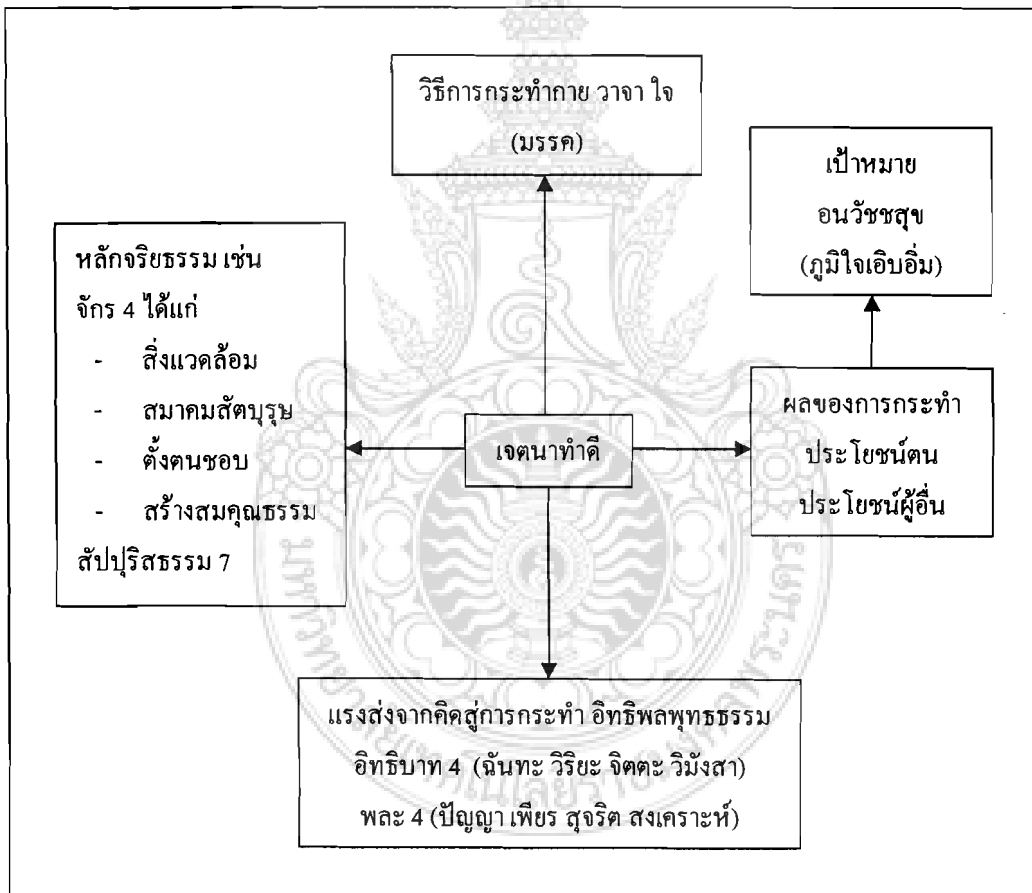
2. ความงาม คือ ความรู้สึกประทับใจที่เกิดจากคุณธรรม นำความเป็นระเบียบ เรียบร้อยประพฤติปฏิบัติในวินัยเป็นที่เลื่อมใส มีศีลเป็นอารมณ์ประเสริฐสุดทำให้งาม ละความชั่ว เพราะเห็นงามในความดี มีจิตใจงาม ถึงพระธรรมที่งามในเบื้องต้น งามในท่ามกลางและ งามในที่สุด ความงามที่พึงประสงค์ คือ การกำหนดรู้ในกัลยาณธรรมจนรู้แจ้งไม่พัวพันยึดติดใน โลกเป็นที่สุด

3. ความสุข คือ ความรู้สึกสบายใจ สบายกาย เป็นเวทนาชนิดสุขเวทนาเกิดจาก ผัสสะมากระทบอายตนะ มีความสุขขั้นต่ำคือ สุขในกามคุณ ประกอบด้วยความสุขในรูปที่รู้ทางตา นำปรารถนา นำใคร่ นำพอใจ เกิดความกำหนัด ความสุขในเสียงที่รู้ทางหู กลิ่นทางจมูก รสทางลิ้น โผฏฐัพพะทางกาย ส่วนความสุขสูงสุด คือ ความสุขที่ประณีตสังัดจากกาม สังัดจากอกุศลธรรม มีความตริก (วิตก) ความตรอง (วิจารณ์) ความอิมใจ (ปีติสุข) เป็นภาวะแห่งจิตอันเป็นสมาธิวางเฉย ด้วยสติสัมปชัญญะจนเป็นอุเบกขา เป็นความสุขในอนันที่เป็นรูปฌานและความสุขในนิโรธสมาบัติ

ความดีเป็นเจตนากระทำในวิธีการที่นำไปสู่ผล คือ ความสุขซึ่งเป็นที่ยอมรับ กล่าวคือ วิทยุชนสรรเสริญจิตใจเอิบอิ่มเบิกบาน ภูมิใจในสิ่งที่ได้ทำ เป็นที่ยกย่องของสังคมทั่วไป การปลูกฝังการกระทำดีอยู่ที่การชี้ให้เห็นคุณค่าความดีอย่างชัดเจน มีเหตุผลทางคุณธรรมที่เหมาะสม ปรับพฤติกรรมให้พัฒนาสูงขึ้น และศึกษาวิธีการเรียนรู้ ทางสังคม เกิดจริยธรรมที่เป็นผลของการขัดเกลาทางสังคม ชิมชัับและถอดแบบสิ่งที่เรียนรู้เกิดจากการสังเกตและประสบการณ์ตรงของตนเอง นำมาเชื่อมโยง เรียนรู้จากความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ ศึกษาวิเคราะห์กรณีทั้งหลาย นำมาพิจารณาตัดสินคุณค่าประเมินพฤติกรรมตามกฎเกณฑ์ของสังคม

ศาสตราจารย์ประภาศรี สีหอำไพ ได้วิเคราะห์ความดีในทางพุทธศาสนาไว้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 การวิเคราะห์ความดีในทางพุทธศาสนา

2.1.3 แนวทางการพัฒนาจริยธรรม

นโยบายของรัฐบาล มีบทบาทในการกำหนดคุณค่าทางจริยธรรมของสังคมทำให้สังคมตื่นตัวมองเห็นความสำคัญของจริยธรรม และมีค่านิยมพร้อมที่จะปฏิบัติตาม ดังนี้

1. ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการตามที่คณะรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติให้หน่วยงานของรัฐและเอกชน รวมทั้งประชาชนร่วมกันรักษา และส่งเสริมวัฒนธรรมอย่างมีจุดมุ่งหมายตรงกัน เพื่อให้วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตและพัฒนาประเทศ ซึ่งคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้กำหนดเรื่อง ค่านิยมพื้นฐาน เพื่อปลูกฝังค่านิยม 5 ประการ คือ

- 1.1 การพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียรและมีความรับผิดชอบ
- 1.2 การประหยัดและรู้จักออม
- 1.3 การมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย
- 1.4 การปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา
- 1.5 ความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2. คุณลักษณะของคนไทย 10 ประการ คุณลักษณะของคนไทยที่ประเทศชาติต้องการและมีความจำเป็นต้องปลูกฝังให้ถึงพร้อมในสถานการณ์ปัจจุบัน 10 ประการ มีดังนี้

- 2.1 มีระเบียบวินัย
- 2.2 มีความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม
- 2.3 ขยัน ประหยัด และขี้อุตสาหะในสัมมาชีพ
- 2.4 สำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคม และประเทศชาติ
- 2.5 รู้จักคิดริเริ่ม วิจัย และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
- 2.6 กระตือรือร้นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รักและเทิดทูน ชาติ

ศาสนา พระมหากษัตริย์

- 2.7 มีพลานามัยสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ
- 2.8 รู้จักพึ่งตนเอง และมีอุดมคติ
- 2.9 มีความภาคภูมิใจ และรู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของชาติ
- 2.10 มีความเสียสละ เมตตาอารี กตัญญูกตเวที กล้าหาญ และสามัคคีกัน

คุณลักษณะทั้ง 10 ประการนี้ เป็นแนวทางและเป้าหมายในการจัดการศึกษาและอบรมสั่งสอนนักเรียน นักศึกษา ของสถาบันการศึกษาทุกระดับ

2.1.4 จริยธรรมกับชีวิตมนุษย์

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมซึ่งจะอยู่เพียงคนเดียวไม่ได้จำเป็นที่จะต้องอยู่รวมกันเป็นพวก เป็นหมู่ เป็นเหล่า เพื่อต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เพราะมนุษย์มีความสามารถที่แตกต่างกันรู้จักใช้เหตุผลและเป็นผู้ที่มีจิตใจสูง สามารถรู้ธรรมะระดับโลกุตระเพื่อความดับทุกข์ได้ มนุษย์ตามสภาพธรรมชาติมีความโหดร้าย ทารุณ ป่าเถื่อนมีความเห็นแก่ตัวชอบเอาเปรียบผู้ที่ด้อยกว่าตน ชอบเป็นอิสระไม่ชอบการควบคุมบังคับและชอบทำตามใจตนเอง เมื่อมนุษย์ได้รับการศึกษาอบรมพัฒนา ระบบจริยธรรม ระบบการเมือง ฯลฯ มนุษย์ก็จะเปลี่ยนไปเป็นผู้ที่มีจิตใจสูงขึ้นรู้จักใช้สติปัญญาและเหตุผลในการแก้ไขปัญหาชีวิต มนุษย์มีความอยากได้ อยากมี อยากเป็นในสิ่งที่ไม่จำเป็นแก่ชีวิต ธรรมชาติของมนุษย์ จึงแบ่งออกได้ ดังนี้

1. มนุษย์มีกิเลส ธรรมชาติของมนุษย์มีกิเลสอยู่โดยสันดาน กิเลสมีมูลเหตุมาจากอวิชชา คือ ภาวะที่ปราศจากความรู้ กิเลสทำให้มนุษย์มีความเศร้าหมอง มีความเห็นผิดและทำผิดทำให้เกิดความ โลก โกรธ หลง มีความมัวเมา หลงใหลและมีความอยาก ไม่มีที่สิ้นสุด กิเลสทำให้เกิดความทุกข์แก่บุคคลและสังคม วิฤติการณต่าง ๆ ของสังคมล้วนเกิดขึ้นมาจากอำนาจของกิเลส มนุษย์ทั้งสิ้น เช่น อาชญากรรม ปัญหาทางเพศ ปัญหาครอบครัว และปัญหายาเสพติด เป็นต้น

2. มนุษย์มีตัณหา ตัณหาเป็นต้นเหตุของปัญหาทุกชนิดของมนุษย์ เช่น การเบียดเบียน การพยายาม การอาฆาต การจองเวร ความขัดแย้ง ฯลฯ เพลดโท กล่าวไว้ว่า ตัณหาที่แท้จริงของมนุษย์ มิใช่โรคภัยหรือความยากจน แต่เป็นตัณหาของมนุษย์นั่นเอง ตัณหาของมนุษย์แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

2.1 กามตัณหา ความอยากได้ในกามคุณ อันได้แก่ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัสและสิ่งที่มาตอบสนองความอยากทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 และกามารมณ์

2.2 ภวตัณหา คือ ความอยากในภาวะของตัวตน ที่จะได้เป็นอย่างไรอย่างหนึ่ง หมายถึง ความอยากได้ อยากมี อยากเป็น ตามอำนาจของโลกธรรม เช่น อยากมีทรัพย์สินสมบัติ อยากมีลาภ ยศ สรรเสริญ สุข เป็นต้น

2.3 วิภวตัณหา คือ ความอยากให้พรากผันจากภาวะความเป็นอยู่ที่ตนไม่ปรารถนาจะเป็น เช่น ไม่อยากเป็นคนจน กระทำความผิดแล้วไม่อยากจะรับโทษ เล่นกีฬาแต่ไม่อยากจะเป็นผู้แพ้ สอนได้ไม่อยากจะสอบตก เป็นต้น

จริยธรรมมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ดังนี้

1. จริยธรรมเป็นเรื่องของการประพฤติปฏิบัติตนให้ดีงามจึงมีความจำเป็นต่อชีวิต และมีประโยชน์ในการแก้ปัญหาชีวิตได้
2. จริยธรรมมีความสำคัญต่อบุคคลทำให้รู้จักใช้มาตรฐานการตัดสินใจที่ดีและความซื่อสัตย์ได้ถูกต้อง
3. จริยธรรมมีความเกี่ยวข้องกับการกำหนดค่านิยมของบุคคล ตลอดจนรู้จักปลูกฝังค่านิยมที่ส่งเสริมพัฒนาตนเองไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดี
4. จริยธรรมช่วยทำให้จิตใจของบุคคลมีความสงบ มีสมาธิซึ่งย่อมมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะเรียน และทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ
5. จริยธรรมช่วยทำให้บุคคลตระหนักถึงคุณธรรมที่จำเป็นในการพัฒนาบุคลิกภาพและสังคม และประพฤติปฏิบัติคุณธรรมเหล่านั้นจนเป็นนิสัยที่จะช่วยให้สามารถทำงานได้สำเร็จด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยความอดทน อดกลั้น มีความรับผิดชอบ ไม่ละโมภและตรงต่อเวลา
6. จริยธรรมมีผลทำให้บุคคลได้เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่นอย่างมีวัฒนธรรมตามวิถีทางประชาธิปไตย
7. จริยธรรมช่วยทำให้บุคคลมีเจตคติและพฤติกรรมเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม
8. จริยธรรมมีความสำคัญ ทำให้บุคคลสามารถพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความละเอียดประณีต และระสนิยมที่ดี

2.1.5 ลักษณะของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

ดวงเดือน พันธมนาวิน (2524: 2-3) ได้แบ่งลักษณะของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ในสังคมของตนนั้นถือว่าการกระทำชนิดใดดีที่ควรกระทำและการกระทำชนิดใดเลว ควรเว้นลักษณะและพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสมหรือไม่มากนักเพียงใด ปริมาณความรู้เชิงจริยธรรมหรือความรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมขึ้นอยู่กับอายุ ระดับการศึกษาและพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลด้วย ความรู้ทางด้านกฎเกณฑ์ทางสังคม และศาสนา ส่วนใหญ่เด็กจะเริ่มเรียนรู้ตั้งแต่เกิดและโดยเฉพาะในช่วงอายุ 2-10 ปี จะได้รับการปลูกฝัง ค่านิยมเหล่านี้เป็นพิเศษ
2. ทักษะคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกรู้สีกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่าง ๆ ว่าตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้น ๆ เพียงใด เจตคติเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมาก จะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น แต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติอาจมีเจตคติแตกต่างไปจากค่านิยมของสังคมก็ได้ เจตคติเชิงจริยธรรมของบุคคลนั้นมีความหมาย

กว้างขวางกว่าความรู้เชิงจริยธรรมของบุคคล เพราะเจตคติเชิงจริยธรรมนั้นรวมทั้งความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ เข้าด้วยกัน ฉะนั้นเจตคติเชิงจริยธรรมจึงมีคุณสมบัติที่สำคัญ ซึ่งจะใช้ทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ได้อย่างแม่นยำกว่าการใช้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของบุคคล แต่เพียงผู้เดียว

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลที่กล่าวถึงนี้จะแสดงให้เห็นถึง เหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมจะทำให้ทราบว่าบุคคลผู้มีจริยธรรมในระดับแตกต่างกันอาจมีการกระทำที่คล้ายคลึงกันได้เสมอและบุคคลที่กระทำเหมือนกันอาจมีเหตุผลเบื้องต้นในการกระทำและระดับจริยธรรมที่แตกต่างกันได้ นักทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมคือ เพียเจท์ และ โคลเบอร์ก ได้ใช้อ้างเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคล ในการศึกษาระดับจริยธรรมของบุคคลด้วย นอกจากนี้การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมยังมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการทางด้านอื่น ๆ ของบุคคล โดยเฉพาะพัฒนาการทางด้านสติปัญญาและอารมณ์

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบหรือควั่นการแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคมนั้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ ของจริยธรรม ทั้งนี้เพราะการกระทำในทางที่ดีและเลวของบุคคลนั้น ส่งผลโดยตรงต่อความผาสุกและความทุกข์ของคนในสังคม

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับจริยธรรม

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับจริยธรรม เริ่มตั้งแต่สมัยเพลโตมาจนถึงสมัยกลาง ซึ่งศาสนาเริ่มมีบทบาทในชีวิตมนุษย์ เช่น ศาสนาคริสต์ เชื่อว่ากฎของจริยธรรม คือ พระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า ศาสนาพุทธเชื่อว่า กฎของจริยธรรมคือ กฎธรรมชาติ และทั้งสองศาสนาเชื่อว่ากฎจริยธรรมไม่ขึ้นกับยุคสมัยหรือสภาพของสังคม จริยธรรมในสมัยปัจจุบันเน้นหนักในเรื่องของพฤติกรรมมนุษย์มากกว่ารูปแบบจริยธรรมที่ตายตัว

กระบวนการถือเป็นสิ่งสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับเยาวชน ทฤษฎีที่เกี่ยวกับจริยธรรมแบ่งออกได้หลายทฤษฎี นักจิตวิทยาแต่ละท่านได้ให้แนวคิดหลายแนวคิดหลายทฤษฎีที่แตกต่างกันไป โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านจริยธรรม ดังนี้

2.2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud)

โกวิท ประวาลพฤษษ์ และคณะ (2529:176-178) กล่าวถึงทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์เกี่ยวกับจริยธรรม ดังนี้ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เป็นผู้นำทฤษฎีจิตวิเคราะห์

อธิบายถึงพัฒนาการทางจริยธรรม ฟรอยด์เห็นว่าทารกเกิดมาพร้อมกันกับสัญชาตญาณพื้นฐาน 2 ประการ คือ สัญชาตญาณแห่งชีวิต (Eros) และสัญชาตญาณแห่งความตาย (Thanatos) สัญชาตญาณ พื้นฐานนี้เป็นแหล่งก่อให้เกิดพลังงานทางจิต ซึ่งจะกระจายกันทำงานในระบบของบุคลิกภาพ 3 ระบบ คือ อิด (Id) อีโก้ (Ego) และซูเปอร์อีโก้ (Superego) หน้าที่หลักของ อิด (Id) คือการใช้พลังงานทางจิตเป็นระบบที่มีติดตัวทารกมาตั้งแต่แรกเกิด ทำงานตามหลักการแสวงหาความสุข ขณะเดียวกันก็พยายามหลบหลีกสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความไม่สุขสบาย อีโก้ (Ego) ทำหน้าที่ในการคิดหาและการวางแผนตอบสนองความต้องการของอิด (Id) และประสานการทำงานของอิด (Id) และซูเปอร์อีโก้ (Superego) เข้าด้วยกัน ซูเปอร์อีโก้ (Superego) เป็นระบบที่สามของบุคลิกภาพและเป็นระบบควบคุมจริยธรรมของบุคคล ช่วยให้เด็กควบคุมตนเองทางจริยธรรมและค่านิยมของสังคมได้ ซึ่งพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กจะหันมาทำตามอย่าง (Identify) พ่อแม่ รับเอาบุคลิกลักษณะบางอย่างของพ่อแม่มาเป็นของตน เรียกว่า การทำตามอย่าง โดยยกตัวอย่างจะสูญเสียความรัก (Anaclitics Identification) เกิดขึ้นในช่วงการพัฒนาอีโก้ (Ego) ของทั้งเด็กชายและเด็กหญิง ส่วนการทำตามอย่างผู้ก้าวร้าวเกิดขึ้นในช่วงการพัฒนาซูเปอร์อีโก้ (Superego) ในเด็กชายเท่านั้น

จากการศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีจิตวิเคราะห์ซิกมันด์ ฟรอยด์ จะพบว่าในการปลูกฝังจริยธรรมนั้น ควรปลูกฝังตั้งแต่วัยเยาว์และในการพัฒนาจริยธรรมไปในทางที่ดีได้นั้น จะต้องมีการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง ซึ่งพ่อแม่เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาจริยธรรมให้แก่ลูก

2.2.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ (Piaget)

โกวิท ประวาลพุกษ์ และคณะ (2529:197-189) กล่าวถึง ทฤษฎีของเพียเจต์ พัฒนาการทางความคิดความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรม ดังนี้

เพียเจต์ เห็นว่าแก่นสารของจริยธรรมมีสองส่วน ส่วนแรก คือ การเคารพกฎเกณฑ์ต่างๆ ทางสังคม และการมีความยุติธรรม สิ่งที่เพียเจต์ สนใจศึกษาในเรื่องจริยธรรม คือ พัฒนาการของแก่นสารของจริยธรรมที่กล่าวว่าเด็กมีพัฒนาการจากการเคารพและยอมตามผู้มีอำนาจสู่การควบคุมกำกับตนเองได้โดยมีตัวแปร เพียเจต์ ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบคลินิก (Clinical Interview Technique) เพียเจต์ เห็นว่าพัฒนาการทางจริยธรรมที่ครอบคลุมทั้งการเคารพกฎเกณฑ์ต่างๆ ทางสังคม และการมีความยุติธรรมมีเป็น 2 ชั้น ชั้นแรกเรียกว่า จริยธรรมภายนอก (Heteronomous Morality) ส่วนชั้นที่สองเรียกว่า จริยธรรมภายใน (Autonomous Morality) ชั้นทั้งสองนี้มีด้านที่แตกต่างกัน 9 ด้าน คือ

ด้านจริยธรรมภายนอก	ด้านจริยธรรมภายใน
1. มีทัศนคติเกี่ยวกับความรับผิดชอบแบบ ปรนัย	1. ทัศนคติเกี่ยวกับความรับผิดชอบแบบ อัตโนมัติ
2. มีทัศนคติเกี่ยวกับความถูกต้องดี คือทัศนคติของตนเอง	2. เห็นว่าความถูกต้องดีมีได้หลาย ทัศนคติ
3. เชื่อว่ากฎเกณฑ์เป็นสิ่งตายตัว เปลี่ยนแปลงไม่ได้	3. เชื่อว่ากฎเกณฑ์เป็นสิ่งที่มนุษย์ ร่วมกันสร้างขึ้นสามารถเปลี่ยนแปลง ได้
4. เชื่อเรื่องกรรมตามสนอง	4. ไม่เชื่อเรื่องกรรมตามสนอง
5. เห็นว่าการกระทำที่ถูกลงโทษเป็นการ กระทำที่ผิด	5. เห็นว่าการกระทำจะถูกหรือผิดไม่ เกี่ยวกับการถูกลงโทษหรือไม่
6. นิยมการลงโทษที่รุนแรงให้ สาสมกับความผิด	6. นิยมการลงโทษทางสังคม
7. นิยมการลงโทษโดยผู้มีอำนาจ	7. นิยมการลงโทษโดยส่วนตัว
8. นิยมการกระจายทรัพยากรโดยพิจารณา จากการทำถูกหรือผิด	8. นิยมการกระจายทรัพยากรด้วยความ เท่าเทียมกัน
9. ยอมรับการตัดสินโดยผู้มีอำนาจเป็นการ ตัดสินที่ยุติธรรม	9. ยอมรับว่าการตัดสินโดยให้ความ เท่าเทียมกันแก่ผู้เกี่ยวข้อง เป็นการ ตัดสินที่ยุติธรรม

เสถียรพงษ์ วรณปก (2533:24) กล่าวถึง พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กตามทฤษฎี
ของเพียเจต์ ออกเป็น 3 ชั้น ตามการใช้เหตุผลของเด็กดังนี้

1. ชั้นก่อนจริยธรรม เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึงสองขวบ เด็กชั้นนี้ยังไม่มีความสามารถ
รับรู้สิ่งแวดล้อมอย่างละเอียด มีความต้องการทางกาย ต้องการสนองตอบความอยากโดยไม่
คำนึงถึงกาลเทศะใด เมื่อพูดได้ก็จะเริ่มรับรู้สภาพและบทบาทของตนเองต่อบุคคลอื่น
2. ชั้นยึดคำสั่ง เด็กอายุ 8-2 ปี จะเกรงกลัวผู้ใหญ่ และเห็นว่าคำสั่งของผู้ใหญ่ คือ
ประกาศิตต้องทำตาม
3. ชั้นยึดหลักแห่งตน เด็กอายุ 10-8ปี มีการพัฒนาทางสติปัญญาและประสบการณ์
เพิ่มขึ้น การยึดคำสั่งหรือเกรงกลัวอำนาจภายนอกจะกลายเป็นความคิดเชื่อมโยงหาเหตุผล
ความถูกต้องยุติธรรม

จากการศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีเพียเจต์ พบว่า จริยธรรมไม่ได้เกิดขึ้นกับเฉพาะ
บุคคลเท่านั้น ยังรวมไปถึงสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมภายนอกที่กำหนดกฎเกณฑ์ให้กับสังคม

ทำให้เด็กจะต้องเคารพและทำตามกฎเกณฑ์นั้น ๆ ซึ่งจะมีการพัฒนาตามอายุและสติปัญญา เริ่มจากอายุน้อยจะมีการพัฒนาสติปัญญาและจริยธรรมในระดับน้อย บุคคลที่มีอายุมากขึ้นก็จะมีการพัฒนาสติปัญญาทางจริยธรรมมากขึ้นด้วย

2.2.3 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

ประกาศรี สีหอำไพ (2540:30-33) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีของโคลเบอร์ก (Kohlberg's Theory) ซึ่งในการพัฒนาจริยธรรมนี้ เป็นที่ยอมรับและมีผู้ศึกษาแนวทางต่อมา โคลเบอร์ก ได้แบ่งจริยธรรมออกเป็น 6 ชั้น 3ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับของจริยธรรม	ชั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
1. ก่อนเกณฑ์ (2-10) คือ การกระทำตามสิ่งที่ตนต้องการเป็นใหญ่ หนีการลงโทษ และแสวงหารางวัล	1. การเชื่อฟังและการลงโทษ (2-7 ปี) (Obedience and Punishment) 2. การแสวงหารางวัล 10-8)ปี ((Exchange)
2. ตามเกณฑ์ (10-16 ปี) คือ การกระทำตามสังคม ระเบียบ ประเพณี กฎหมาย ศาสนา มีการเลียนแบบ และทำตามเพื่อให้ผู้อื่นเห็นชอบ ต่อมาจึงคำนึงถึงบทบาท และหน้าที่ของตนในสังคม	3. การทำตามความเห็นชอบของผู้อื่น (Conformity) 4. การทำตามหน้าที่ในสังคม (Social System)
3. เหนือเกณฑ์ (16 ปีเป็นต้นไป) คือ การวิเคราะห์ด้วยตนเองก่อนตัดสินใจ คำนึงถึงสิทธิของผู้อื่นในส่วนที่เป็นสากล อยู่ นอกเหนือกฎเกณฑ์ในสังคมของตน มีจริยธรรมในขั้นสูงสุด	5. การทำตามกฎเกณฑ์และข้อสัญญา (Contract) 6. การยึดในมโนธรรมตามหลักสากล (Universal)

โคลเบอร์ก (อ้างถึงใน โกวิท ประวาลพุกษ์ และคณะ, 2529:222-223) เห็นว่าพัฒนาการทางจริยธรรมเป็นเรื่องของพัฒนาการในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม (Moral Reasoning) ซึ่งเกิดขึ้นตามลำดับขั้น ทำนองเดียวกับพัฒนาการทางความคิดความเข้าใจตามทฤษฎีของเพียเจท์ การที่บุคคลจะมีพัฒนาการทางความคิดความเข้าใจและพัฒนาการทางทฤษฎีทางสังคม หรือทฤษฎีทางจริยธรรมสังคม โคลเบอร์กเชื่อว่ายังมีมิติตามหลักการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอีกหนึ่งมิติคือ พฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยระบุว่าคนจะมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมขั้นสูงได้ จำเป็นจะต้องมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นสูง

จากการศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีโคลเบอร์กพบว่า จะมีการพัฒนาตามลำดับขั้น เช่นเดียวกับทฤษฎีเพียเจต์ แต่ในการพัฒนาตามลำดับขั้นนั้นเกิดจากการพัฒนาด้วยตนเองตามสติปัญญา ซึ่งเป็นไปตามอายุ และประสบการณ์

2.2.4 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura Social Learning Theory)

ไพทูนีย์ สินลารัตน์ และประนอม รอดคำดี 2534): (157-152 กล่าวว่าหลักแนวความคิดของแบนดูราสรุปได้ดังนี้

1. สิ่งที่เราเรียนรู้ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ มนุษย์เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์กับเหตุการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลที่เกิดจากพฤติกรรม สิ่งที่มนุษย์เรียนรู้เหล่านี้ก็จะกลายเป็นความเชื่อที่มีผลในการควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ เมื่อประสบเหตุการณ์หนึ่งมนุษย์ก็มีความคาดหวัง (Expectancy) เกี่ยวกับอีกเหตุการณ์หนึ่งได้ ความคาดหวังนี้ทำให้มนุษย์ตัดสินใจทำหรือไม่ทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งเพื่อให้เกิดผลตามที่ตนปรารถนา
2. วิธีเรียนรู้ การเรียนของมนุษย์ส่วนหนึ่งเกิดจากประสบการณ์ตรง (Direct Experience) ของตนเอง การเรียนรู้ด้วยการสังเกต (Observational Learning) มีความสำคัญมากในการกำหนดวิธีประกอบพฤติกรรมและการกำหนดความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ
3. ความเชื่อ ผลของการเรียนรู้อยู่ในรูปของความเชื่อว่าจะสัมพันธ์กับอะไร ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับความจริง เพราะความสามารถในการสังเกตและการคิดของมนุษย์ยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลกรรมที่เกิดขึ้นจริงก็มีความซับซ้อน นอกจากนี้ยังมีความเชื่ออีกหลายอย่างที่เกิดจากคำบอกเล่าของผู้อื่น คำบอกเล่าเหล่านี้ทดสอบกับสภาพความเป็นจริงไม่ได้ ความเชื่อของมนุษย์มีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์
4. การควบคุมพฤติกรรมด้วยความคิด (Cognitive Control) มนุษย์มีความคิดสามารถคิดในเชิงประเมินว่าพฤติกรรมหนึ่ง ๆ จะทำให้เกิดผลกรรมอะไร การคิดในเชิงประเมินเช่นนี้นำไปสู่การตัดสินใจที่จะทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งและนำไปสู่การบังคับตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามที่ตนตั้งใจไว้
5. จริยธรรม หมายถึง กฎ (Rule) สำหรับการประเมินพฤติกรรม มีลักษณะไม่แตกต่างจากกฎทางภาษาที่เรียกกันว่าไวยากรณ์ กฎเหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมถือว่าการตัดสินใจทางจริยธรรมเป็นกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับความถูกต้องของการกระทำตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ
6. การบังคับตนเอง (Self-regulation) การเรียนรู้กฎเกณฑ์ในการประเมินพฤติกรรมตนเองและการบังคับตนเองด้วยการรู้สึกรับผิดชอบต่อตนเอง

โกวิท ประวาลพุกษ์ และคณะ (237:2529) กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ถือว่าจริยธรรมเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินใจกระทำและกำกับการกระทำของคน ในทรศนะของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม พฤติกรรมเชิงจริยธรรมถือว่าเป็นเพียงส่วนหนึ่งของ พฤติกรรมทางสังคม ดังนั้นการเรียนรู้ การปฏิบัติ และการตัดสินใจพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเกิดขึ้น โดยอาศัยกระบวนการที่มนุษย์ใช้ในการเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคม โดยแยกหลักในการพิจารณา เป็น 2 ประเด็น คือ ประเด็นแรกคือต้นกำเนิดของพฤติกรรม คือ เกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์ตรงหรือเกิดจากการเรียนรู้จากผลกรรม และการเกิดจากการเรียนรู้จากสาเหตุ ประเด็นที่สองคือ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

จากการศึกษาจริยธรรมตามการเรียนรู้ทางสังคมของเบนคูราพบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมนั้นเกิดจากการเรียนรู้และการสังเกต ความเชื่อและสิ่งที่ได้รับจากการประพุดิ เมื่อคนคนนั้นได้ประสบด้วยตนเองจึงจะสามารถที่จะประพุดิหรือแสดงออกซึ่งพฤติกรรมดีและไม่ดี

2.2.5 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2543:2-3) ได้กล่าวถึงทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมมี 3 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นดอกและผลไม้ของต้นไม้ ส่วนลำต้นและส่วนที่เป็นราก ในส่วนแรกคือดอกและผลไม้บนต้น แสดงถึงพฤติกรรมการทำดีละเว้นชั่ว และพฤติกรรมการทำงานอย่างขยันเพื่อส่วนรวม ส่วนแรกนี้เป็นพฤติกรรมของพลเมืองดี พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ และพฤติกรรมการทำงานอาชีพด้วยความขยัน ผลที่ออกมาเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ นั้นมีสาเหตุทางจิตใจที่เป็นส่วนลำต้นของต้นไม้ ประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ด้าน คือ 1) เหตุผลเชิงจริยธรรม 2) มุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง 3) ความเชื่ออำนาจในตน 4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5) ทศนคติ คุณธรรม และค่านิยม ถ้าบุคคลใดต้องการที่จะเข้าใจ อธิบาย ทำนาย และพัฒนาพฤติกรรมชนิดใด จะต้องใช้จิตลักษณะบางด้านหรือ 5 ด้านนี้ประกอบกันจึงจะได้ผลดีที่สุด ส่วนที่สามของต้นไม้จริยธรรม คือรากของต้นไม้ซึ่งเป็นจิตลักษณะกลุ่มที่สองมี 3 ด้านคือ 1) สติปัญญา 2) ประสบการณ์ทางสังคม 3) สุขภาพจิต จิตลักษณะทั้งสามด้านนี้อาจเป็นสาเหตุของการพัฒนาจิตลักษณะ 5 ประการที่ลำต้นของต้นไม้ก็ได้ หมายความว่าบุคคลจะต้องมีลักษณะพื้นฐานทางจิตใจ 3 ด้านที่เหมาะสมกับอายุจึงจะเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะพัฒนาจิตลักษณะทั้ง 5 ประการ คือ ต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมทางบ้าน ทางโรงเรียน และทางสังคมที่เหมาะสมกัน ดังนั้นจิตลักษณะพื้นฐาน 3 ประการนี้ จึงเป็นสาเหตุของพฤติกรรมของคนดี และของคนเก่ง

จากการศึกษาจริยธรรมในทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมนี้พบว่า ในการเกิดพฤติกรรมที่ดีหรือชั่วนั้นมีตัวนำอันเป็นสาเหตุทำให้เกิดพฤติกรรมทั้งสิ้น ซึ่งจิตลักษณะทั้ง 5 ด้านนั้นถือเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่จะแสดงผลออกมา และอีก 3 ด้านเป็นตัวส่งเสริมและควบคุมไปในทางที่ดี

หรือชั่ว ดังนั้น โดยรวมแล้วพื้นฐานในการเกิดพฤติกรรมในทางที่ดีและชั่วจึงมาจากสาเหตุทั้ง 8 ด้านรวมกัน

จากทฤษฎีดังกล่าวทั้ง 5 ทฤษฎีนั้นเป็นหลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมทั้งสิ้น แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมทางจริยธรรมของมนุษย์จะพัฒนาไปตามลำดับขั้นของอายุ ระดับสติปัญญา โดยเริ่มจากเด็กที่ไม่มีพัฒนาการทางจริยธรรมใดเลยไปจนกระทั่งระดับผู้ใหญ่ที่รู้จักแยกแยะสิ่งที่ถูกที่ควรโดยพฤติกรรมเหล่านั้นอาจเกิดจากการเรียนรู้ การสังเกต การเลียนแบบ ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านบุคลิกภาพ ครอบครัว สังคม และสภาพแวดล้อมอีกด้วย จึงจะพัฒนาบุคคลให้มีพัฒนาการทางจริยธรรมอันเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

2.3 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม 7 ด้าน

2.3.1 ความซื่อสัตย์

กรมศาสนา (2521: 8) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ไว้ว่า หมายถึงให้เป็นคนตรงประพฤติอะไรด้วยน้ำใสใจจริง

กระทรวงศึกษาธิการ (2523:147) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม และตรงต่อความเป็นจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น ความซื่อสัตย์สามารถแยกเป็น

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือ มีความรู้สึกรับผิดชอบชีวิต มีความละเอียด และเกรงกลัวต่อการทำความผิด
2. ความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่การงาน
3. ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล คือ มีความซื่อตรงต่อผู้อื่น ต่อมิตร ต่อหัวหน้าการงาน ต่อผู้มีพระคุณ
4. ความซื่อสัตย์ต่อคณะ สังคม และประเทศชาติ

เสถียร โภเศษ และนาคะประทีป (2525:36-37) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์สุจริต คือ การทำ คิด อย่างตรง ๆ ไม่คด ไม่โกง และไม่หลอกลวง ซื่อสัตย์ต่อตนเอง เช่น ไม่ลอกงานของเพื่อน ซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น ซื่อสัตย์ต่อการทำงาน ตั้งใจทำตามเวลาและซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม เช่น ไข่ของส่วนรวมต้องรักษา

พระราชมนี (2527:129) ให้แนวความคิดไว้ว่า ความซื่อสัตย์ คือ ความประพฤติที่เหมาะสมต่อความเป็นจริง ความถูกต้องดีงาม คนที่มีความซื่อสัตย์ย่อมประพฤติตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา และใจ ทั้งต่อตนเอง หน้าที่การงาน เวลา ความดี และบุคคลอื่น โดยมุ่งรักษาความจริงอยู่

เสมอ รักษาคำมั่นสัญญา ไม่กระทำความชั่วทั้งปวง ความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรมที่มีความสำคัญ
สำหรับชีวิตของคนทุกคน

รวิชัย ชัยจิรฉายากุล (2529: 99) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ไว้ว่า หมายถึง
การปฏิบัติตนด้วยความจริงใจและตรงไปตรงมา

สมคิด ไชยยันบุรณ์ (2535:14) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ หมายถึง ความจริง
ความเที่ยงตรง ความแน่นอน ความซื่อสัตย์สุจริต คือ การกระทำที่ยึดหลักแห่งความยุติธรรมไม่เอา
เปรียบผู้อื่น ผู้ที่จะอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขต้องยึดถือความซื่อสัตย์ และมีสัจจะ ปฏิบัติตนตาม
คำพูดที่พูดไว้อันเป็นผู้ที่มีความจริงใจ นำคบหาสมาคม การกล้าสารภาพรับผิดไม่หลอกลวง
โยนความผิดให้ผู้อื่น ไม่หยาบของผู้อื่นใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต และไม่กระทำต่อหน้าอย่างหนึ่ง
ลับหลังอีกอย่างหนึ่ง เข้าทำนอง “หน้าไหว้หลังหลอก” นอกจากนี้ยังต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง
ตั้งใจเรียน ทำการบ้านด้วยตนเอง ไม่ลอกการบ้านผู้อื่น ความซื่อสัตย์สุจริตนี้ จะทำให้ตนเอง
มีความมั่นใจในตัวเอง และเป็นที่น่าไว้วางใจเชื่อถือของคนทั่วไป

เจริญ อาทิตยา (2537:12) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ หมายถึง เป็นการแสดงออก
ถึงความจริงใจ และเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับความจริงทั้งหมด

ประภาศรี สีหอำไพ (2540:65-66) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ หมายถึง
การประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ ทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่นไม่ทำให้ผู้อื่น
เดือดร้อน ยึดหลักแห่งความยุติธรรม ซื่อตรงต่อตนเองและผู้อื่น รวมไปถึงสังคมประเทศชาติ หน้าที่
การงาน คำมั่นสัญญา แบบแผน กฎหมายที่ถูกต้องดีงาม ประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมและตรงต่อ
ความเป็นจริง

กล่าวโดยสรุป ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตนตรงต่อความเป็นจริงด้วยความ
บริสุทธิ์ทั้งกาย วาจา ใจ มีความจริงใจ ไม่เสแสร้ง เอาจริงเอาเปรียบผู้อื่น ตั้งอยู่บนรากฐานของความ
มีศีลธรรมและความยุติธรรมต่อตนเองและผู้อื่น

เกษม บุญศรี (2504: 58) ได้เสนอว่าในทางพุทธศาสนาระบุพฤติกรรมความซื่อสัตย์ไว้
3 ด้าน คือ

1. ความซื่อสัตย์ทางกาย หมายถึง การไม่ฆ่าสัตว์ การไม่ประพฤติดิฉินในกาม
2. ความซื่อสัตย์ทางวาจา หมายถึง การพูดความจริงตรงไปตรงมาพูดในสิ่งที่ควรพูดไม่เพ้อเจ้อ
3. ความซื่อสัตย์ทางใจ หมายถึง กิจกรรมที่ใช้ความคิด เช่น ไม่โลภอยากได้ของผู้อื่น

ทวี บุญยเกตุ (2515 : 49-50) ให้ความหมายของพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ว่า ความภักดี
ความซื่อตรง การประพฤติตรง คือ ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง โดยมากผู้ที่ซื่อสัตย์สุจริตเป็นผู้มี
กำลังใจเข้มแข็ง มีใจบริสุทธิ์ หนักแน่น อดทน รักเกียรติยศชื่อเสียง ไม่เห็นแก่ตัว และได้จำแนก
ความซื่อสัตย์ออกเป็น 3 ด้านคือ

1. ซื่อสัตย์ต่อตนเอง เป็นเรื่องของความมีหิริโอตตปละ ไม่กล้ากระทำในสิ่งที่ไม่สุจริตแม้การกระทำนั้น ๆ จะไม่มีใครเห็นก็ตาม ทำตามที่ตั้งใจไว้ หรือทำตามคำพูดโดยไม่เหลวไหล

2. ซื่อสัตย์ต่องานที่ทำ ได้แก่ความซื่อตรง ทั้งเชิงธรรม ไม่แสวงหาผลประโยชน์ใส่ตน ในทางที่มีขอบ

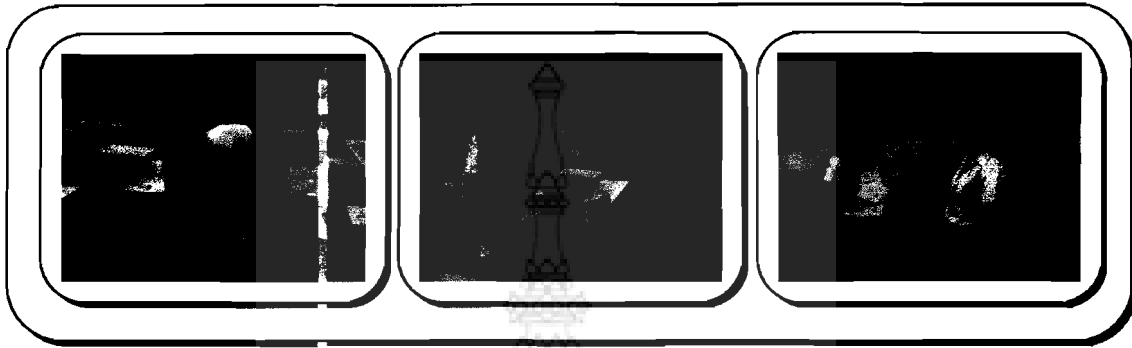
3. ซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง คือ การไม่คดไม่โกง ไม่เอาใจเอาเปรียบเพื่อน และต้องมีความรักและความหวังดี ความสงสาร และซื่อตรงต่อกัน

กระทรวงศึกษาธิการ (2523:147-148) ได้แบ่งขอบข่ายและพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ดังนี้

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง
 - 1.1 ไม่สับปลับกลับกลอก
 - 1.2 ไม่คล้อยตามพวกที่ลากหรือชักจูงไปในทางที่เสื่อมเสีย
 - 1.3 มั่นคงต่อการกระทำดีของตน
 - 1.4 ไม่คดโกง ความตั้งใจทำจริง
 - 1.5 ประพฤติตรงตามพูดและคิด
2. ความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่การงาน
 - 2.1 ไม่เอาเวลาทำงานในหน้าที่ไปใช้ทำประโยชน์ส่วนตัว
 - 2.2 ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ทำประโยชน์ส่วนตัว
3. ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล
 - 3.1 ประพฤติตรงไปตรงมาไม่คิดคดต่อผู้อื่น
 - 3.2 ไม่ชักชวนไปในทางที่เสื่อมเสีย
 - 3.3 ไม่สอพลอเพื่อหาประโยชน์ส่วนตน
 - 3.4 เตือนสติและแนะนำในสิ่งที่เป็นประโยชน์
 - 3.5 ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่นไม่คิดริษยาหรือกลั่นแกล้ง
4. ความซื่อสัตย์ต่อคณะ สังคม และประเทศชาติ
 - 4.1 ร่วมมือร่วมใจกันทำงานด้วยความบริสุทธิ์ใจ
 - 4.2 ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนหรือเอาดีเข้าตน
 - 4.3 ไม่ร่วมมือกันทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับของสังคม และหมู่คณะ

กล่าวโดยสรุปพฤติกรรมความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตรงตามที่คิดและพูด รักษา
 คำมั่นสัญญาไม่คดโกง มั่นคงต่อการกระทำความดี ไม่นำของส่วนรวมมาเป็นของตน ไม่รวมมือกัน
 ทำงานใด ๆ ที่ผิดกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับของสังคม และหมู่คณะ

ภาพที่ 2.2 การกินของที่เก็บได้ให้เจ้าของ

2.3.2 ความมีระเบียบวินัย

ประทีป ม.โกมลมาส 2531): (28กล่าวว่ระเบียบวินัย เป็นคำสองคำที่มีความหมาย
 ต่างกัน แต่มักใช้คู่กัน คือ

ระเบียบ แปลว่า แบบแผนที่วางไว้เป็นแนวปฏิบัติหรือคำเนิการ ถ้าทำแล้วจะเกิด
 ความสวยงาม เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนหมู่มาก หรือเป็นข้อตกลงอย่างหนึ่งร่วมกันของสังคม

วินัย แปลว่า ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติในการฝึกกายฝึกวาจาให้อยู่ในระเบียบที่ติงาม ให้อยู่
 ในทางแห่งการกุศล คือ การไม่ได้ทำชั่ว เช่น ม้าสัตว์ ลักทรัพย์ และประพฤติผิดในกาม ส่วน
 วาจาก็ไม่ได้พูดในทางเสื่อมเสีย เช่น พูดเท็จ พูดคำหยาบ พูดต่อเสียด

ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวปฏิบัติ
 ร่วมกัน

พระธรรมปิฎก)ป .อ .ปยุตฺโต,254 0:(45 ให้ความหมายของความมีระเบียบวินัยหรือศีล
 หมายถึง ประพฤติดีมีมรรยาทงาม ไม่ก่อความเดือดร้อนแก่สังคม

ฟอกซ์ (Fox, 1989: 219) ให้ความหมายของความมีระเบียบวินัย หมายถึง การฝึกฝนให้
 บุคคลเคารพปฏิบัติตาม กฎ และมีบทลงโทษหากบุคคลเหล่านั้น ไม่ปฏิบัติตาม ถือเป็นมาตรฐาน
 ของการประพฤติปฏิบัติหรือการทำงานในวิถีทางที่มีการควบคุมให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์

กล่าวโดยสรุป ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การประพฤติปฏิบัติโดยควบคุมตนเองให้
 ตรงตามระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับ กฎหมายของสังคม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และศีลธรรม
 อันนำมาสู่ความสันติสุขของคนและสังคมโดยรวม

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540:8) ได้แบ่งพฤติกรรมกรรมกรรมมีวินัย ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. วินัยภายนอก หมายถึง การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งประพฤติปฏิบัติโดยเกรงกลัว อำนาจหรือการถูกลงโทษ เป็นการปฏิบัติที่บุคคลดังกล่าวไม่มีความเต็มใจตกอยู่ในภาวะจำยอมถูก ควบคุม วินัยภายนอกเกิดขึ้นจากการใช้อำนาจบางอย่างบังคับให้บุคคลปฏิบัติตาม ซึ่งบุคคลอาจ กระทำเพียงชั่วขณะเมื่ออำนาจนั้นคงอยู่ แต่หากอำนาจบังคับนี้หมดไปวินัยก็จะหมดไปด้วยเช่นกัน และคนส่วนมากเห็นว่าวินัยเกิดจากการดูแล ควบคุม

2. วินัยในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเลือกข้อประพฤติปฏิบัติสำหรับ ตนขึ้น โดยสมัครใจ ไม่มีใครบังคับหรือถูกควบคุมจากอำนาจใดๆ และข้อประพฤติปฏิบัตินี้ต้องไม่ ขัดกับความสงบสุขของสังคม วินัยในตนเองเกิดขึ้นจากความสมัครใจของบุคคลที่ผ่านการเรียนรู้ อบรมและเลือกสรรไว้เป็นหลักปฏิบัติประจำตน

แนวทางในการสร้างเสริมวินัยและองค์ประกอบร่วมในการสร้างเสริมวินัยมีดังนี้ (พระธรรมปิฎก : ป.อ.ปยุตโต.2540 ; สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540:19-18)

1. การทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน โดยให้บุคคลรู้เห็นและปฏิบัติพฤติกรรมที่ดี เพื่อเป็น พื้นฐานและปฏิบัติต่อเนื่องจนเกิดพฤติกรรมเคยชินที่ดี

2. การใช้วัฒนธรรมในสังคม เป็นแนวทางปฏิบัติผสมผสานกับหลักการ ทำให้เป็น พฤติกรรมเคยชิน เช่น การทำความเคารพด้วยการไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่ เป็นสิ่งที่เด็กทำได้โดยง่าย แต่ การเข้าแถวไม่ไหว้วัฒนธรรมไทย เด็กไม่ได้เห็นแบบอย่างที่ดีดังเช่นกับการไหว้ของไทยผู้ใหญ่เองก็ ไม่สามารถปฏิบัติกันโดยทั่ว การไหว้จึงง่ายต่อการปฏิบัติมากกว่าการเข้าแถว

3. การใช้อัจฉริยะ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจ พฤติกรรมและสติปัญญา ซึ่งเป็น หลักทางการศึกษาและหลักการพัฒนาจริยธรรม คือ มีความเข้าใจในความสำคัญของสิ่งที่กระทำ มีความพอใจและยอมรับในสิ่งที่จะกระทำ ยอมรับไปสู่ความถึงพร้อมในการกระทำ

4. การใช้แรงหนุนสภาพจิต เป็นการตั้งความมุ่งมั่น หรืออุดมการณ์และพยายามปฏิบัติ ตามเป้าหมายที่มุ่งมั่นไว้ ซึ่งอาจทำให้เกิดการเปรียบเทียบ แต่มีความภาคภูมิใจในผลการปฏิบัติหาก ใช้มากเกินไปจะกลายเป็นดูถูกดูหมิ่นผู้อื่น เกิดการแข่งขันแย่งชิงมุ่งความเด่นและความยิ่งใหญ่

5. การใช้กฎเกณฑ์บังคับ เป็นวิธีที่ทำให้เกิดวินัยได้ชั่วระยะหนึ่ง เมื่อไม่มีผู้ใดควบคุม วินัยก็จะหายไป จึงเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้องในการเสริมสร้างระเบียบวินัย

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมความมีระเบียบวินัย หมายถึงการปฏิบัติและควบคุมพฤติกรรม เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข สามารถสร้างเสริมได้โดยการทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน

การใช้องค์รวมซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจ พฤติกรรม และสติปัญญา การตั้งความมุ่งมั่นหรืออุดมการณ์และพยายามปฏิบัติตามเป้าหมายที่มุ่งมั่นไว้

ภาพที่ 2.3 การข้ามถนนโดยใช้สะพานลอย

2.3.3 ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

กรมวิชาการ (2528 : 24) ให้ความหมายความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ว่า การกระทำที่แสดงถึงไมตรีจิต ความมีน้ำใจโอบอ้อมอารีต่อผู้อื่น เช่น ให้ปันทรัพย์ สิ่งของ อาหาร น้ำใจ ตลอดจนแรงงานช่วยเหลือเจือจานแก่บุคคลอื่นที่ควรให้ เพื่อให้เขาได้รับความสะดวก มีความพอใจ

วินัย พัฒนรัฐ (2538: 16) สรุปความหมายของความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ว่า เป็นการช่วยเหลือแบ่งปันสิ่งของซึ่งกันและกันตามกำลังความสามารถ

กล่าวโดยสรุป ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หมายถึง การเต็มใจช่วยเหลือผู้อื่น ทั้งในด้านการช่วยเหลือ เงิน สิ่งของ การช่วยเหลือทางวาจา ความคิด กำลังกาย

ภาพที่ 2.4 การบริจาคนโลหิต

กรมวิชาการ (2528 : 30) แบ่งความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. การให้ทางกาย เช่น
 - 1.1 ช่วยเหลือผู้อื่นทำธุรกรรมที่ไม่มีโทษ
 - 1.2 ไม่นิ่งดูดาย
 - 1.3 ช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์
2. การให้ทางวาจา เช่น
 - 2.1 ช่วยเหลือให้คำแนะนำทั้งในทางโลกและทางธรรม
 - 2.2 ช่วยเจรจาเอาเป็นธุระให้สำเร็จประโยชน์
3. การให้ทางสติปัญญา เช่น
 - 3.1 ช่วยแสดงความเห็นอย่างตรงไปตรงมา
 - 3.2 ช่วยแก้ปัญหาเดือดร้อนแก่คนที่ไม่ผิด
 - 3.3 ช่วยคิดแนวทางที่ถูกที่ชอบ
 - 3.4 ช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้อื่นตามกำลังสติปัญญา
4. การให้ด้วยกำลังทรัพย์ เช่น
 - 4.1 แบ่งปันเครื่องอุปโภคบริโภคให้แก่ผู้สมควรให้
 - 4.2 แบ่งปันเงินทองให้แก่ผู้ที่สมควรให้
 - 4.3 สละทรัพย์เพื่อการกุศล
5. การให้ทางใจ เช่น
 - 5.1 ยินดีเมื่อเห็นผู้อื่นมีความสุข
 - 5.2 ไม่อิจฉาตองแวง
 - 5.3 ให้อภัยในความผิดของผู้อื่นที่สำนึกผิด
 - 5.4 ไม่นึกสมน้ำหน้าผู้อื่นเมื่อพลั้งพลั่ว
 - 5.5 ไม่โลภอยากได้ของผู้อื่นมาเป็นของตน

บรรทม มณีโชติ (2530: 50) จำแนกพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. การให้ปัน หมายถึง การช่วยเหลือหรือให้ผู้อื่นในด้าน ทรัพย์ สิ่งของ ความรู้และ
แรงงาน
2. การเห็นแก่ส่วนรวม หมายถึง การอุทิศตนทำงานเพื่อสังคมและส่วนรวม
3. ความมีน้ำใจ หมายถึง การมีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นในการพูดและการกระทำ
โดยให้กำลังใจ และแสดงความเห็นใจผู้อื่น
4. การไม่เอาเปรียบผู้อื่น หมายถึง การสละทรัพย์ สิ่งของและแรงงานของตนเท่ากับ
หรือมากกว่าผู้อื่น

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หมายถึง การสละแรงกายช่วยเหลือผู้อื่น การพูดเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น การแบ่งปันทรัพย์สินเพื่อผู้อื่น และการให้กำลังใจแก่ผู้อื่น เป็นต้น

2.3.4 ความรับผิดชอบ

Browne (1958:58) กล่าวว่า ความรู้สึกรับผิดชอบ ประกอบด้วย ความไว้วางใจได้ ความคิดริเริ่ม ไม่ทอดยถอต่อผู้อื่น ปรารถนาทำงานจนเข้มแข็ง เชื่อมั่นตนเอง และปรารถนาที่จะทำให้อีกดีกว่าเดิม

Flippo (1966:122) สรุปความหมายของความรับผิดชอบว่าเป็นความผูกพันในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ และความสำเร้งนี้เกี่ยวข้องกับปัจจัย 3 ประการ คือ พันธะผูกพันหน้าที่การงานและวัตถุประสงค์

แปลก สนธิรักษ์ และวิทย์ วิศทเวทย์ (2522:46) ให้ความหมายความรับผิดชอบ คือ การปฏิบัติภารกิจอันเป็นหน้าที่ของตนด้วยความเอาใจใส่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอันพึงประสงค์ คนที่มีความรับผิดชอบคือ คนที่ใช้ความพยายามอย่างเต็มความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนเองด้วยความสุจริตใจ เมื่อทำไปแล้วเกิดผิดพลาดขึ้นเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดีหรือเพราะความด้อยสติปัญญาที่ดี ก็รับผิดชอบตรงไปตรงมา ไม่บ่ายเบี่ยงบ่ายความผิดไปให้ผู้อื่น

กระทรวงศึกษาธิการ (2523:146) ให้ความหมายความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะทำการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน ด้วยความพากเพียร และความละเอียดรอบคอบยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ทั้งพยายามที่จะปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

ชำนาญ นิสารัตน์ (2524:53) ได้กล่าวว่าความรับผิดชอบคือ การยอมรับรู้และสำนึกในการกระทำของตนเอง ยอมรับผลการกระทำของตนด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าผลการกระทำนั้น จะเป็นผลดีหรือผลร้ายและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่เกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติสอดคล้องกับกฎจริยธรรม และกฎเกณฑ์ของสังคม โดยไม่ต้องมีการบังคับควบคุม จากผู้อื่น

สุพัตรา สุภาพ (2525:25) ให้ความหมายไว้ว่า ความรับผิดชอบ คือการรู้จักหน้าที่ที่ตนต้องปฏิบัติหรือกระทำ ไม่นึกถึงแต่สิทธิเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการกระทำที่ควรกระทำหรือต้องกระทำตามสถานภาพ “ตำแหน่ง” ของบุคคลหนึ่ง ๆ

เสถียร โกเศศ และ นาคะประทีป (2525:44-45) ให้ความหมายของความรับผิดชอบ หมายถึง การมีกรอบขอบเขตความรับผิดชอบ แบ่งภาระหน้าที่กันทำ ไม่ก้าวล่วงงานของผู้อื่น และรับผิดชอบหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดเพื่อให้งานมีคุณภาพที่ดี

ศิริพร กล่อมจันทร์ (2526:6) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า หมายถึง พฤติกรรมของมนุษย์ซึ่งแสดงออกเพื่อให้ตนประสบผลสำเร็จ

ธวัชชัย ชัยจิรฉายกุล (2529: 99) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า หมายถึงการเอาใจใส่ดูแลงานในหน้าที่ และงานที่ได้รับมอบหมายให้แล้ว เสร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ประกาศรี สีสอ้าไพ (2540: 66) ให้ความหมายของความรับผิดชอบ หมายถึง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน ด้วยความเพียร ความละเอียด รอบคอบ ขอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายทั้งพยายามที่จะปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป ความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยความมุ่งมั่นและเอาใจใส่ที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความพยายาม พร้อมกับปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่และพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ

ภาพที่ 2.5 ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

ศิริพร กล่อมจันทร์ (2526: 6) ได้กล่าวถึงลักษณะของความรับผิดชอบว่า ควรจะมีลักษณะดังนี้

1. ปฏิบัติงานตามขั้นตอนและกำหนดการที่วางแผนไว้อย่างมีมานะอดทน และตั้งใจ เพื่อให้มีคุณภาพและบรรลุผลตามเป้าหมายทั้งงานส่วนตัว งานในหน้าที่ตลอดจนงานของหมู่คณะ
2. ปฏิบัติตนถูกต้องตามกฎหมาย และระเบียบของหมู่คณะ ตลอดจนคำนึงสัญญาและข้อตกลงต่าง ๆ
3. ปฏิบัติตนถูกต้องตามสิทธิและหน้าที่ของตนเอง โดยไม่ละเมิดสิทธิหน้าที่ของผู้อื่น
4. รักษาทรัพย์สินสมบัติของตนเอง ของผู้อื่น และของส่วนรวม และไม่นำสมบัติของส่วนรวมมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ตลอดจนคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว

5. ยอมรับผลการกระทำของตนทั้งด้านผิดและชอบ กล้าเผชิญกับปัญหาและพยายามหาทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยความตั้งใจ

กระทรวงศึกษาธิการ (2523:146) ได้แบ่งพฤติกรรมความรับผิดชอบ ดังนี้

1. เอาใจใส่ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อผลของงานนั้น ๆ
2. ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตัว
3. เคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์และมีวินัยในตนเอง
4. มีอารมณ์หนักแน่น เมื่อเผชิญกับอุปสรรค
5. รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี
6. มีความเพียรพยายาม
7. มีความละเอียดรอบคอบ
8. ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่
9. ปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นทั้งตนเองและสังคม
10. ตรงต่อเวลา
11. ยอมรับผลของการกระทำของตน

กล่าวโดยสรุปพฤติกรรมความรับผิดชอบ หมายถึง การรู้จักหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ของตน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นอย่างดี รู้จักตรงต่อเวลา มีความเพียรพยายาม มีความละเอียดรอบคอบ ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ เคารพกฎเกณฑ์และมีวินัยในตนเอง เอาใจใส่ดูแลใน การปฏิบัติงาน และมีความพร้อมในการแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่ไม่ดีให้ดียิ่งขึ้น

2.3.5 ความขยันหมั่นเพียร

ชม ภูมิภาค (2525:1) ได้นิยามคำว่า ความขยันหมั่นเพียรนั้น หมายถึง ความขยันขันแข็งเอาการเอางาน มีความพยายาม มีความอดทนบากบั่นมั่นคงไม่ทอดลอย

สุพัตรา สุภาพ (2525:25) ได้ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรไว้ว่า หมายถึง การไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง ต่อความยากลำบาก และมีความอดทน

ประยงค์ สุพาณิช และคณะ (2537:60) ให้ความหมายความขยันหมั่นเพียร คือ ผู้ที่รู้ตั้งหรือกำหนดเป้าหมายปลายทางชีวิต รู้จักการบังคับข่มใจตนต่อความยากลำบากที่จะต้องพยายามไปให้ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีความอดทน และรู้จักการละวางหรือทิ้งผลประโยชน์ส่วนน้อยเพื่อประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุโต 2540:45) กล่าวว่า ความขยันหมั่นเพียร คือ มีกำลังใจแข็งกล้า ไม่ทอดลอยเฉื่อยชา เพียรก้าวหน้าเรื่อยไป

กล่าวโดยสรุป ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความมานะ บากบั่น พยายาม ไม่ย่อท้อ ต่ออุปสรรค เอาใจใส่ต่องานด้วยความกระตือรือร้น ไม่ปล่อยให้เวลาผ่านไปเปล่าประโยชน์ มุ่งมั่น ทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายและทันเวลา

ชม ภูมิภาค (2525:1) กล่าวว่า ความขยันหมั่นเพียรประกอบด้วยลักษณะย่อย 3 ประการ คือ

1. ความขยันขันแข็ง ทำอะไรรวดเร็วจริงจัง ไม่ใช่ชักช้าเนิบนาบ
2. ความพยายาม งานนั้นต้องกระทำด้วยความเหนื่อย ความลำบาก แต่ก็พยายามทำให้ได้
3. เกี่ยวกับเวลาและความผิดพลาด ความล้มเหลว แม้ว่าจะเสียเวลาแม้จะพบกับความล้มเหลวบ้างก็ไม่ทอดอถอยพยายามหาทางแก้ไขให้เป็นผลสำเร็จให้ได้

กระทรวงศึกษาธิการ(2523:61)กล่าวว่าลักษณะพฤติกรรมซึ่งบ่งของความขยันหมั่นเพียร ได้แก่

1. มาโรงเรียนสม่ำเสมอ ไม่ขาด ถ้าไม่จำเป็น
2. กระตือรือร้นและรักที่จะมาโรงเรียนโดยไม่ต้องให้ใครเตือน
3. ตั้งใจทำงานที่ครู อาจารย์กำหนดให้ และทำเสร็จภายในเวลาทุกครั้ง
4. อ่านหนังสือทุกครั้งที่มีเวลาว่าง
5. จัดของใช้ส่วนตัวให้เป็นระเบียบอยู่เสมอ
6. เข้าเรียนทุกรายวิชา ไม่ขาดถ้าไม่จำเป็น
7. พยายามแก้ไขข้อบกพร่องของตนที่เกี่ยวกับการเรียน
8. ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเข้มแข็ง อดทน เอาธุระไม่ทอดอถอย
9. มีความมานะ บากบั่น ที่จะทำงานให้ผิคน้อยที่สุด
10. ชอบศึกษาค้นคว้า สอบถาม หาความรู้ความจริงอยู่เสมอ
11. ไม่ละเลยหรือทอดทิ้งธุรการงานของตน
12. ทำงานต่าง ๆ เช่น อ่าน-เขียนหนังสือ คิดคำนวณ เป็นกิจวัตรหรือสม่ำเสมอ
13. ควบคุมตนเองให้ใช้เวลาในการทำงานได้ตามกำหนดเสมอ
14. มีความตื่นตัวและสม่ำเสมอในการทำงานทุกอย่าง
15. ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจ ไม่ละทิ้งหน้าที่ของตน และพยายามทำงานสำเร็จ
16. ตรวจสอบปรับปรุงวิธีทำงานให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
17. แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ โดยเฉพาะในสายวิชางานของตน
18. ใช้เวลาว่างของตนทำงานที่เป็นประโยชน์
19. แนะนำเพื่อนหรือผู้ใกล้ชิดให้ขยันในการเรียน
20. ทำงานกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ

21. ช่วยเหลืองานครู อาจารย์หรือเพื่อนเท่าที่จะช่วยได้ ด้วยความเต็มใจและพยายามทำให้ดีที่สุด

22. ช่วยทำงานบ้าน เพื่อแบ่งเบาภาระของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

23. เข้าร่วมทำงานกับหมู่คณะด้วยความเต็มใจและตั้งใจ ทำให้ดีที่สุด

24. ช่วยเหลือในกิจการงานของบ้านและทางโรงเรียนด้วยความเต็มใจ

25. ช่วยแนะนำและถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เพื่อนที่ยังไม่เข้าใจด้วยความเต็มใจ

26. ให้ความคิดเห็นและความร่วมมือในการทำงานของหมู่คณะด้วยความเต็มใจ

27. ให้ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือกิจการงานของเพื่อน อยู่ใกล้ชิดช่วยให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

โดยไม่หวังไหวต่ออุปสรรคใด ๆ

28. หมั่นซักเตือนเพื่อนร่วมงาน ให้ทำด้วยความตั้งใจและอดทน

29. ช่วยดูแลรักษาความสะอาดของห้องเรียนและบริเวณ โรงเรียนให้สะอาดอยู่เสมอ

30. ช่วยเหลือกิจกรรมของหมู่คณะตามความรู้ความสามารถของคนอย่างเต็มที่

31. ไม่เกี่ยงหรือหลีกเลี่ยงงานของส่วนรวม

32. ช่วยดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวม

33. พร้อมเพรียงกันทำกิจกรรมงานทั้งหลายที่พึงกระทำร่วมกัน

34. สนใจและตั้งใจทำงานเพื่อส่วนรวมอย่างสม่ำเสมอ

35. มีความเพียรพยายามที่จะนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน

36. มีความกระตือรือร้นในการทำงานส่วนรวมมากกว่างานส่วนตัว

37. อาสาสมัครทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและชุมชน

38. เสียสละและไม่ทอดทิ้งเพื่อนของส่วนรวมและชุมชน

39. มีความพยายามอดทนในการทำงานที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมความซื่อสัตย์ หมายถึง ตั้งใจทำงานให้เสร็จภายในเวลา

มีความเพียรพยายามอดทนต่อการทำงาน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เข้าร่วมกิจกรรมของหมู่คณะด้วยความเต็มใจ

ภาพที่ 2.6 ความอดทนต่อการทำงาน

2.3.6 การพึ่งตนเอง

สุชีพ บุญญานุภาพ (2520:3) ได้อธิบายความหมายของการพึ่งตนเองไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ศึกษาหาความรู้เป็นนิจ ฝึกฝนตนเอง ให้มีความหมายและความชำนาญ ใช้ความรู้ ความสามารถของตนให้เต็มที่จะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น รวมทั้งมีความเข้มแข็ง อดทนและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง

ศิริพร กล่อมจันทร์ (2526:26) ได้ให้ความหมายของการพึ่งตนเองไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มุ่งกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองในลักษณะดังนี้ คือปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่ต้องรับผิดชอบทั้งงานส่วนตัว งาน ในหน้าที่ และงานของหมู่คณะ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยตนเองอย่างมีมานะ อดทน ตัดสินใจในสิ่งต่าง ๆ อย่างมั่นใจ กล้าเผชิญกับปัญหาและปฏิบัติตนในโอกาสและสถานที่ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

เชียรชัย เอี่ยมวรเมธ (2532:708) ให้ความหมาย การพึ่งตนเอง หมายถึง มีชีวิตอยู่ด้วยการทำงานหนักด้วยตัวเอง การมีชีวิตอยู่ด้วยการเลี้ยงตัวเอง ขึ้นอยู่กับตัวเอง ช่วยตัวเอง ยืนอยู่ด้วยลำแข้งของตนเอง

สมภพ ชีวรัฐพัฒน์ (3639:132) ให้ความหมายของการพึ่งตนเอง หมายถึง ความพยายามที่จะช่วยตนเอง พัฒนาตนเอง สร้างตนเอง โดยใช้สติปัญญา ความรู้ความสามารถ ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ความเชื่อมั่นในตนเอง และการตัดสินใจแก้ปัญหาชีวิตด้วยตนเอง ตลอดจนการทำงานตามหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ดังพุทธภาษิตที่กล่าวว่า “ตนเป็นที่พึ่งของตน”

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต, 2540:12) ให้ความหมายของ การพึ่งตนเอง หมายถึง ทำตนให้เป็นที่พึ่งของตนได้ พร้อมทั้งจะรับผิดชอบตนเอง ไม่ทำตัวให้เป็นปัญหาหรือเป็นภาระถ่วงหมู่คณะ หรือหมู่ญาติ

กล่าวโดยสรุป การพึ่งตนเอง หมายถึง การทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง รับผิดชอบตนเอง โดยตนเป็นที่พึ่งของตน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค กล้าเผชิญกับปัญหา และปฏิบัติตนในโอกาสและสถานที่ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต, 2540:12-13) กล่าวถึงการประพฤติธรรมสำหรับสร้างที่พึ่งแก่ตนเอง เรียกว่า นาถกรณธรรม 10ประการ คือ

1. คีล ประพฤติดีมีวินัย คือดำเนิน โดยสุจริต ทั้งทางกาย ทางวาจา มีวินัย และประกอบสัมมาชีพ
2. พาหุสัจจะ ได้ศึกษาศดับมาก คือศึกษาเล่าเรียนสดับรับฟังมาก อันใดเป็นสาขาวิชาของตน หรือตนศึกษาศิลปวิทยาใด ก็ศึกษาให้ชำชอง มีความเข้าใจกว้างขวางลึกซึ้ง รู้ชัดเจน และใช้ได้จริง
3. กัลยาณมิตตา รู้จักคบคนดี คือมีกัลยาณมิตร รู้จักเลือกเสวนา เข้าหาที่ปรึกษาหรือผู้แนะนำสั่งสอนที่ดี
4. โสวจิตตสตา เป็นคนที่พูดกันง่าย คือไม่ดื้อรั้นกระด้าง รู้จักรับฟังเหตุผลและข้อเท็จจริง พร้อมทั้งจะแก้ไขปรับปรุง
5. กิงกรณียेषู ทักขตา ขวนขวายกิจของหมู่ คือเอาใจใส่ช่วยเหลือธุระและกิจการของชนร่วมหมู่คณะ ญาติ เพื่อนพ้อง และของชุมชน รู้จักใช้ปัญญาไตร่ตรองหาวิธีดำเนินการที่เหมาะสม ทำได้ จัดได้ ให้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี
6. ธรรมกามา เป็นผู้ใฝ่ธรรม คือ รักธรรม ชอบศึกษา ค้นคว้า สอบถามหาความรู้หาความจริง รู้จักพูด รับฟัง
7. วิริยารัมภะ มีความเพียรขยัน คือ ขยันหมั่นเพียร ละเอียดความชั่ว ประกอบความดีบากบั่น ก้าวหน้า ไม่ย่อท้อ
8. สันตุภูฐี มีสันโดษ รู้พอดี คือ ยินดีในผลงานและผลสำเร็จต่างๆ ที่ตนสร้างหรือแสวงหามาได้ด้วยเรี่ยวแรงความเพียรพยายามของตนเองโดยทางชอบธรรม และไม่มัวเมาเห็นแก่ความสุขทางวัตถุ
9. สติ มีสติมั่นคง คือ รู้จักกำหนดจดจำ จะทำอะไรก็รอบคอบ รู้จักยับยั้งชั่งใจไม่ประมาท
10. ปัญญา มีปัญญาหรืออารมณ์ คือ มีปัญญาหยั่งรู้เหตุผล รู้ดี รู้ชั่ว ทำการต่าง ๆ ด้วยความคิดและมีวิจารณ์ญาณ

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมการพึ่งตนเอง หมายถึง การรับผิดชอบตนเอง ทำตนให้เป็น ที่พึ่งของตน ไม่ทำตัวให้เป็นปัญหาหรือเดือดร้อนต่อสังคม

2.3.7 ความกตัญญูกตเวทิต

กรมการฝึกหัดครู (2523:156) กล่าวว่า ความกตัญญู หมายถึง ความรู้สึกสำนึกในอุปการคุณที่ผู้อื่นมีต่อเรา กตเวทิต หมายถึง การแสดงการตอบแทนบุญคุณ ดังนั้น ความกตัญญูกตเวทิต จึงหมายถึง ความรู้บุญคุณและการตอบแทนบุญคุณต่อผู้อื่นและสิ่งที่มีบุญคุณ

พระราชวรมนี (ประยูรช ปรยุตโต 2527: 2) ให้ความหมายความกตัญญูกตเวทิต ไว้ว่า กตัญญูกตเวทิต หมายถึง ผู้รู้อุปการะที่ท่านทำแล้วและตอบแทน แยกออกเป็น 2 ส่วน

กตัญญู หมายถึง รู้คุณท่าน

กตเวทิต หมายถึง ตอบแทนหรือสนองคุณท่าน

พระสมชาย ฐานวุฑโฒ (2531:199) ให้ความหมายของความกตัญญู หมายถึง ความรู้คุณคน หมายถึงเป็นผู้มีใจกระจำง มีสติปัญญาบริบูรณ์ รู้อุปการคุณที่ผู้อื่นกระทำแล้วแก่คน

สมพร เทพสิทธา (2542:52) กล่าวว่า กตัญญูตร หรือความกตัญญู หมายถึง ความสำนึกในบุญคุณของผู้อื่นที่เคยทำไว้แก่คน กตเวทิตา หรือ กตเวทิต หมายถึง การตอบแทนบุญคุณผู้อื่น คุณธรรม 2 อย่างนี้ รวมเรียกว่า ความกตัญญูกตเวทิต หมายถึง การรู้คุณคนและตอบแทนคุณคน

กล่าวโดยสรุป ความกตัญญูกตเวทิต หมายถึง การระลึกถึงบุญคุณ และตอบแทนผู้ที่มีพระคุณ เมื่อมีโอกาสและกำลังพอที่จะทำได้

นอกจากความหมายข้างต้นพระราชวรมนีได้กำหนดขอบเขตของความกตัญญูกตเวทิต ไว้ดังนี้

1. กตัญญูกตเวทิตต่อบุคคลผู้มีคุณความดีหรืออุปการะต่อตนเป็นส่วนตัว
2. กตัญญูกตเวทิตต่อบุคคลผู้ได้บำเพ็ญคุณประโยชน์หรือมีคุณความดีแก่บุคคล

แก่ส่วนรวม

กระทรวงศึกษาธิการ (2523:52-53) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมของความกตัญญูกตเวทิต ไว้ดังนี้

1. บิดา มารดา พฤติกรรมที่แสดงความกตัญญูกตเวทิต คือ เคารพเชื่อฟัง ประพฤติตนอยู่ในโอวาท เลี้ยงดูบิดา มารดาเป็นการตอบแทน ไม่ทำตนให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่วงศ์สกุล ชักงูบิดา มารดา ผู้ไม่มีคุณธรรมให้ตั้งมั่นอยู่ในคุณธรรม

2. ครู อาจารย์ พฤติกรรมที่แสดงความกตัญญูกตเวทิต คือ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เชื่อฟังคำสั่งสอน รับผิดชอบต่อโอกาสอันเหมาะสม

3. ผู้มีพระคุณอื่น ๆ พฤติกรรมที่แสดงความกตัญญูกตเวทิต คือ แสดงความเคารพนับถือยกย่อง เชิดชู ไม่ลบหลู่ดูหมิ่น ปฏิบัติต่อผู้มีพระคุณด้วยความซื่อตรง ไม่มีลับลมคมในหรือสิ่งใดแอบแฝงอยู่เบื้องหลัง ไม่ละทิ้งผู้มีพระคุณในคราวที่ผู้มีพระคุณเดือดร้อนลำบาก

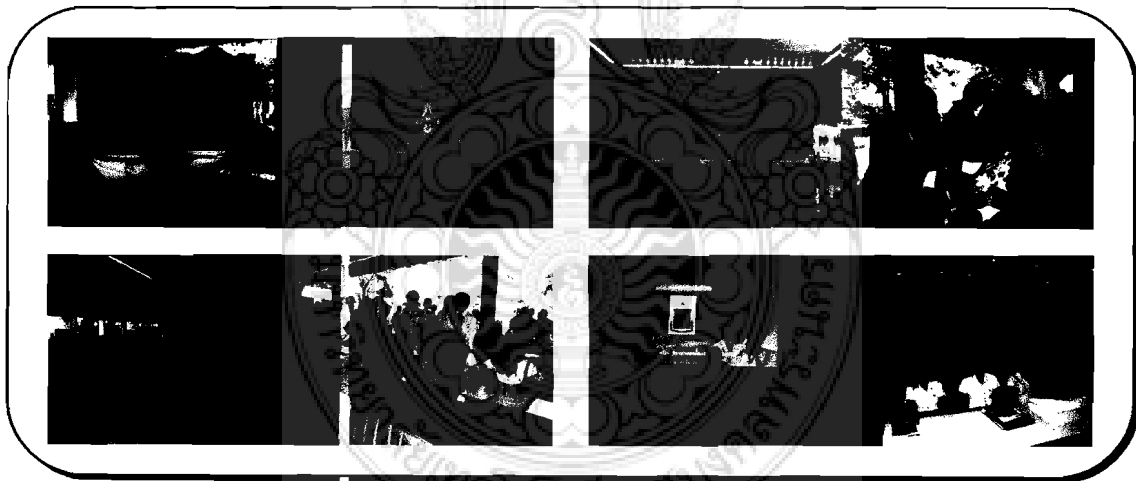
4. โรงเรียน พฤติกรรมที่แสดงความกตัญญูทดเวทีก คือ บำรุงรักษาให้สะอาด ปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน เลียสละกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังปัญญา

5. ซาติ พฤติกรรมที่แสดงความกตัญญูทดเวทีก คือ ปฏิบัติหน้าที่ของพลเมืองดีโดยการประกอบอาชีพสุจริต สอดส่องป้องกันภัยและความเสียหาย เลียสละกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังสติปัญญา

6. ศาสนา พฤติกรรมที่แสดงความกตัญญูทดเวทีก คือ นำคำสอนของศาสนาไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ช่วยกันส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา สอดส่องป้องกันภัยและแก้ไขความเสียหาย

7. พระมหากษัตริย์ พฤติกรรมที่แสดงความกตัญญูทดเวทีก คือ แสดงความจงรักภักดี เทิดทูนพระเกียรติ และเผยแพร่พระราชกรณียกิจ ร่วมกันประกอบความดีเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล โดยเฉพาะวันสำคัญเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมความกตัญญูทดเวทีก หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงความกตัญญูทดเวทีกที่มีได้มีเฉพาะบุคคลผู้มีความดีหรืออุปการคุณต่อคนเป็นส่วนตัวเท่านั้น ยังต้องแสดงความกตัญญูทดเวทีกต่อบุคคลที่ได้กระทำคุณความดีเกื้อกูลแก่ส่วนรวมอีกด้วย

ภาพที่ 2.8 กิจกรรมวันพ่อแห่งชาติ

สรุปพฤติกรรมเชิงจริยธรรมทั้ง 7 ด้าน อันได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความมีระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร การพึ่งตนเอง และความกตัญญูทดเวทีก ซึ่งในแต่ละด้านล้วนเป็นแนวทางในการปลูกฝังและส่งเสริมพฤติกรรมเชิงจริยธรรมให้แก่เยาวชนและบุคคลทั่วไปในการปฏิบัติตนเพื่อสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข

2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้

2.4.1 ความหมายของการรับรู้

ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับการรับรู้ไว้หลายท่าน ดังนี้

Garrison and Magoon (1972:607) ให้ความหมายของการรับรู้ว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการซึ่งสมองตีความ หรือแปลข้อความที่ได้รับจากการสัมผัสร่างกาย (ประสาทสัมผัสต่าง ๆ) กับสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นสิ่งเร้า ทำให้เราทราบว่าสิ่งเร้าหรือสิ่งแวดล้อมที่เราสัมผัสนั้นเป็นอะไร มีความหมายอย่างไร มีลักษณะอย่างไร ฯลฯ การที่เราจะรับรู้สิ่งเร้าที่มาสัมผัสได้นั้น จะต้องอาศัยประสบการณ์ของเราเป็นเครื่องช่วยในการศึกษาหรือแปลความ

จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ (2516:86) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้นำเอาสิ่งที่ตนได้เห็น ได้ยิน ได้สัมผัส ได้รู้สึกจากสิ่งเร้าภายนอก รอบตัวบุคคลเข้ามาจัดระเบียบ และให้ความหมายโดยอาศัยประสบการณ์เดิมหรือความรู้สึกเดิม ออกเป็นความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นในจิตใจของตนเอง

สุโท เจริญสุข (2520:24) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ไว้ว่า การรับรู้ คือ การรู้จักสิ่งต่าง ๆ สภาพต่าง ๆ ภาวะต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งเร้ามาทำปฏิกริยากับตัวเราเป็นการแปลอาการสัมผัสให้มีความหมายขึ้นเกิดเป็นความรู้รู้สึกขึ้นเฉพาะตัวสำหรับบุคคลนั้น ๆ

สมัย จิตหมวด (2520:100) ให้ความหมายของการรับรู้ไว้ว่า การรับรู้ คือการสัมผัสที่มีความหมาย (Sensation) และการรับรู้เป็นการแปลหรือตีความแห่งสัมผัสที่ได้รับออกมาเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายอันเป็นสิ่งที่รู้จักและเข้าใจกัน และในการแปลความหมายหรือตีความของการสัมผัสนั้น จำเป็นที่อินทรีย์จะต้องใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม หรือความจัดเจนที่มีแต่หนหลัง

ประนอม สโรชมาน (2524:52) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึงการแปลความหรือการตีความการรับความรู้สึก (Sensation) ที่ได้ ออกเป็นสิ่งที่ใดสิ่งหนึ่งที่มีความหมาย หรือที่รู้จักเข้าใจ

Bertley and Chemers (1984:22-23) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง ความเป็นจริงของสิ่งทั้งหลายในโลกที่บุคคลได้รับและประมวลเป็นประสบการณ์ของตน ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลนั้น ๆ อีกทั้งยังส่งผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ๆ ด้วย

กล่าวโดยสรุป การรับรู้ หมายถึง กระบวนการทางความคิดของบุคคลต่อสิ่งเร้าที่มากระตุ้น อันเนื่องจากการมีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งนั้น ๆ โดยการแปลความสิ่งที่สัมผัสให้มีความหมาย โดยอาศัยประสบการณ์ เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ สภาวะอารมณ์ บทบาทมาประกอบการแปลความ ซึ่งสามารถวัดได้โดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ

2.4.2 กระบวนการของการรับรู้

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2542:116) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ไว้ว่า การรับรู้ คือ กระบวนการที่อินทรีย์ หรือสิ่งมีชีวิตพยายามทำความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมโดยผ่านทางประสาทสัมผัส กระบวนการนี้จึงเริ่มต้นจากการใช้อวัยวะสัมผัสจากสิ่งเร้าและจัดระบบสิ่งเร้าใหม่ภายในระบบการคิดในสมอง ภายหลังจากนั้นจึงจะแปลความหมายว่าสิ่งเร้าที่สัมผัสเข้ามานั้นคืออะไร ขึ้นแปลความหมายนี้เป็นขั้นที่อินทรีย์ใช้ประสบการณ์เก่าเป็นพื้นฐานของการแปลความหมาย กระบวนการที่ซับซ้อนที่ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

1. การเลือก (Selection) เป็นการเลือกเพื่อที่จะเรียนรู้สิ่งเร้าบางอย่าง จากบรรดาส่งเร้าทั้งหลาย เช่น เมื่อเราพบเพื่อนหรือคนแปลกหน้าเราไม่สนใจเขาทั้งหมด แต่เราจะเลือกมองในบางสิ่งที่เราสนใจ หรือในขณะที่เราอยู่ในห้องเรียน ท่านลองตั้งใจฟังดู จะพบว่ามีเสียงอะไรแปลก ๆ หลายนานซึ่งในเวลาปกติท่านอาจจะไม่เคยได้ยินเนื่องจากสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นเป็นประจำ ทำให้ท่านรู้สึกว่าได้ยินเพราะท่านไม่สนใจแต่ท่านสนใจบางอย่าง เช่น เสียงพูดของเพื่อนหรือของครูผู้สอน เป็นต้น

2. การจัดระบบสิ่งเร้า (Organization) โดยปกติเรามักจะจัดระบบสิ่งเร้าภายนอกได้ 2 วิธี คือ

- 2.1 ภาพและพื้น (Figure and Ground) คนเรานั้นเมื่อเลือกจะรับรู้สิ่งเร้ายังแยกสิ่งเร้าที่เลือกออกเป็นส่วนที่สนใจไปยังส่วนนั้นเป็นพิเศษ ส่วนที่ได้รับความพอใจเป็นพิเศษเรียกว่าภาพ (Figure) ส่วนของสิ่งเร้าที่ไม่สนใจเรียกว่าพื้น (Ground)

- 2.2 การทำให้ง่าย (Simplification) แนวโน้มการรับรู้ของบุคคลโดยทั่วไปอีกลักษณะหนึ่ง คือ การจัดสิ่งเร้าให้อยู่ในรูปที่ง่ายมากขึ้น คัดสิ่งที่เป็นรายละเอียดซับซ้อนสับสนทิ้งไป

3. การแปลความหมาย (Interpretation) เป็นขั้นสุดท้ายของกระบวนการรับรู้โดยอาศัยคุณสมบัติที่มีอยู่ภายในตนเอง เช่น เจตคติ ประสบการณ์ ค่านิยม และความต้องการ เพื่อช่วยในการพัฒนาสิ่งเร้าภายนอกโดยการผสมผสานสิ่งเร้าภายนอกกับคุณสมบัติภายใน ดังนี้ การแปลความหมายจึงขึ้นอยู่กับอัตวิสัย (Subjective) ของผู้รับรู้ดังนั้น สิ่งเร้าอย่างเดียวกัน เสนอต่อบุคคลต่างกัน บุคคลเหล่านั้นอาจจะแปลความหมายแตกต่างกัน กระบวนการแปลความหมายนี้เป็นกระบวนการสองลักษณะ คือ การเทียบเคียง และการประเมินผล กระบวนการทั้งสองลักษณะนี้ จะเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันอย่างมาก

ลักษณะ สรวินันต์ (2544:47) กล่าวว่า การรับรู้เป็นพื้นฐานของการทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อม เกิดขึ้นได้เมื่อมีสิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อมเข้ามากระทบอวัยวะรับความรู้สึก ซึ่งจะส่งกระแสความรู้สึกนั้น ๆ ไปยังสมองเพื่อให้เกิดการตีความและเกิดการรับรู้ขึ้น นอกจากนี้การรับรู้

ของบุคคลเป็นกระบวนการสร้างความประทับใจต่อบุคคลอื่น ๆ ในด้านต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการสร้างสัมพันธ์ภาพกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การรับรู้มีความสำคัญยิ่งต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในการดำรงชีวิตที่จะขาดเสียมิได้

กล่าวโดยสรุป กระบวนการรับรู้ หมายถึง การที่อินทรีย์หรือสิ่งมีชีวิต สิ่งแวดล้อม สิ่งเร้ากระทบประสาทและมีการจัดระบบความคิด แปลความหมายสิ่งเร้าที่สัมผัส โดยอาศัยประสบการณ์ เจตคติค่านิยม ความต้องการ ความสนใจ สภาวะอารมณ์ เป้าหมายสถานการณ์ บทบาทมาประกอบการแปลความหมาย ซึ่งการแปลความหมายของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับอัตวิสัยของผู้รับรู้

2.4.3 องค์ประกอบของการรับรู้

ลักษณะ สิริวัฒน์ (2530:62-63) กล่าวถึงการรับรู้ของบุคคลว่า จะเกิดได้จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. การสัมผัสหรืออาการสัมผัส อาการสัมผัส หมายถึง อาการที่อวัยวะสัมผัสกับสิ่งเร้าหรือสิ่งเร้าผ่านเข้ามากระทบกับอวัยวะรับสัมผัสต่าง ๆ เพื่อให้คนเรารับรู้ภาวะแวดล้อมรอบตัวปกติ เมื่อคนเรารับสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วมักจะจำแนกอาการสัมผัสนั้น ๆ เช่น ได้ยินเสียงดัง ดึกตอก ๆ ก็สามารถแปลออกได้ว่าเป็นเสียงนาฬิกาแขวน นั่นคือจิตใจต้องรับทราบการสัมผัสของเสียงนั้นด้วย

2. ชนิดและธรรมชาติของสิ่งเร้า หมายถึง สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่จะเข้ามาเร้าอวัยวะ รับสัมผัสของคน แต่ละอย่างนั้นย่อมมีลักษณะและคุณสมบัติแตกต่างกัน เช่น สิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเห็น ก็จะต้องเป็นสี แสง ภาพ เป็นต้น สิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการได้ยินก็ต้องเป็นเสียงต่าง ๆ

3. การแปลความหมายจากอาการสัมผัส ส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การแปลความหมายดีหรือถูกต้องเพียงใดนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญดังนี้

- 3.1 สถิติปัญญาหรือความเฉลียวฉลาด ผู้ที่มีสติปัญญาสูงย่อมได้เปรียบในเรื่องการรับรู้ การเรียนรู้ดีกว่าและเร็วกว่าผู้ที่มีระดับสติปัญญาต่ำ

- 3.2 การสังเกตและพิจารณา ช่วยให้คนเรารับรู้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้แม่นยำยิ่งขึ้น

- 3.3 ความสนใจและตั้งใจ ถ้าคนเรามีความสนใจ จดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว เขาย่อมต้องสังเกตพิจารณาสิ่งนั้นอย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งจะก่อให้เกิดการแปลความหมายได้ถูกต้อง

- 3.4 คุณภาพของจิตใจขณะนั้น ถ้าจิตใจแจ่มใสกระชุ่มกระชวย ใจคอปลอดโปร่ง ก็ย่อมทำให้สติปัญญาดีขึ้น ช่วยให้แปลอาการสัมผัสดี

4. ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม อันได้แก่ ความคิด ความรู้และการกระทำที่ได้เคยปรากฏแก่ผู้นั้นมาแล้วในอดีต มีความสำคัญอย่างมากที่จะช่วยให้แปลความหมายของอาการสัมผัสได้โดยแจ่มชัด ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกันทั้งในด้านปริมาณและความถูกต้องย่อมทำให้คนเรามีการรับรู้ที่แตกต่างกันได้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

สุรพล นาควานิช (2521: 69-72) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนกับเกณฑ์ที่คาดหวัง วิธีศึกษาผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้สำรวจพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียน 10 ลักษณะ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีเหตุผล ความกตัญญูกตเวที การรักษาระเบียบวินัย ความเสียสละ ความสามัคคี การประหยัดและออมทรัพย์ ความยุติธรรม และความอดสาหะ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 680 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับจริยธรรมขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 และแตกต่างจากเกณฑ์ที่คาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า โดยส่วนรวมแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในภาพที่น่าพอใจ 4 คุณลักษณะ เรียงตามลำดับดังนี้ ความกตัญญูกตเวที ความเสียสละ การประหยัดและออมทรัพย์ และความมีเหตุผล และอยู่ในสภาพที่ไม่น่าพอใจ 6 ลักษณะ เรียงตามลำดับดังนี้ การรักษาระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความอดสาหะและความยุติธรรม

ทิฆัมพร สุภาพ (2534: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียนที่ส่งเสริมจริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะทางจริยธรรมส่วนใหญ่ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความเสียสละ และความเมตตา กรุณา ในการวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียนที่จัดขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการจัดกิจกรรม 2 ประเภท ซึ่งแต่ละกิจกรรมก่อให้เกิด คุณลักษณะทางจริยธรรม ดังนี้ กิจกรรมบังคับ ก่อให้เกิดความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย และการตรงต่อเวลา สำหรับกิจกรรมเสนอแนะ ก่อให้เกิดคุณลักษณะทางจริยธรรมดังนี้ กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ ก่อให้เกิดความรับผิดชอบ ความอดสาหะ ขยันหมั่นเพียร และความใฝ่รู้ กิจกรรมส่งเสริมการเกษตร ก่อให้เกิดความรับผิดชอบ ความอดสาหะขยันหมั่นเพียร และความใฝ่รู้ กิจกรรมส่งเสริมการสหกรณ์ ก่อให้เกิด ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต และความเสียสละ กิจกรรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ก่อให้เกิด ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ และความใฝ่รู้ กิจกรรมส่งเสริม

ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ก่อให้เกิดความใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้มี
วัฒนธรรมและความกล้าทางจริยธรรม กิจกรรมส่งเสริมการใช้สินค้าไทย ก่อให้เกิด ความ
รับผิดชอบต่อ ความใฝ่รู้ และความมีเหตุผล กิจกรรมการใช้ห้องสมุดก่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อ ความ
ใฝ่รู้ และความมีระเบียบวินัย กิจกรรมนันทนาการก่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อ ความใฝ่รู้ และความมี
ระเบียบวินัย กิจกรรมส่งเสริมวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร ก่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อ ความใฝ่รู้ และ
ความมีระเบียบวินัย กิจกรรมกีฬา ก่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อ การรู้จักสามัคคี และความมีระเบียบ
วินัย กิจกรรมทัศนศึกษา ก่อให้เกิดความใฝ่รู้ ความรับผิดชอบต่อและความมีระเบียบวินัย กิจกรรม
อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิด ความรับผิดชอบต่อ ความใฝ่รู้และความมีเหตุผล
และกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และรักษาดินแดน ก่อให้เกิดความ
รับผิดชอบต่อความมีระเบียบวินัย และการตรงต่อเวลา เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า คุณลักษณะทาง
จริยธรรมส่วนใหญ่ที่เกิดจากกิจกรรมนักเรียน ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อ ความมีระเบียบวินัย และ
ความใฝ่รู้

จันทน์ ทุมโฆสิต (2534:58-59) ได้ศึกษาความเข้าใจทางจริยธรรมของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร จำนวน 576 คน จากโรงเรียนรัฐบาล 16 แห่ง พบว่า
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเข้าใจทางจริยธรรมสูง 4 ด้าน คือ ความรับผิดชอบต่อ
สังคม ความมีวินัย การประหยัด การไม่เบียดเบียนและก่อความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น และมีความ
เข้าใจทางจริยธรรมปานกลาง 8 ด้าน คือ ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต ความ
กตัญญูกตเวที ความเสียสละ การสร้างความสำเร็จในชีวิตตนเอง การเคารพความคิดเห็นของตนเอง
และผู้อื่น กล้าทำความดีต่อต้านความไม่ดี ความอดทน เมื่อแยกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ตามระดับชั้นเรียน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 มีความเข้าใจทางจริยธรรมสูง 4
ด้านเหมือนกัน คือ ความรับผิดชอบต่อสังคม ความมีวินัย การประหยัด การไม่เบียดเบียน และ
ก่อความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น มีความเข้าใจทางจริยธรรมปานกลาง 7 ด้าน คือ ความรับผิดชอบต่อ
ตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความเสียสละ การสร้างความสำเร็จในชีวิตของ
ตนเอง กล้าทำความดี ต่อต้านความไม่ดี ความอดทน ยกเว้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความ
เข้าใจทางจริยธรรมต่ำด้านการเคารพความคิดเห็นของตนเองและผู้อื่น แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 และ 6 มีความเข้าใจปานกลาง

อารมณี สุคมี (2537:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้
ในการศึกษา จำนวน 368 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามพฤติกรรม
เชิงจริยธรรมจำนวน 60 ข้อ พบว่า 1) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ยกเว้นด้านความรับผิดชอบ และการพึ่งตนเองอยู่ในระดับปานกลาง 2) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนตามตัวแปรเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนตามขนาด โรงเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5.

กฤตรินทร์ นิมทองคำ (2542:58-67) ได้ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร พบว่าตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น คือ นักเรียนที่มีระดับชั้นสูงขึ้นจะมีความประพฤติที่ดี และมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองต่อผู้อื่น และต่อหน้าที่ที่ได้รับมากขึ้น และเด็กที่ผู้ปกครองมีอาชีพที่ได้รับการยอมรับจากสังคมสูงจะมีความซื่อสัตย์มากกว่าเด็กที่บิดามีอาชีพกรรมกร การมีประสบการณ์กับเพื่อนส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของนักเรียนทางด้านความซื่อสัตย์ และเด็กที่มาจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมักเป็นเด็กที่มีความซื่อสัตย์เช่นกัน

จารุวรรณ พานทอง (2536:76) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาและเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย 232 คน นักเรียนหญิง 197 คน ผลการวิจัยพบว่า การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันจะให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดวงเดือน พันธุนาวิน (2524:34) กล่าวว่า จริยธรรมในชั้นสูงจะเกิดขึ้นได้จากการรับรู้และการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของบุคคล แล้วเกิดสะสมความรู้ขึ้น ฉะนั้นความสามารถในการเรียนรู้ประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งหมายถึง สถิติปัญญาของบุคคล จึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลที่จะกระทำหรือไม่กระทำ ความซื่อ การศึกษาของพริงเกิลและกوخ (Pringle and Gooch) ได้ทำการศึกษาระยะยาวกับเด็กเมื่ออายุ 11 ปี และติดตามไปจนเด็กอายุ 15 ปี พบว่าพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กมีความสัมพันธ์กับการกล่าวถึงความซื่อประเภทต่าง ๆ (การใช้เหตุผล) โดยเด็กอายุ 11 ปี ที่มีสติปัญญาต่างกันจะแตกต่างกัน

ชุตินาด รัตนวรรณ (2527:59) ได้ศึกษาค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยครูภาคกลาง โดยสุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ในวิทยาลัยครู ภาคกลาง 5 วิทยาลัย จำนวน 780 คน ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีค่านิยม ด้านการประหยัดและออมไม่แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาวนา ไพศาลสุขสมบุรณ์ (2535:78-80) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่พึงประสงค์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 โดยสุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2534 จำนวน 394 คน ผลปรากฏว่าความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และความขยันหมั่นเพียรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาชีพมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความประหยัดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาชีพมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พีระพงศ์ เจริญพันธุ์วงศ์ (2541:112) ได้อภิปรายผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมคุณภาพทางจริยธรรมนักเรียนใน โรงเรียน กระสังพิทยาคม อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพจริยธรรมนักเรียนเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมและเป็นรายด้านพบว่า ประสบผลสำเร็จไปทุกด้าน คือ ด้านการประหยัด ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความขยัน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความกตัญญู และด้านความมีวินัย โดยใช้วิธีการทั้ง 3 วิธี คือ การสอดแทรกในการสอนในรายวิชาต่าง ๆ การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมโดยตรง

พรทิพย์ คล โสภณ (2542:บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุกุลนารี พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความเสียสละ อยู่ในระดับมาก
2. ตัวแปรทางด้านจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการพึ่งตนเอง และด้านความเสียสละ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ตัวแปรเหล่านี้ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง มีความขยันหมั่นเพียร มีความซื่อสัตย์ มีการพึ่งตนเอง มีความเสียสละ ไม่แตกต่างกัน

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เกียร์ (Greer, 1999:Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจและการสร้างระบบสังคม : กรณีศึกษาเรื่องการศึกษาทางจริยธรรม การศึกษาเรื่องนี้ เป็นการศึกษายริยธรรมที่เข้าใจกันในเรื่องของ ขบวนการจัดการและการจัดรูปแบบความต้องการ โดยการเรียนรู้ว่าหลักในการตัดสินใจ พฤติกรรมใดที่คนทั่วไปยอมรับ เป็นการสำรวจลักษณะธรรมชาติของหลักการทางจริยธรรมว่าหลักทางจริยธรรมสามารถนำมาใช้เพื่อตัดสินใจการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่อย่างไร และจะนำหลักการนี้ มาประยุกต์ใช้กับแผนการศึกษาทางจริยธรรมในโรงเรียนซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้การศึกษาแก่ประชาชน เพื่อทำให้เกิดความสามัคคีปรองดองขึ้น จากความคิดนี้การสร้างสังคมและแรงจูงใจเป็นตัวแปรที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นหลักในการตัดสินใจและเป็นข้อมูลพื้นฐานจากหลักทางจริยธรรมที่ใช้ในการปกครองภายใต้ระบอบการปกครองที่เหมาะสม นอกจากนั้นการจัดโครงสร้างทางสังคม และแรงจูงใจจะช่วยให้เราสามารถกำหนดมาตรฐานที่เหมาะสม พฤติกรรมและประชาชนจะขึ้นอยู่กับหลักเหตุผลที่ให้สมาชิกในสังคม สามารถนำมาปฏิบัติตาม เพื่อเป็นตัวนำในการแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เพิ่มขึ้นให้หมดไปจากสภาพสังคม และวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันในปัจจุบัน

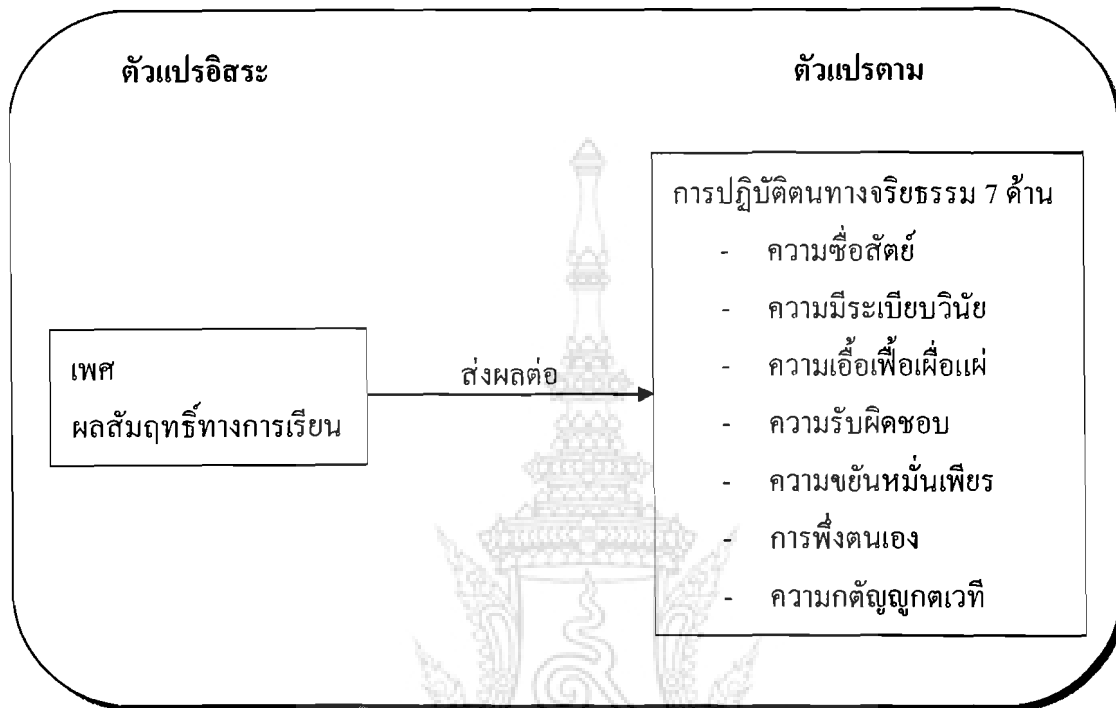
ไรท์ (ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม, 2520:17 ; อ้างอิงมาจาก Wright, 1971: 57-145) ได้มีการวิจัยเปรียบเทียบจริยธรรมด้านต่าง ๆ ของชายและหญิง ผลการวิจัยไม่ว่าจะเป็นการศึกษาพฤติกรรมโดยการทดลองหรือพฤติกรรมเอื้อเฟื้อก็ตามส่วนมากแล้วจะไม่พบความแตกต่างระหว่างชายกับหญิง

ยัสเซน (Yessen, 1976: 551-555) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศที่มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรม โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 4 นิสิตปริญญาตรี เอกจิตวิทยา มหาวิทยาลัยนิมิโซดา กลุ่มละ 30 คน ผลการศึกษาวินิจฉัยพบว่าความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรม

จากรายงานการวิจัยที่ได้กล่าวมา จะเห็นได้ว่าการพัฒนาทางจริยธรรมของเยาวชนนั้น เป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่จะต้องกระทำ ในอันที่จะส่งเสริมเยาวชนของชาติให้เป็นพลเมืองดี ดังนั้นทุก ๆ ฝ่ายในสังคมไทยจำเป็นต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาจริยธรรมโดยเร่งปลูกฝังจริยธรรมให้แก่ประชากรไทย โดยเฉพาะเยาวชนทั้งหลายเพื่อความสงบสุขของสังคมไทย

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยระเบียบวิธีทางสถิติ (Statistical Method) โดยผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีดำเนินการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

- 3.1 วิธีการศึกษา
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 การนำเสนอผลการวิจัย

3.1 วิธีการศึกษา

3.1.1 การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ หนังสือ บทความ วารสาร เว็บไซต์ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการศึกษาให้สมบูรณ์

3.1.2 การศึกษาวิจัยภาคสนาม (Field Research) เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลภาคสนามโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่กำหนด

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษา คือ กลุ่มนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ภาคการศึกษาที่ 2/2548 จำนวน 3,140 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ 6 วิชาเอก ๆ ละ 50 คน ได้แก่ การบัญชี การตลาด ระบบสารสนเทศ การจัดการ ภาษาอังกฤษธุรกิจ และการเงิน รวม 300 คน จากการแจกและเก็บแบบสอบถามได้กลับคืนมา 300 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสำรวจการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบตรวจคำตอบ (Check list) ในเรื่องเพศ อายุ วิชาเอก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะที่พักอาศัย และอาชีพผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการปฏิบัติตนทางจริยธรรมของนักศึกษาใน 7 ด้าน โดยมีข้อคำถามตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ ประจํา (สม่ำเสมอ) บ่อยครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ จำนวน 70 ข้อ ดังนี้

ด้านความซื่อสัตย์	ข้อ 1-10
ด้านความมีระเบียบวินัย	ข้อ 11-20
ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	ข้อ 21-30
ด้านความรับผิดชอบ	ข้อ 31-40
ด้านความขยันหมั่นเพียร	ข้อ 41-50
ด้านการพึ่งตนเอง	ข้อ 51-60
ด้านความกตัญญูกตเวที	ข้อ 61-70

3.3.2 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัย และให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องในด้านเนื้อหา การใช้สำนวนและถ้อยคำ เพื่อความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม รวมถึงพิจารณาลำดับความสำคัญ ความซ้ำซ้อนและความต่อเนื่องของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) หลังจากได้ทำการปรับปรุงแบบสอบถามในด้านเนื้อหา ถ้อยคำและตัดข้อคำถามบางข้อที่ไม่สมบูรณ์ออกไปแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่จะศึกษาที่

วิทยาเขตโชติเวช จำนวน 30 คน และนำคำตอบที่ได้ มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alfa Coefficient) รวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.857

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม จำนวน 300 ชุด ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน ดำเนินการดังนี้

3.4.1 ชี้แจงกับนักศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจในการตอบแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลือกให้ตอบแบบสอบถาม

3.4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลตามแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3.4.3 นำแบบสอบถามที่ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 สถิติพื้นฐาน ใช้ค่าสถิติดังนี้

1. ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X}{100} \times N$$

X แทน จำนวนคำตอบทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้ตอบทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) แทนด้วยสัญลักษณ์ \bar{x} โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

\bar{x} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

x แทน คะแนนแต่ละคน

f แทน แทนความถี่ของคะแนน

N แทน จำนวนตัวอย่าง

3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ตัวย่อ S.D. โดยใช้สูตรดังนี้

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum(X - \bar{X})^2}{N-1}}$$

S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทน	ค่าของคะแนนแต่ละคน
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนตัวอย่าง

3.5.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม ใช้ค่าสถิติดังนี้

1. การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม ด้วยวิธี Item-total Correlation โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 81)
2. การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 96)

3.5.3 สถิติที่ใช้เปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา

1. การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ โดยใช้สูตร t-test
2. การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามเพศผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร One-way ANOVA

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม 300 ชุด สมบูรณ์ทุกชุด แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows (Statistics Package for the Social Science)

3.6.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม มาหาค่าร้อยละ เพื่อจำแนกนักศึกษาเป็นกลุ่มตามเพศ อายุ วิชาเอก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะที่พักอาศัย และอาชีพผู้ปกครอง

3.6.3 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา มากำหนดค่าคะแนนในแต่ละข้อ และแปลความหมาย ดังนี้

1. การกำหนดค่าคะแนน

ระดับความถี่	ค่าองศาเชิงบวก	ค่าองศาเชิงลบ
ประจำ (สม่ำเสมอ)	5 คะแนน	1 คะแนน
บ่อยครั้ง	4 คะแนน	2 คะแนน
บางครั้ง	3 คะแนน	3 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	1 คะแนน	5 คะแนน

2. การแปลความหมาย ในการแปลความหมายการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา มีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง นักศึกษาที่มีการปฏิบัติตนทางจริยธรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง นักศึกษาที่มีการปฏิบัติตนทางจริยธรรมอยู่ในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง นักศึกษาที่มีการปฏิบัติตนทางจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง นักศึกษาที่มีการปฏิบัติตนทางจริยธรรมอยู่ในระดับมาก
- คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง นักศึกษาที่มีการปฏิบัติตนทางจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.7 การนำเสนอผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัย จะนำเสนอหัวข้อตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

บทที่ 2 แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวความคิดเกี่ยวกับจริยธรรม ทฤษฎีที่เกี่ยวกับจริยธรรม พฤติกรรมเชิงจริยธรรม 7 ด้าน แนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย เป็นการเสนอวิธีการศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และ การนำเสนอผลการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร” ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แยกออกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านการพึ่งตนเอง และด้านความกตัญญูคุณงามความดี โดยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ คือ

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา
- 4.3 เปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาจำแนกตามเพศ
- 4.4 เปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาจำแนกตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยแต่ละส่วน ตามลำดับดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ วิชาเอก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะที่พักอาศัย และอาชีพผู้ปกครอง จากแบบสอบถามจำนวน 300 ชุด ดังนี้

4.1.1 เพศ จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 79.3 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 20.7 เป็นเพศชาย ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	62	20.7
หญิง	238	79.3
รวม	300	100.0

4.1.2 อายุ จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 59.0 อยู่ในกลุ่มอายุ 20-22 ปี รองลงมาร้อยละ 30.7 และร้อยละ 10.3 อยู่ในกลุ่มอายุ ต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุ 23 ปีขึ้นไป ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	92	30.7
20-22 ปี	177	59.0
23 ปี ขึ้นไป	31	10.3
รวม	300	100.0

4.1.3 วิชาเอก จากการแจกแบบสอบถามจำนวน 300 ชุด แยกตามวิชาเอกละ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก	จำนวน	ร้อยละ
การบัญชี	50	16.67
การจัดการ	50	16.67
การตลาด	50	16.67
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	50	16.67
ระบบสารสนเทศ	50	16.67
การเงิน	50	16.67
รวม	300	100.0

4.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ภาคเรียนที่ 1/2548) จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 57.3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00-4.00 รองลงมาร้อยละ 37.7 และร้อยละ 5.0 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 และต่ำกว่า 2.00 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.00	15	5.0
2.00-2.99	113	37.7
3.00-4.00	172	57.3
รวม	300	100.0

4.1.5 ลักษณะที่พื้กอาศัย จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.7 พื้กอาศัยอยู่บ้านตนเอง รองลงมาร้อยละ 29.3, 11.3 และ 7.7 พื้กอาศัยอยู่หอพัก บ้านเช่า และอื่น ๆ ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะที่พื้กอาศัย

ลักษณะที่พื้กอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้านเช่า	34	11.3
หอพัก	88	29.3
บ้านตนเอง	155	51.7
อื่น ๆ	23	7.7
รวม	300	100.0

4.1.6 อาชีพผู้ปกครอง จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ร้อยละ 25.7 ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมาร้อยละ 24.3, 21.0, 12.0, 11.3 และ 5.7 ผู้ปกครองประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัท ค้าขาย ประกอบอาชีพอิสระ อาชีพอื่น ๆ (นักธุรกิจ และไม่ประกอบอาชีพ) ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	73	24.3
พนักงานบริษัท	17	5.7
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	36	12.0
รับจ้าง	77	25.7
ค้าขาย	63	21.0
อื่น ๆ (นักธุรกิจและไม่ประกอบอาชีพ)	34	11.3
รวม	300	100.0

4.2 การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา

ในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอข้อมูลการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ซึ่งแยกออกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านการพึ่งตนเอง และด้านความกตัญญูทวดเทวี พบว่าการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.52

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือด้านความกตัญญูทวดเทวี ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบ มีคะแนนเฉลี่ย 3.91, 3.79, 3.62, 3.56 และ 3.52 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีคะแนนเฉลี่ย 3.16 และ 3.11 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.7

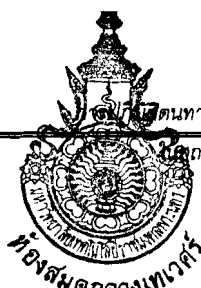

ตารางที่ 4.7 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน

พฤติกรรม	การปฏิบัติตนทางจริยธรรม			
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
ด้านความซื่อสัตย์	3.79	1.174	มาก	1
ด้านความมีระเบียบวินัย	3.56	0.995	มาก	3
ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	3.11	0.969	ปานกลาง	7
ด้านความรับผิดชอบ	3.52	1.036	มาก	5
ด้านความขยันหมั่นเพียร	3.16	1.014	ปานกลาง	6
ด้านการพึ่งตนเอง	3.62	0.932	มาก	2
ด้านความกตัญญูกตเวที	3.91	0.976	มาก	3
โดยรวมทั้งรวม	3.52	0.976	มาก	

4.2.1 ด้านความซื่อสัตย์ จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.79

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือเมื่อเพื่อนชวนทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย หรือกฎระเบียบของสังคม จะปฏิเสธทุกครั้ง มีคะแนนเฉลี่ย 4.57 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ คือนั่งทำข้อสอบในห้องด้วยตนเอง แม้ว่าอาจารย์คุมสอบไม่อยู่ในห้อง คั้นเงินให้แม่ค้าเสมอเมื่อแม่ค้าทอนเงินเกินมา พบของมีค่าตกในวิทยาเขตฯ จะเก็บส่งอาจารย์ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว ไม่พูดต่อเติมกับเหตุการณ์ที่ได้พบเห็นมา ขออนุญาตผู้ปกครองตามความเป็นจริงทุกครั้งที่ไม่ไปเที่ยว และยอมรับผิดทุกครั้งที่ทำความผิด มีคะแนนเฉลี่ย 4.15, 4.12, 4.01, 3.83 3.82, 3.80 และ 3.79 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือไม่เคยพูดเท็จกับผู้อื่น และไม่หยิบของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต มีคะแนนเฉลี่ย 3.28 และ 2.50 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความซื่อสัตย์

พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น					การปฏิบัติตนทางจริยธรรม		
	ประจำ (ส.เสมอ)	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	\bar{x}	S.D.	ระดับความ กีดกัน
ไม่เหยียบของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต	6.3 (19)	17.0 (51)	23.0 (69)	14.7 (44)	39.0 (117)	2.50	2.590	ปาน กลาง
ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว	61.0 (183)	9.0 (27)	5.0 (15)	1.7 (5)	23.3 (70)	3.83	1.675	มาก
นั่งทำข้อสอบในห้องด้วยตนเอง แม้ว่าอาจารย์คุมสอบไม่อยู่ในห้อง	45.0 (136)	33.3 (100)	13.0 (39)	13.0 (19)	2.0 (6)	4.15	0.988	มาก
ขออนุญาตผู้ปกครองตามความเป็นจริงทุกครั้งที่เป็นที่เกี่ยว	27.7 (83)	35.7 (107)	29.0 (87)	7.0 (21)	0.7 (2)	3.80	0.938	มาก
คืนเงินให้แม่ค้าเสมอ เมื่อแม่ค้าทอนเงินเกิน	46.3 (139)	30.0 (90)	17.1 (51)	2.3 (7)	4.3 (13)	4.12	1.052	มาก
ไม่พูดต่อเติมกับเหตุการณ์ที่ได้พบเห็นมา	32.0 (96)	34.0 (102)	22.7 (68)	6.3 (19)	5.0 (15)	3.82	1.105	มาก
ยอมรับผิดทุกครั้งที่ทำความผิด	21.7 (65)	43.0 (129)	28.7 (86)	6.0 (18)	0.7 (2)	3.79	0.873	มาก
ไม่เคยพูดเท็จกับผู้อื่น	8.7 (26)	27.7 (83)	48.3 (145)	13.0 (39)	2.3 (7)	3.28	0.872	ปาน กลาง
พบของมีค่าตกในวิทยาเขตฯ จะเก็บส่งอาจารย์ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	35.7 (107)	40.7 (122)	16.3 (49)	3.7 (11)	3.7 (11)	4.01	1.000	มาก
เมื่อเพื่อนชวนทำสิ่งที่ผิดกฎหมายหรือกฎระเบียบของสังคมจะปฏิเสธทุกครั้ง	65.3 (196)	27.3 (82)	6.7 (20)	0.7 (2)	0.0 (0)	4.57	0.648	มาก ที่สุด
คะแนนเฉลี่ยรวม						3.79	1.174	มาก

4.2.2 ด้านความมีระเบียบวินัย จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.56

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ ไม่แอบตัดหรือฉีกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดเฉพาะส่วนที่ตนเองชอบหรือสนใจออกมาจากห้องสมุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.69 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือ ทิ้งขยะลงในถังขยะที่วิทยาเขตฯ จัดไว้ให้เหยียบของเพื่อนมาใช้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว แต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของวิทยาเขตฯ และ

ข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือข้ามสะพานลอยทุกครั้ง มีคะแนนเฉลี่ย 4.46, 4.08, 3.88 และ 3.61 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่อาจารย์กำลังสอน ไม่คุยเล่นหรือส่งเสียงดังขณะที่อยู่ในห้องสมุด และไม่นำขนม/น้ำเข้ามารับประทานในห้องเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 3.49, 3.47 และ 3.06 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 2 ข้อ คือ เก็บแก้วจาน ชาม ช้อนที่ใช้ในการรับประทานอาหารไปวางไว้ในที่ที่จัดไว้ให้เมื่อรับประทานเสร็จแล้ว และแจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเห็นทรัพย์สินต่าง ๆ ของวิทยาเขตฯ ชำรุดเสียหาย เช่น ก๊อคน้ำ หลอดไฟ เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ย 2.49 และ 2.32 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความมีระเบียบวินัย

พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น					การปฏิบัติตนทางจริยธรรม		
	ประจำ ตนเอง	พอ	มาก	น้อย	ไม่ คิด	\bar{x}	S.D.	ระดับ คิดเป็น
แต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบ ของวิทยาเขตฯ	28.7 (86)	38.3 (115)	25.7 (77)	7.0 (21)	0.3 (1)	3.88	0.917	มาก
ข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือข้าม สะพานลอยทุกครั้ง	21.0 (63)	34.7 (104)	30.7 (92)	11.7 (35)	2.0 (6)	3.61	1.007	มาก
ไม่นำขนม/น้ำเข้ามารับประทาน ในห้องเรียน	6.7 (20)	19.0 (57)	40.7 (122)	28.7 (86)	5.0 (15)	3.06	0.971	ปาน กลาง
ไม่คุยเล่นหรือส่งเสียงดังขณะที่อยู่ ในห้องสมุด	3.0 (9)	15.0 (45)	32.3 (97)	33.7 (101)	16.0 (48)	3.47	1.013	ปาน กลาง
เก็บแก้ว จาน ชาม ช้อนที่ใช้ในการ รับประทานอาหารไปวางไว้ในที่ที่ จัดไว้ให้เมื่อรับประทานเสร็จแล้ว	5.7 (17)	10.3 (31)	33.0 (99)	29.7 (89)	21.3 (64)	2.49	1.108	น้อย
ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่อาจารย์ กำลังสอน	19.7 (59)	30.3 (91)	33.7 (101)	13.3 (40)	3.0 (9)	3.49	0.811	ปาน กลาง
หยิบของเพื่อนมาใช้เมื่อได้รับ อนุญาตแล้ว	38.3 (115)	41.0 (123)	14.3 (43)	3.0 (9)	3.3 (10)	4.08	0.971	มาก
ไม่แอบคัดหรือฉีกหนังสือหรือ สิ่งพิมพ์ของห้องสมุดเฉพาะส่วน ที่ตนเองชอบหรือสนใจออกมา จากห้องสมุด	1.3 (4)	3.0 (9)	6.0 (18)	5.7 (17)	84.0 (252)	4.69	1.162	มาก ที่สุด

พฤติกรรม	ระดับความถี่					การปฏิรูปวัฒนธรรม		
	ประจำ ชมรม	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	\bar{x}	S.D.	ระดับความ ถี่
แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเห็น ทรัพย์สินต่าง ๆ ของ วิทยาเขตฯ ชำรุดเสียหาย เช่น ก๊อกน้ำ หลอดไฟ เป็นต้น	6.7 (20)	7.0 (21)	27.0 (81)	30.7 (92)	28.7 (86)	2.32	1.256	น้อย
ทิ้งขยะลงในถังขยะที่วิทยาเขตฯ จัดไว้ให้	60.7 (182)	29.3 (88)	6.7 (20)	1.7 (5)	1.7 (5)	4.46	0.827	มาก
คะแนนเฉลี่ยรวม						3.56	0.995	มาก

4.2.3 ด้านความเอื้อเพื่อเผื่อแผ่ จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.11

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ คือ ช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยความบริสุทธิ์ใจ บริจาคสิ่งของหรือเงินให้ผู้ประสบภัย และช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องแก่ ผู้ที่กำลังมีปัญหา มีคะแนนเฉลี่ย 4.21, 3.54 และ 3.51 ตามลำดับ มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง 6 ข้อ คือ เปลี่ยนรายการโทรทัศน์ที่ตนเองชอบเพื่อให้ทุกคนในครอบครัวดูรายการอื่น ด้วย เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาเขตฯ จัดขึ้นทุกครั้ง ใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการอธิบายเนื้อหาหรือ บทเรียนที่เพื่อนไม่เข้าใจ เก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็น ให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนแม้ไม่ใช่เพื่อน ที่สนิท และจะช่วยลดกระดานในห้องเรียนเมื่ออาจารย์สอนเสร็จ มีคะแนนเฉลี่ย 3.42, 3.37, 3.02, 2.77, 2.60 และ 2.54 ตามลำดับ และมีความคิดในระดับน้อย 1 ข้อ คือ บริจาคโลหิตเมื่อมีโอกาส มีคะแนนเฉลี่ย 2.10 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิรูปวัฒนธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความเอื้อเพื่อเผื่อแผ่

พฤติกรรม	ระดับความถี่					การปฏิรูปวัฒนธรรม		
	ประจำ (ชมรม)	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความ ถี่
จะช่วยลดกระดานในห้องเรียนเมื่อ อาจารย์สอนเสร็จ	2.7 (8)	10.7 (32)	40.0 (120)	31.0 (93)	15.7 (47)	2.54	0.969	ปาน กลาง
เปลี่ยนรายการโทรทัศน์ที่ตนเอง ชอบเพื่อให้ทุกคนในครอบครัวดู รายการอื่นด้วย	9.3 (28)	37.3 (112)	41.0 (123)	10.7 (32)	1.7 (5)	3.42	0.864	ปาน กลาง

พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น					การปฏิบัติตามจริยธรรม		
	ประจักษ์ (ชม) เกือบชม	ชอบ จริง	บาง จริง	เฉย จริง	ไม่ ปฏิบัติ	X̄	SD	ระดับ ความ พึงพอใจ
เก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็น	3.7 (11)	15.0 (45)	42.0 (126)	33.7 (101)	5.7 (17)	2.77	0.901	ปาน กลาง
บริจาคโลหิตเมื่อมีโอกาส	9.3 (28)	12.0 (36)	12.3 (37)	11.7 (35)	54.7 (164)	2.10	1.410	น้อย
ใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการอธิบาย เนื้อหาหรือบทเรียนที่เพื่อนไม่เข้าใจ	7.0 (21)	20.0 (60)	45.3 (136)	23.3 (70)	4.3 (13)	3.02	0.943	ปาน กลาง
ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ	35.0 (105)	52.0 (156)	11.7 (35)	1.3 (4)	0.0 (0)	4.21	0.692	มาก
บริจาคสิ่งของหรือเงินให้ ผู้ประสบภัย	15.3 (46)	35.0 (105)	39.0 (117)	10.0 (30)	0.7 (2)	3.54	0.893	มาก
เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาเขตฯ จัดขึ้นทุกครั้ง	10.0 (30)	34.3 (103)	39.0 (117)	16.3 (49)	0.3 (1)	3.37	0.885	ปาน กลาง
ช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ ที่กำลังมีปัญหา	12.7 (38)	37.3 (113)	39.3 (118)	9.0 (27)	1.3 (4)	3.51	0.875	มาก
ให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียน ไม่ใช่เพื่อนที่สนิท	6.3 (19)	21.7 (65)	24.0 (72)	22.0 (66)	26.0 (78)	2.60	1.256	ปาน กลาง
คะแนนเฉลี่ยรวม						3.11	0.969	ปาน กลาง

4.2.4 ด้านความรับผิดชอบ จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.52

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือเมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อนจะใช้คืนเสมอ มีคะแนนเฉลี่ย 4.56 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือ เมื่อทำความผิดจะยอมรับผิดและปรับปรุงตนเองไม่ให้เกิดขึ้นอีก เข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะไม่มีการเช็คชื่อ ทำงาน/การบ้านที่อาจารย์มอบหมายเสร็จตามกำหนด และเมื่อทำคะแนนสอบได้ไม่ดีจะไม่อ้างว่าอาจารย์สอนไม่เข้าใจ มีคะแนนเฉลี่ย 4.00, 3.94, 3.85 และ 3.64 ตามลำดับ และความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือทำความเคารพไม่เฉพาะอาจารย์ที่สอน สนใจเรียนไม่เฉพาะวิชาที่ชอบอาจารย์ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนลอกคำตอบเมื่อเพื่อนทำข้อสอบไม่ได้ ตักเตือนเพื่อนเมื่อเพื่อนส่งเสียงดังในห้องเรียน และแจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเหตุการณ์ที่ผิดปกติหรือไม่น่าไว้วางใจในวิทยาเขตฯ มีคะแนนเฉลี่ย 3.32, 3.26, 3.03, 2.87 และ 2.73 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความรับผิดชอบ

พฤติกรรม	ระดับความถี่					การปฏิบัติตนทางจริยธรรม		
	ประจำ (ไม่ชอบ)	บ่อย ครั้ง	บ้าง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความถี่
เข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะไม่มี การเช็คชื่อ	32.3 (97)	37.3 (112)	22.7 (68)	6.7 (20)	1.0 (3)	3.94	0.938	มาก
เมื่อทำ ความผิด จะยอมรับผิดและปรับปรุงตนเองไม่ให้เกิดขึ้นอีก	28.0 (84)	46.3 (139)	23.3 (70)	2.3 (7)	0.0 (0)	4.00	0.779	มาก
เมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อนจะใช้คืนเสมอ	67.0 (201)	24.7 (74)	6.0 (18)	1.7 (5)	0.7 (2)	4.56	0.741	มากที่สุด
ทำงาน/การบ้านที่อาจารย์มอบหมายเสร็จตามกำหนด	20.3 (61)	48.3 (145)	27.83 (83)	3.7 (11)	0.0 (0)	3.85	0.779	มาก
สนใจเรียน ไม่เฉพาะวิชาที่ชอบ อาจารย์ผู้สอน	7.0 (21)	22.0 (66)	29.7 (89)	24.7 (74)	16.7 (50)	3.26	1.162	ปานกลาง
ทำความเคารพ ไม่เฉพาะอาจารย์ที่สอนเท่านั้น	24.7 (74)	19.0 (57)	27.3 (82)	20.7 (62)	8.3 (25)	3.32	1.272	ปานกลาง
แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเหตุการณ์ที่ผิดปกติหรือไม่น่าไว้วางใจในวิทยาเขตฯ	8.0 (24)	15.0 (45)	36.3 (109)	23.0 (69)	17.7 (53)	2.73	1.156	ปานกลาง
ดักเตือนเพื่อนเมื่อเพื่อนส่งเสียงดังในห้องเรียน	6.3 (19)	18.3 (55)	39.7 (119)	27.3 (82)	8.3 (25)	2.87	1.015	ปานกลาง
ไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนลอกคำตอบเมื่อเพื่อนทำข้อสอบไม่ได้	8.3 (25)	21.0 (63)	42.3 (127)	21.0 (63)	7.3 (22)	3.03	1.024	ปานกลาง
เมื่อทำคะแนนสอบได้ไม่ดี จะไม่อ้างว่าอาจารย์สอนไม่เข้าใจ	4.3 (13)	10.7 (32)	28.3 (85)	32.0 (96)	24.7 (74)	3.64	1.080	มาก
คะแนนเฉลี่ยรวม						3.52	1.036	มาก

4.2.5 ด้านความซื่อสัตย์สุจริต จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.16

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือเมื่อทำการบ้านไม่ทันก็ไม่ขอลอกจากเพื่อน สอบถามผู้รู้หรือพยายามหาคำตอบให้กับข้อสงสัย/ไม่เข้าใจเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ประกอบการทำรายงานที่อาจารย์มอบให้ทำ และตรวจทานความเรียบร้อยและความถูกต้องของงานที่ทำเสร็จก่อนส่งอาจารย์ มีคะแนนเฉลี่ย 3.83, 3.77, 3.69 และ

3.60 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือเมื่อมีเหตุสุดวิสัยจริง ๆ จึงจะขาดเรียน อ่านหนังสือทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว พยายามศึกษาหาความรู้นอกบทเรียนเพิ่มเติมเสมอ เตรียมตัวอ่านบทเรียนมาล่วงหน้าเสมอ และทำตารางและปฏิบัติตามตารางในการดูหนังสือและทำการบ้าน มีคะแนนเฉลี่ย 3.35, 3.05, 2.81, 2.63 และ 2.54 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือหารายได้พิเศษหลังจากเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน มีคะแนนเฉลี่ย 2.32 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความขยันหมั่นเพียร

พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น					การปฏิบัติตนทางจริยธรรม		
	ประจำ (สัปดาห์)	บ่อย (ครั้ง)	บางครั้ง (ครั้ง)	นานๆ (ครั้ง)	ไม่ค่อย (ครั้ง)	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
เตรียมตัวอ่านบทเรียนมาล่วงหน้าเสมอ	4.3 (13)	13.3 (40)	35.0 (105)	35.3 (106)	12.0 (36)	2.63	1.002	ปานกลาง
เมื่อมีเหตุสุดวิสัยจริง ๆ จึงจะขาดเรียน	24 (72)	27.3 (82)	26.7 (80)	18.3 (55)	3.7 (11)	3.35	1.149	ปานกลาง
หารายได้พิเศษหลังจากเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน	11.0 (33)	10.0 (30)	18.0 (54)	21.7 (65)	39.3 (118)	2.32	1.367	น้อย
พยายามศึกษาหาความรู้นอกบทเรียนเพิ่มเติมเสมอ	4.7 (14)	15.3 (46)	42.3 (127)	32.0 (96)	5.7 (17)	2.81	0.924	ปานกลาง
เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ประกอบการทำรายงานที่อาจารย์มอบให้ทำ	20.7 (62)	37.0 (111)	33.7 (101)	7.7 (23)	1.0 (3)	3.69	0.919	มาก
ทำตารางและปฏิบัติตามตารางในการดูหนังสือและทำการบ้าน	4.3 (13)	17.0 (51)	29.3 (88)	26.7 (80)	22.7 (68)	2.54	1.143	ปานกลาง
ตรวจทานความเรียบร้อยและความถูกต้องของงานที่ทำเสร็จก่อนส่งอาจารย์	17.7 (53)	38.3 (115)	32.0 (96)	10.3 (31)	1.7 (5)	3.60	0.950	มาก
เมื่อทำการบ้านไม่ทันก็ไม่ขอลอกจากเพื่อน	1.7 (5)	8.3 (25)	24.7 (74)	35.7 (107)	29.7 (89)	3.83	1.001	มาก
สอบถามผู้รู้หรือพยายามหาคำตอบให้กับข้อสงสัย/ ไม่เข้าใจ	23.0 (69)	38.3 (115)	32.0 (96)	6.0 (18)	0.7 (2)	3.77	0.894	มาก

พฤติกรรม	ระดับความถี่					การปฏิบัติตนโดยรวม		
	ประจำ (เสมอ)	บ่อย ครั้ง	บ้าง ครั้ง	นาน ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ถี่
อ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียนที่ เรียนมาแล้ว	9.3 (28)	20.0 (60)	44.3 (133)	20.0 (60)	6.3 (19)	3.05	1.009	ปาน กลาง
คะแนนเฉลี่ยรวม						3.16	1.014	ปาน กลาง

4.2.6 ด้านการพึ่งตนเอง จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.62

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ คือดูแลของใช้ส่วนตัวของตนเองเสมอ เมื่อมีปัญหาในการทำงานจะพยายามแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อนเสมอ พยายามช่วยตนเองในด้านการเรียนก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาช่วย รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายและส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้ง ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับรายงานด้วยตนเองก่อนที่จะให้ผู้อื่นช่วยสืบค้น และเพิ่มเวลาอ่านหนังสือ หรือศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเมื่อสอบได้คะแนนไม่มีคะแนนเฉลี่ย 4.25, 4.05, 4.04, 3.81, 3.66 และ 3.52 ตามลำดับ และความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ คือเมื่อเกิดเหตุการณ์คับขัน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้วยตนเองโดยไม่ตื่นตระหนก เมื่ออาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ทำส่งไปแล้วก็จะปรับปรุงงานนั้นด้วยตนเอง พยายามทำการบ้านด้วยตนเองโดยไม่ลอกเพื่อน และหารายได้พิเศษด้วยตนเองเพื่อนำเงินมาซื้ออุปกรณ์การเรียน และมีคะแนนเฉลี่ย 3.48, 3.44, 3.28 และ 2.63 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านการพึ่งตนเอง

พฤติกรรม	ระดับความถี่					การปฏิบัติตนโดยรวม		
	ประจำ (เสมอ)	บ่อย ครั้ง	บ้าง ครั้ง	นาน ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ถี่
ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับรายงานด้วย ตนเอง ก่อนที่จะให้ผู้อื่นช่วยสืบค้น	17.0 (51)	43.0 (129)	31.3 (94)	6.7 (20)	2.0 (6)	3.66	0.905	มาก
หารายได้พิเศษด้วยตนเอง เพื่อนำ เงินมาซื้ออุปกรณ์การเรียน	11.3 (34)	16.7 (50)	22.3 (67)	22.7 (68)	27.0 (81)	2.63	1.339	ปาน กลาง
เมื่อเกิดเหตุการณ์คับขัน สามารถ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้วยตนเอง โดยไม่ตื่นตระหนก	13.3 (40)	35.0 (105)	39.0 (117)	12.0 (36)	0.7 (2)	3.48	0.891	ปาน กลาง
พยายามทำการบ้านด้วยตนเองโดย ไม่ลอกเพื่อน	12.3 (37)	25.0 (75)	43.3 (130)	17.3 (52)	2.0 (6)	3.28	0.959	ปาน กลาง

พฤติกรรม	ระดับความถี่					ค่าสถิติทางจริยธรรม		
	ปรนัย (ไม่เสมอ)	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	บาง ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ถี่
ดูแลของใช้ส่วนตัวของตนเองเสมอ	48.0 (144)	31.3 (91)	18.3 (55)	2.3 (7)	0.0 (0)	4.25	0.836	มาก
เมื่อมีปัญหาในการทำงาน จะพยายามแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อนเสมอ	32.3 (97)	43.7 (131)	21.7 (65)	1.7 (5)	0.7 (2)	4.05	0.816	มาก
พยายามช่วยตนเองในด้านการเรียนก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาช่วย	29.3 (88)	47.0 (141)	22.3 (67)	1.0 (3)	0.3 (1)	4.04	0.766	มาก
เพิ่มเวลาอ่านหนังสือ หรือศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเมื่อสอบได้คะแนนไม่ดี	13.0 (39)	38.3 (115)	37.7 (113)	9.7 (29)	1.3 (4)	3.52	0.886	มาก
เมื่ออาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ส่งไปแล้ว ก็จะปรับปรุงงานนั้นด้วยตนเอง	14.7 (44)	33.7 (101)	35.6 (107)	12.7 (38)	3.3 (10)	3.44	0.998	ปานกลาง
รีบแก้ไขงานที่ผิดให้ถูกต้องและส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้ง	25.0 (75)	39.3 (118)	27.7 (83)	7.3 (22)	0.7 (2)	3.81	0.919	มาก

4.2.7 ด้านความกตัญญูตเวที จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.91

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือดูแลผู้ปกครอง เมื่อท่านเจ็บป่วย มีคะแนนเฉลี่ย 4.50 อยู่ในระดับมาก 7 ข้อ คือ ไม่ทำตนให้เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่วงศ์ตระกูลและผู้มีพระคุณ ใช้วาจาสุภาพกับผู้มีพระคุณ ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้มีพระคุณเมื่อพวกเขาเดือดร้อน ช่วยทำงานที่อาจารย์ให้ไว้วันด้วยความเต็มใจ เมื่อเห็นอาจารย์หอบหิ้วอุปกรณ์การสอนมามากมายก็จะเข้าไปช่วยถือ โทษผู้ปกครองถือว่าเป็นเรื่องไม่ควรทำ และเมื่ออาจารย์นัดหมายให้ไปช่วยงานที่วิทยาเขตฯ ในวันหยุดก็จะไปด้วยความเต็มใจ มีคะแนนเฉลี่ย 4.49, 4.48, 4.29, 4.15 3.82, 3.80 และ 3.75 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือทำงานเพื่อหารายได้พิเศษในเวลาว่างเพื่อช่วยผู้ปกครองลดค่าใช้จ่าย และเมื่อวิทยาเขตฯ มีการเชิญชวนให้ร่วมทำบุญตักบาตรในวันสำคัญ เช่น วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันวิสาขบูชา จะเข้าร่วมทำบุญด้วยเสมอ มีคะแนนเฉลี่ย 3.10 และ 3.01 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทาง
 จริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความกตัญญูทดแทน

พฤติกรรม	ระดับความกตัญญู					การปฏิบัติตนทางจริยธรรม		
	ไม่ประจำ (รวมเสมอ)	บ่อย ครั้ง	บางครั้ง ครั้ง	เกือบ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	\bar{x}	S.D.	ระดับความ กตัญญู
ดูแลผู้ปกครอง เมื่อท่านเจ็บป่วย	59.3 (178)	32.3 (97)	7.7 (23)	0.3 (1)	0.3 (1)	4.50	0.682	มากที่สุด
ช่วยทำงานที่อาจารย์ให้ไว้วันด้วยความเต็มใจ	37.7 (113)	42.0 (126)	18.3 (55)	2.0 (6)	0.0 (0)	4.15	0.786	มาก
ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้มีพระคุณเมื่อพวกเขาเดือดร้อน	43.3 (130)	44.3 (133)	10.7 (32)	1.7 (5)	0.0 (0)	4.29	0.723	มาก
ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษในเวลาว่างเพื่อช่วยผู้ปกครองลดค่าใช้จ่าย	20.0 (60)	20.3 (61)	26.7 (80)	15.7 (47)	17.3 (52)	3.10	1.460	ปานกลาง
ใช้วาจาสุภาพกับผู้มีพระคุณ	58.0 (174)	33.3 (100)	6.7 (20)	2.0 (6)	0.0 (0)	4.48	0.706	มาก
โกหกผู้ปกครองถือว่าเป็นเรื่องไม่ควรทำ	2.7 (8)	5.7 (17)	23.3 (70)	44.3 (133)	24.0 (72)	3.80	0.951	มาก
ไม่ทำตนให้เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่วงศ์ตระกูลและผู้มีพระคุณ	48.0 (144)	35.0 (105)	8.7 (26)	4.7 (14)	3.7 (11)	4.49	1.025	มาก
เมื่ออาจารย์นัดหมายให้ไปช่วยงานที่วิทยาเขตฯ ในวันหยุดก็จะไปด้วยความเต็มใจ	24.0 (72)	38.0 (114)	28.0 (84)	9.0 (27)	1.0 (3)	3.75	0.954	มาก
เมื่อเห็นอาจารย์หอบหิ้วอุปกรณ์การสอนมากมาย ก็จะเข้าไปช่วยถือ	5.0 (15)	13.3 (40)	17.7 (53)	22.3 (67)	41.7 (125)	3.82	1.243	มาก
เมื่อวิทยาเขตฯ มีการเชิญชวนให้ร่วมทำบุญตักบาตรในวันสำคัญ เช่น วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันวิสาขบูชา จะเข้าร่วมทำบุญด้วยเสมอ	14.3 (43)	19.7 (59)	31.0 (93)	22.3 (67)	12.7 (38)	3.01	1.227	ปานกลาง

4.3 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

ในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านการพึ่งตนเอง และด้านความกตัญญูกตเวที จำแนกตามเพศ พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านความกตัญญูกตเวที และด้านความซื่อสัตย์ มีคะแนนเฉลี่ย 3.83 และ 3.66 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง 5 ด้าน คือ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีคะแนนเฉลี่ย 3.46, 3.44, 3.39, 3.21 และ 3.13 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศหญิงโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ ด้านความกตัญญูกตเวที ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบ มีคะแนนเฉลี่ย 3.93, 3.80, 3.66, 3.58 และ 3.56 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีคะแนนเฉลี่ย 3.17 และ 3.11 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ด้าน คือด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ และด้านการพึ่งตนเอง

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

พฤติกรรม	ชาย			หญิง			t	p
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น		
ด้านความซื่อสัตย์	3.66	1.477	มาก	3.80	1.028	มาก	-2.111	.036
ด้านความมีระเบียบวินัย	3.46	1.073	ปานกลาง	3.58	0.945	มาก	-2.079	.039
ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	3.13	1.036	ปานกลาง	3.11	0.948	ปานกลาง	0.304	.761
ด้านความรับผิดชอบ	3.39	1.018	ปานกลาง	3.56	0.980	มาก	-2.693	.007
ด้านความขยันหมั่นเพียร	3.21	1.031	ปานกลาง	3.17	1.034	ปานกลาง	0.568	.570
ด้านการพึ่งตนเอง	3.44	0.901	ปานกลาง	3.66	0.929	มาก	-3.162	.002
ด้านความกตัญญูกตเวที	3.83	0.973	มาก	3.93	0.959	มาก	-1.592	.112
ค่าเฉลี่ยรวม	3.44	1.073	ปานกลาง	3.54	0.973	มาก	-2.515	.023

4.3.1 การเปรียบเทียบการปฏิบัติทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามเพศ พบว่า

การปฏิบัติทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือเมื่อเพื่อนชวนทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย หรือกฎระเบียบของสังคมจะปฏิเสธทุกครั้ง มีคะแนนเฉลี่ย 4.66 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ คือ นั่งทำข้อสอบในห้องด้วยตนเองแม้ว่าอาจารย์คุมสอบไม่อยู่ในห้อง คืนเงินให้แม่ค้าเสมอเมื่อแม่ค้าทอนเงินเกิน ยอมรับผิดทุกครั้งที่ทำความผิด ขออนุญาตผู้ปกครองตามความเป็นจริงทุกครั้งที่ไม่เที่ยว พบของมีค่าตกในวิทยาเขตฯ จะเก็บส่งอาจารย์ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และไม่พูดต่อเติมกับเหตุการณ์ที่ได้พบเห็นมา มีคะแนนเฉลี่ย 3.95, 3.89, 3.81, 3.74, 3.68 และ 3.63 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว ไม่เคยพูดเท็จกับผู้อื่น และไม่หยิบของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต มีคะแนนเฉลี่ย 3.42, 3.40 และ 2.98 ตามลำดับ

การปฏิบัติทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศหญิงโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือเมื่อเพื่อนชวนทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย หรือกฎระเบียบของสังคมจะปฏิเสธทุกครั้ง มีคะแนนเฉลี่ย 4.55 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ คือ นั่งทำข้อสอบในห้องด้วยตนเองแม้ว่าอาจารย์คุมสอบไม่อยู่

ในห้อง คินเงินให้แม่ค้าเสมอเมื่อแม่ค้าทอนเงินเกิน พบของมีค่าตกในวิทยาเขตฯ จะเก็บส่งอาจารย์ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว ไม่พูดต่อเติมกับเหตุการณ์ที่ได้พบเห็นมา ขออนุญาตผู้ปกครองตามความเป็นจริงทุกครั้งที่ไม่เที่ยว และยอมรับผิดทุกครั้งที่ทำความคิด มีคะแนนเฉลี่ย 4.20, 4.18, 4.10, 3.93, 3.87, 3.85 และ 3.79 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ไม่เคยพูดเท็จกับผู้อื่น มีคะแนนเฉลี่ย 3.25 และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือ ไม่หยิบของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต มีคะแนนเฉลี่ย 2.37

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ข้อคือ ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว และพบของมีค่าตกในวิทยาเขตฯ จะเก็บส่งอาจารย์ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามเพศ

พฤติกรรม	ชาย		หญิง		ระดับความซื่อสัตย์	t	Sig.	
	\bar{x}	S.D.	ส่วนกลาง	S.D.				
ไม่หยิบของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต	2.98	5.059	ปานกลาง	2.37	1.339	น้อย	1.680	.094
ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว	3.42	1.675	ปานกลาง	3.93	1.662	มาก	-2.163	.031
นั่งทำข้อสอบในห้องด้วยตนเอง แม้ว่าอาจารย์คุมสอบไม่อยู่ในห้อง	3.95	1.078	มาก	4.20	0.959	มาก	-1.791	.074
ขออนุญาตผู้ปกครองตามความเป็นจริงทุกครั้งที่ไม่เที่ยว	3.74	0.974	มาก	3.85	0.929	มาก	-0.798	.425
คินเงินให้แม่ค้าเสมอ เมื่อแม่ค้าทอนเงินเกิน	3.89	1.118	มาก	4.18	1.028	มาก	-1.938	.054
ไม่พูดต่อเติมกับเหตุการณ์ที่ได้พบเห็นมา	3.63	1.283	มาก	3.87	1.051	มาก	-1.505	.133
ยอมรับผิดทุกครั้งที่ทำความคิด	3.81	1.006	มาก	3.79	0.837	มาก	0.166	.868
ไม่เคยพูดเท็จกับผู้อื่น	3.40	1.016	ปานกลาง	3.25	0.829	ปานกลาง	1.242	.215

พฤติกรรม	ชาย			หญิง			t	p
	M	S.D.	ระดับความถี่	M	S.D.	ระดับความถี่		
พบของมีค่าตกในวิทยาเขตฯ จะเก็บส่งอาจารย์ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	3.68	1.052	มาก	4.10	0.970	มาก	-2.979	.003
เมื่อเพื่อนชวนทำสิ่งที่ไม่ดีกฎหมายหรือกฎระเบียบของสังคมจะปฏิเสธทุกครั้ง	4.66	0.510	มากที่สุด	4.55	0.678	มากที่สุด	1.202	.230
คะแนนเฉลี่ยรวม	3.66	1.477	มาก	3.80	1.028	มาก	-2.111	.036

4.3.2 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามเพศ พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.46 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ คือ ไม่แอบตัดหรือฉีกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดเฉพาะส่วนที่ตนเองชอบหรือสนใจออกมาจากห้องสมุด ทั้งขณะลงในถังขยะที่วิทยาเขตฯ จัดไว้ หยิบของเพื่อนมาใช้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จัดไว้ให้ แต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของวิทยาเขตฯ และข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือข้ามสะพานลอยทุกครั้ง มีคะแนนเฉลี่ย 4.37, 4.08, 3.87, 3.55 และ 3.53 ตามลำดับ และความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือ ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่อาจารย์กำลังสอน ไม่คุยเล่นหรือส่งเสียงดังขณะที่อยู่ในห้องสมุด ไม่นำขนม/น้ำเข้ามารับประทานในห้องเรียน เก็บแก้ว งาน ชาม ช้อนที่ใช้ในการรับประทานอาหารไปวางไว้ในที่ที่จัดไว้ให้เมื่อรับประทานเสร็จแล้ว และแจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเห็นทรัพย์สินต่าง ๆ ของ วิทยาเขตฯ ขำรุคเสียหาย เช่น ก๊อคน้ำ หลอดไฟ เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ย 3.31, 3.21, 3.06, 2.95 และ 2.65 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศหญิงโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.58 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ ไม่แอบตัดหรือฉีกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดเฉพาะส่วนที่ตนเองชอบหรือสนใจออกมาจากห้องสมุด และทิ้งขยะลงในถังขยะที่ วิทยาเขตฯ จัดไว้ให้ มีคะแนนเฉลี่ย 4.77 และ 4.55 ตามลำดับ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ คือ หยิบของเพื่อนมาใช้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว แต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของวิทยาเขตฯ ข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือข้ามสะพานลอยทุกครั้ง ไม่คุยเล่นหรือส่งเสียงดังขณะที่อยู่ในห้องสมุด และไม่พูดสอดแทรกในขณะที่อาจารย์กำลังสอน มีคะแนนเฉลี่ย 4.13, 3.97, 3.63 และ 3.54 ตามลำดับ ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ไม่นำขนม/น้ำเข้ามารับประทานในห้องเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 3.05 และความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 2 ข้อ คือ เก็บแก้ว

งาน ชาม ซ้อนที่ใช้ในการรับประทานอาหารไปวางไว้ในที่ที่จัดไว้ให้เมื่อรับประทานเสร็จแล้ว และ
 แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเห็นทรัพย์สินต่าง ๆ ของ วิทยาเขตฯ ชำรุดเสียหาย เช่น ก๊อคน้ำ หลอดไฟ
 เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ย 2.37 และ 2.24 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวม
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีความแตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 6 ข้อคือแต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของวิทยาเขตฯ ไม่คุยเล่น
 หรือส่งเสียงดังขณะที่อยู่ในห้องสมุด เก็บแก้ว งาน ชาม ซ้อนที่ใช้ในการรับประทานอาหารไปวาง
 ไว้ในที่ที่จัดไว้ให้เมื่อรับประทานเสร็จแล้ว ไม่แอบตัดหรือฉีกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ของห้องสมุด
 เฉพาะส่วนที่ตนเองชอบหรือสนใจออกมาจากห้องสมุด แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเห็นทรัพย์สิน
 ต่าง ๆ ของ วิทยาเขตฯ ชำรุดเสียหาย เช่น ก๊อคน้ำ หลอดไฟ เป็นต้น และทิ้งขยะลงในถังขยะที่
 วิทยาเขตฯ จัดไว้

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรม
 ตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนก
 ตามเพศ

พฤติกรรม	ชาย			หญิง			t-test	Sig.
	\bar{x}	S.D.	ระดับความ ถี่	\bar{x}	S.D.	ระดับความ ถี่		
แต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของ วิทยาเขตฯ	3.55	0.986	มาก	3.97	0.880	มาก	-3.246	.001
ข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือข้าม สะพานลอยทุกครั้ง	3.53	1.127	มาก	3.63	0.975	มาก	-0.682	.496
ไม่นำขนม/น้ำเข้ามารับประทานใน ห้องเรียน	3.06	1.069	ปานกลาง	3.05	0.946	ปานกลาง	0.071	.943
ไม่คุยเล่นหรือส่งเสียงดังขณะที่อยู่ใน ห้องสมุด	3.21	1.058	ปานกลาง	3.54	0.992	มาก	-2.318	.021
เก็บแก้ว งาน ชาม ซ้อนที่ใช้ในการ รับประทานอาหารไปวางไว้ในที่ที่ จัดไว้ให้เมื่อรับประทานเสร็จแล้ว	2.95	1.220	ปานกลาง	2.37	1.047	น้อย	3.735	.001
ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่อาจารย์ กำลังสอน	3.31	1.001	ปานกลาง	3.54	1.054	มาก	-1.584	.114

พฤติกรรม	ชาย			หญิง			t	Sig.
	M	S.D.	ระดับความถี่	M	S.D.	ระดับความถี่		
หยิบของเพื่อนมาใช้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว	3.87	1.063	มาก	4.13	0.941	มาก	-1.911	.057
ไม่แอบตัดหรือฉีกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดเฉพาะส่วนที่ตนเองชอบหรือสนใจออกมาจากห้องสมุด	4.37	1.028	มาก	4.77	0.724	มากที่สุด	-3.507	.001
แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเห็นทรัพย์สินต่าง ๆ ของวิทยาเขตฯ ขำรูดเสียหาย เช่น ก๊อคน้ำ หลอดไฟ เป็นต้น	2.65	1.269	ปานกลาง	2.24	1.113	น้อย	2.482	.014
ทิ้งขยะลงในถังขยะที่วิทยาเขตฯ จัดไว้ให้	4.08	0.911	มาก	4.55	0.776	มากที่สุด	-4.126	.000
เฉลี่ยของทั้งหมด	3.26	1.073	ปานกลาง	3.55	1.215	มาก	2.289	.022

4.3.3 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จำแนกตามเพศ พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศชาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.13 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีคะแนนเฉลี่ย 4.10 ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 8 ข้อ คือเปลี่ยนรายการโทรศัพท์ที่ตนเองชอบเพื่อให้ทุกคนในครอบครัวดูรายการอื่นด้วย ช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่กำลังมีปัญหาบริจาคสิ่งของหรือเงินให้ผู้ประสบภัย เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาเขตฯ จัดขึ้นทุกครั้ง ใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการอธิบายเนื้อหาหรือบทเรียนที่เพื่อนไม่เข้าใจ เก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็น จะช่วยลดกระดานในห้องเรียนเมื่ออาจารย์สอนเสร็จ และให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนแม้ไม่ใช่เพื่อนที่สนิท มีคะแนนเฉลี่ย 3.48, 3.47, 3.35, 3.32, 2.93, 2.90, 2.76 และ 2.53 ตามลำดับ และความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือบริจาคโลหิตเมื่อมีโอกาส มีคะแนนเฉลี่ย 2.42

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศหญิง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.11 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ คือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ บริจาคสิ่งของหรือเงินให้ผู้ประสบภัย และช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่กำลังมีปัญหา มีคะแนนเฉลี่ย 4.24, 3.59 และ 3.53 ตามลำดับ ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือเปลี่ยนรายการโทรศัพท์ที่ตนเองชอบเพื่อให้ทุกคนในครอบครัวดูรายการอื่นด้วย เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาเขตฯ จัดขึ้นทุกครั้ง ใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการอธิบายเนื้อหาหรือบทเรียนที่เพื่อนไม่เข้าใจ เก็บ

ขณะทันทีเมื่อพบเห็น และให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนแม้ไม่ใช่เพื่อนที่สนิท มีคะแนนเฉลี่ย 3.40, 3.39, 3.05, 2.74 และ 2.62 ตามลำดับ และความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 2 ข้อ คือ จะช่วยลบกระดานในห้องเรียนเมื่ออาจารย์สอนเสร็จ และบริจาคโลหิตเมื่อมีโอกาส มีคะแนนเฉลี่ย 2.48 และ 2.01 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ข้อ คือ จะช่วยลบกระดานในห้องเรียนเมื่ออาจารย์สอนเสร็จ และบริจาคโลหิตเมื่อมีโอกาส

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านความเอื้อเพื่อแผ้วถำแนกตามเพศ

ข้อปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการปฏิบัติตน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการปฏิบัติตน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
จะช่วยลบกระดานในห้องเรียนเมื่ออาจารย์สอนเสร็จ	2.76	1.035	ปานกลาง	2.48	0.944	น้อย	2.031	.043
เปลี่ยนรายการโทรทัศน์ที่ตนเองชอบ เพื่อให้ทุกคนในครอบครัวดูรายการอื่นด้วย	3.48	0.864	ปานกลาง	3.40	0.865	ปานกลาง	0.653	.514
เก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็น	2.90	1.020	ปานกลาง	2.74	0.866	ปานกลาง	1.276	.203
บริจาคโลหิตเมื่อมีโอกาส	2.42	1.362	น้อย	2.01	1.413	น้อย	2.034	.043
ใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการอธิบายเนื้อหาหรือบทเรียนที่เพื่อนไม่เข้าใจ	2.93	1.045	ปานกลาง	3.05	0.915	ปานกลาง	-0.943	.346
ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ	4.10	0.824	มาก	4.24	0.652	มาก	-1.406	.161
บริจาคสิ่งของหรือเงินให้ผู้ประสบภัย	3.35	0.925	ปานกลาง	3.59	0.880	มาก	-1.874	.062
เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาเขตฯ จัดขึ้นทุกครั้ง	3.32	1.068	ปานกลาง	3.39	0.833	ปานกลาง	-0.506	.613
ช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่กำลังมีปัญหา	3.47	0.936	ปานกลาง	3.53	0.860	มาก	-0.460	.646
ให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนแม้ไม่ใช่เพื่อนที่สนิท	2.53	1.277	ปานกลาง	2.62	1.253	ปานกลาง	-0.500	.618

4.3.4 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามเพศพบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.39 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ คือเมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อนจะใช้คืนเสมอ เมื่อทำความผิด จะยอมรับผิดและปรับปรุงตนเอง ไม่ให้เกิดขึ้นอีก เข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะ ไม่มีการเช็คชื่อ ทำงาน/การบ้านที่อาจารย์มอบหมายเสร็จตามกำหนด และเมื่อทำคะแนนสอบได้ไม่ดีจะไม่อ้างว่าอาจารย์สอนไม่เข้าใจ 4.26, 3.92, 3.63, 3.53 และ 3.52 และความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือ สนใจเรียนไม่เฉพาะวิชาที่ชอบอาจารย์ผู้สอน ทำความเคารพไม่เฉพาะอาจารย์ที่สอน แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเหตุการณ์ที่ผิดปกติหรือไม่เข้าใจในวิชาเขตฯ ไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนลอกคำตอบเมื่อเพื่อนทำข้อสอบไม่ได้ และตักเตือนเพื่อนเมื่อเพื่อนส่งเสียงดังในห้องเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 3.30 ,3.21,2.89, 2.85 และ 2.76 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศหญิงโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.56 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ เมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อนจะใช้คืนเสมอ มีคะแนนเฉลี่ย 4.63 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือ เข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะ ไม่มีการเช็คชื่อ เมื่อทำความผิด จะยอมรับผิดและปรับปรุงตนเอง ไม่ให้เกิดขึ้นอีก ทำงาน/การบ้านที่อาจารย์มอบหมายเสร็จตามกำหนด และเมื่อทำคะแนนสอบได้ไม่ดีจะไม่อ้างว่าอาจารย์สอนไม่เข้าใจ มีคะแนนเฉลี่ย 4.03, 4.02, 3.94 และ 3.68 และความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือ ทำความเคารพไม่เฉพาะอาจารย์ที่สอนเท่านั้น สนใจเรียนไม่เฉพาะวิชาที่ชอบอาจารย์ผู้สอน ไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนลอกคำตอบเมื่อเพื่อนทำข้อสอบไม่ได้ ตักเตือนเพื่อนเมื่อเพื่อนส่งเสียงดังในห้องเรียน และแจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเหตุการณ์ที่ผิดปกติหรือไม่เข้าใจในวิชาเขตฯ มีคะแนนเฉลี่ย 3.35, 3.25, 3.08, 2.90 และ 2.68 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ข้อ คือเข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะ ไม่มีการเช็คชื่อ เมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อนจะใช้คืนเสมอ และทำงาน/การบ้านที่อาจารย์มอบหมายเสร็จตามกำหนด

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามเพศ

พฤติกรรม	ชาย			หญิง			t	p
	\bar{x}	S.D.	ระดับความ เกิดขึ้น	\bar{x}	S.D.	ระดับความ เกิดขึ้น		
เข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะไม่มี การเช็คชื่อ	3.63	1.075	มาก	4.03	0.883	มาก	-3.002	.003
เมื่อทำความผิด จะยอมรับผิดและ ปรับปรุงตนเองไม่ให้เกิดขึ้นอีก	3.92	0.816	มาก	4.02	0.770	มาก	-0.877	.381
เมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อนจะใช้ คืนเสมอ	4.26	0.940	มาก	4.63	0.660	มากที่สุด	-3.636	.000
ทำงาน/การบ้านที่อาจารย์มอบหมาย เสร็จตามกำหนด	3.53	0.804	มาก	3.94	0.752	มาก	-3.720	.000
สนใจเรียนไม่เฉพาะวิชาที่ชอบ อาจารย์ผู้สอน	3.30	1.209	ปานกลาง	3.25	1.152	ปานกลาง	0.353	.724
ทำความเคารพไม่เฉพาะอาจารย์ที่ สอนเท่านั้น	3.21	1.269	ปานกลาง	3.35	1.273	ปานกลาง	-0.790	.430
แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบ เหตุการณ์ที่ผิดปกติหรือไม่ ไว้วางใจในวิทยาเขตฯ	2.89	1.026	ปานกลาง	2.68	1.186	ปานกลาง	1.228	.220
ดักเตือนเพื่อนเมื่อเพื่อนส่งเสียงดังใน ห้องเรียน	2.76	0.843	ปานกลาง	2.90	1.055	ปานกลาง	-0.975	.330
ไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนลอกคำตอบ เมื่อเพื่อนทำข้อสอบไม่ได้	2.85	0.921	ปานกลาง	3.08	1.046	ปานกลาง	-1.544	.124
เมื่อทำคะแนนสอบได้ไม่ดี จะไม่อ้างว่าอาจารย์สอนไม่เข้าใจ	3.52	1.277	มาก	3.68	1.023	มาก	-1.041	.299
ค่าเฉลี่ยรวม	3.59	1.018	ปานกลาง	3.56	0.980	มาก	-2.565	.012

4.3.5 การเปรียบเทียบการปฏิบัติทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความ
 ขยันหมั่นเพียร จำแนกตามเพศ พบว่า

การปฏิบัติทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศชาย โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่
 ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.21 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ คือเมื่อทำการบ้านไม่ทันก็

ไม่ขอลอกจากเพื่อน เมื่อมีเหตุสุดวิสัยจริง ๆ จึงจะขาดเรียน สอบถามผู้รู้หรือพยายามหาคำตอบให้กับข้อสงสัย/ไม่เข้าใจ เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ประกอบการทำรายงานที่อาจารย์มอบให้ทำ และตรวจทานความเรียบร้อยและความถูกต้องของงานที่ทำเสร็จก่อนส่งอาจารย์ มีคะแนนเฉลี่ย 3.97, 3.63, 3.60 และ 3.50 ตามลำดับ ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือ พยายามศึกษาหาความรู้นอกบทเรียนเพิ่มเติมเสมอ อ่านหนังสือทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เตรียมตัวอ่านบทเรียนมาล่วงหน้าเสมอ ทำตารางและปฏิบัติตามตารางในการดูหนังสือและทำการบ้าน และหารายได้พิเศษหลังจากเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน 2.95, 2.94, 2.84, 2.60 และ 2.53 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศหญิงโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.17 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือ สอบถามผู้รู้หรือพยายามหาคำตอบให้กับข้อสงสัย/ไม่เข้าใจ เมื่อทำการบ้านไม่ทันก็ไม่ขอลอกจากเพื่อน เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ประกอบการทำรายงานที่อาจารย์มอบให้ทำ และตรวจทานความเรียบร้อยและความถูกต้องของงานที่ทำเสร็จก่อนส่งอาจารย์ มีคะแนนเฉลี่ย 3.82, 3.80, 3.74, และ 3.63 ตามลำดับ ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือ เมื่อมีเหตุสุดวิสัยจริง ๆ จึงจะขาดเรียน อ่านหนังสือทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว พยายามศึกษาหาความรู้นอกบทเรียนเพิ่มเติมเสมอ เตรียมตัวอ่านบทเรียนมาล่วงหน้าเสมอ และทำตารางและปฏิบัติตามตารางในการดูหนังสือและทำการบ้าน มีคะแนนเฉลี่ย 3.46, 3.08, 2.78, 2.57 และ 2.52 ตามลำดับ และความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือ หารายได้พิเศษหลังจากเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน มีคะแนนเฉลี่ย 2.26

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุกข้อไม่มีความแตกต่างกัน

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามเพศ

กิจกรรม	ชาย			หญิง			t-test	Sig.
	S.D.	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	S.D.	ค่าเฉลี่ย	ระดับ		
เตรียมตัวอ่านบทเรียนมาล่วงหน้าเสมอ	2.84	1.204	ปานกลาง	2.57	0.937	ปานกลาง	1.879	.061
เมื่อมีเหตุสุดวิสัยจริง ๆ จึงจะขาดเรียน	3.63	0.945	มาก	3.46	1.196	ปานกลาง	1.018	.309
หารายได้พิเศษหลังจากเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน	2.53	1.315	ปานกลาง	2.26	1.378	น้อย	1.396	.164

พฤติกรรม	ชาย			หญิง			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความถี่	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความถี่		
พยายามศึกษาหาความรู้นอกบทเรียนเพิ่มเติมเสมอ	2.95	1.016	ปานกลาง	2.78	0.898	ปานกลาง	1.324	.187
เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ประกอบการทำรายงานที่อาจารย์มอบให้ทำ	3.50	0.971	ปานกลาง	3.74	0.901	มาก	-1.802	.073
ทำตารางและปฏิบัติตามตารางในการดูหนังสือและทำการบ้าน	2.60	1.137	ปานกลาง	2.52	1.146	ปานกลาง	0.464	.643
ตรวจทานความเรียบร้อยและความถูกต้องของงานที่ทำเสร็จก่อนส่งอาจารย์	3.50	0.954	ปานกลาง	3.63	0.950	มาก	-0.930	.353
เมื่อทำการบ้านไม่ทันก็ไม่ขอลอกจากเพื่อน	3.97	0.975	มาก	3.80	1.007	มาก	1.188	.236
สอบถามผู้รู้หรือพยายามหาคำตอบให้กับข้อสงสัย/ไม่เข้าใจ	3.60	0.839	มาก	3.82	0.904	มาก	-1.718	.087
อ่านหนังสือทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว	2.94	0.956	ปานกลาง	3.08	1.022	ปานกลาง	-1.035	.301
ค่าเฉลี่ย (ทั้งหมด)	3.21	1.031	ปานกลาง	3.17	1.034	ปานกลาง	0.568	.570

4.3.6 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านการพึ่งตนเอง จำแนกตามเพศ พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศชายโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.44 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ คือเมื่อมีปัญหาในการทำงาน จะพยายามแก้ไขปัญหาลงอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อนเสมอ พยายามช่วยตนเองในด้านการเรียนก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาช่วย ดูแลของใช้ส่วนตัวของตนเองเสมอ เมื่อเกิดเหตุการณ์คับขันสามารถแก้ไขเฉพาะหน้าด้วยตนเองโดยไม่ตื่นตระหนก และค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับรายงานด้วยตนเอง ก่อนที่จะให้ผู้อื่นช่วยสืบค้น มีคะแนนเฉลี่ย 4.03, 3.92, 3.81, 3.61 และ 3.52 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือรีบแก้ไขงานที่ผิดให้ถูกต้องและส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้ง เพิ่มเวลาอ่านหนังสือ หรือศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเมื่อสอบได้คะแนนไม่ดี พยายามทำการบ้านด้วยตนเองโดยไม่ลอกเพื่อน เมื่ออาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ทำส่งไปแล้วก็ จะปรับปรุงงานนั้นด้วยตนเอง และหารายได้พิเศษด้วยตนเอง เพื่อนำมาซื้ออุปกรณ์การเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 3.47, 3.35, 3.10, 2.97 และ 2.63 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศหญิง โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.66 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ คือดูแลของใช้ส่วนตัวของตนเองเสมอ พยายามช่วยตนเองในด้านการเรียนก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาช่วย เมื่อมีปัญหาในการทำงานจะพยายามแก้ไขปัญหาลูกอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อนเสมอ รีบแก้ไขงานที่ผิดให้ถูกต้องและส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้ง ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับรายงานด้วยตนเองก่อนที่จะให้ผู้อื่นช่วยสืบค้น เพิ่มเวลาอ่านหนังสือ หรือศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเมื่อสอบได้คะแนนไม่ดี เมื่ออาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ทำส่งไปแล้วก็จะปรับปรุงงานนั้นด้วยตนเอง มีคะแนนเฉลี่ย 4.37, 4.07, 4.06, 3.89, 3.70 และ 3.56 ตามลำดับ และความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ เมื่อเกิดเหตุการณ์คับขัน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้วยตนเองโดยไม่ตื่นตระหนก พยายามทำการบ้านด้วยตนเองโดยไม่ลอกเพื่อน และหารายได้พิเศษด้วยตนเองเพื่อนำมาซื้ออุปกรณ์การเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 3.44, 3.33 และ 2.63 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ข้อ คือดูแลของใช้ส่วนตัวของตนเองเสมอ เมื่ออาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ทำส่งไปแล้ว ก็จะปรับปรุงงานนั้นด้วยตนเอง และรีบแก้ไขงานที่ผิดให้ถูกต้องและส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้งตามลำดับ

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบด้านการพึ่งตนเอง จำแนกตามเพศ

พฤติกรรม	ชาย		หญิง		รวม		t	Sig.
	\bar{x}	S.D.	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย		
ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับรายงานด้วยตนเอง ก่อนที่จะให้ผู้อื่นช่วยสืบค้น	3.52	0.864	มาก	3.70	0.914	มาก	-1.440	.151
หารายได้พิเศษด้วยตนเอง เพื่อนำมาซื้ออุปกรณ์การเรียน	2.63	1.271	ปานกลาง	2.63	1.359	ปานกลาง	0.16	.988
เมื่อเกิดเหตุการณ์คับขัน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้วยตนเองโดยไม่ตื่นตระหนก	3.61	0.797	มาก	3.44	0.912	ปานกลาง	1.338	.182
พยายามทำการบ้านด้วยตนเองโดยไม่ลอกเพื่อน	3.10	0.987	ปานกลาง	3.33	0.948	ปานกลาง	-1.726	.085

พฤติกรรม	ชาย			หญิง			t	Sig.
	M	S.D.	ระดับความถี่	M	S.D.	ระดับความถี่		
ดูแลของใช้ส่วนตัวของตนเองเสมอ	3.81	0.920	มาก	4.37	0.773	มาก	-4.879	.000
เมื่อมีปัญหาในการทำงาน จะพยายามแก้ไขปัญหาลุप्तรรคต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อนเสมอ	4.03	0.809	มาก	4.06	0.820	มาก	-0.228	.820
พยายามช่วยตนเองในด้านการเรียนก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาช่วย	3.92	0.731	มาก	4.07	0.773	มาก	-1.394	1.64
เพิ่มเวลาอ่านหนังสือ หรือศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเมื่อสอบได้คะแนนไม่ดี	3.35	0.832	ปานกลาง	3.56	0.897	มาก	-1.652	.100
เมื่ออาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ทำส่งไปแล้ว ก็จะปรับปรุงงานนั้นด้วยตนเอง	2.97	0.940	ปานกลาง	3.56	0.978	มาก	-4.272	.000
รีบแก้ไขงานที่ผิดให้ถูกต้องและส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้ง	3.47	0.863	ปานกลาง	3.89	0.915	มาก	-3.312	.001
รวม	3.44	0.900	ปานกลาง	3.66	0.920	มาก	-1.172	.102

4.3.7 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านความกตัญญูคุณเวที พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาเพศชายโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.83 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ คือ ใช้วาจาสุภาพกับผู้มีพระคุณ ดูแลผู้ปกครอง เมื่อท่านเจ็บป่วย ไม่ทำตนให้เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่วงศ์ตระกูล และผู้มีพระคุณ ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้มีพระคุณเมื่อพวกเขาเดือดร้อน ช่วยทำงานที่อาจารย์ให้ไว้ด้วยความเต็มใจ เมื่ออาจารย์นัดหมายให้ไปช่วยงานที่วิทยาเขตฯ ในวันหยุดก็จะไปด้วยความเต็มใจ เมื่อเห็นอาจารย์หอบหิ้วอุปกรณ์การสอนมากมายก็จะเข้าไปช่วยถือ และโกหกผู้ปกครองถือว่าเป็นเรื่องไม่ควรทำ มีคะแนนเฉลี่ย 4.32, 4.31, 4.24, 4.02, 4.00, 3.76, 3.69 และ 3.58ตามลำดับ และความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือเมื่อวิทยาเขตฯ มีการเชิญชวนให้ร่วมทำบุญตักบาตรในวันสำคัญ เช่น วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันวิสาขบูชาจะเข้าร่วมทำบุญด้วยเสมอ และทำงานเพื่อหารายได้พิเศษในเวลาว่างเพื่อช่วยผู้ปกครองลดค่าใช้จ่าย มีคะแนนเฉลี่ย 3.21 และ 3.16ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาหญิงโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.93 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือดูแลผู้ปกครอง เมื่อท่าน

เจ็บป่วย และใช้วาจาสุภาพกับผู้มีพระคุณ มีคะแนนเฉลี่ย 4.55, 4.52 ตามลำดับ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ คือช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้มีพระคุณเมื่อพวกเขาเดือดร้อน ช่วยทำงานที่อาจารย์ให้ไว้ด้วยความเต็มใจ ไม่ทำตนให้เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่วงศ์ตระกูลและผู้มีพระคุณ โทกหผู้ปกครองถือว่าเป็นเรื่องไม่ควรทำ เมื่อเห็นอาจารย์ชอบหัวอุปกณ์การสอนมากมายนก็จะเข้าไปช่วยถือ และเมื่ออาจารย์นัดหมายให้ไปช่วยงานที่วิทยาเขตฯ ในวันหยุดก็จะไปด้วยความเต็มใจ ตามลำดับ มีคะแนนเฉลี่ย 4.37, 4.19, 4.18, 3.85 และ 3.75 ตามลำดับ และความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือทำงานเพื่อหารายได้พิเศษในเวลาว่างเพื่อช่วยผู้ปกครองลดค่าใช้จ่าย และเมื่อวิทยาเขตฯ มีการเชิญชวนให้ร่วมทำบุญตักบาตรในวันสำคัญ เช่น วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันวิสาขบูชา จะเข้าร่วมทำบุญด้วยเสมอ มีคะแนนเฉลี่ย 3.08 และ 2.95 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ข้อ คือดูแลผู้ปกครอง เมื่อท่านเจ็บป่วย ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้มีพระคุณเมื่อพวกเขาเดือดร้อน และโทกหผู้ปกครองถือว่าเป็นเรื่องไม่ควรทำ

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา และแสดงการเปรียบเทียบ ด้านความกตัญญูคุณทเวที จำแนกตามเพศ

พฤติกรรม	ชาย		หญิง		ระดับความถี่	ค่า Z	Sig.	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.				
ดูแลผู้ปกครอง เมื่อท่านเจ็บป่วย	4.31	0.801	มาก	4.55	0.639	มากที่สุด	-2.532	.012
ช่วยทำงานที่อาจารย์ให้ไว้ด้วยความเต็มใจ	4.00	0.810	มาก	4.19	0.777	มาก	-1.729	.085
ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้มีพระคุณเมื่อพวกเขาเดือดร้อน	4.02	0.839	มาก	4.37	0.673	มาก	-3.452	.001
ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษในเวลาว่างเพื่อช่วยผู้ปกครองลดค่าใช้จ่าย	3.16	1.270	ปานกลาง	3.08	1.385	ปานกลาง	0.398	.691
ใช้วาจาสุภาพกับผู้มีพระคุณ	4.32	0.742	มาก	4.52	0.692	มากที่สุด	-1.959	.051
โทกหผู้ปกครองถือว่าเป็นเรื่องไม่ควรทำ	3.58	1.049	มาก	3.85	0.918	มาก	-2.018	.045

พฤติกรรมรวม	สูง			ต่ำ			t	p
	M	S.D.	ระดับความถี่ที่เหมาะสม	M	S.D.	ระดับความถี่ที่เหมาะสม		
ไม่ทำตนให้เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียง แก่งัดศรัทธา และผู้มีพระคุณ	4.24	0.803	มาก	4.18	1.076	มาก	0.447	.655
เมื่ออาจารย์นัดหมายให้ไปช่วยงานที่ วิทยาเขตฯ ในวันหยุดก็จะไปด้วยความ ความเต็มใจ	3.76	0.935	มาก	3.75	0.961	มาก	0.075	.941
เมื่อเห็นอาจารย์หอบหิ้วอุปกรณ์การ สอนมามากมาย ก็จะเข้าไปช่วยถือ	3.69	1.262	มาก	3.85	1.239	มาก	-0.899	.370
เมื่อวิทยาเขตฯ มีการเชิญชวนให้ ร่วมทำบุญตักบาตร ในวันสำคัญ เช่น วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันวิสาขบูชา จะเข้าร่วมทำบุญด้วย เสมอ	3.21	1.217	ปานกลาง	2.95	1.226	ปานกลาง	1.466	.144
รวมทั้งหมด	3.83	1.075	มาก	3.86	1.059	มาก	1.592	.112

4.4 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านการพึ่งตนเอง และด้านความกตัญญูกตเวที จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ด้านคือ ด้านความกตัญญูกตเวที มีคะแนนเฉลี่ย 3.77 ส่วนอีก 6 ด้าน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง คือด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และด้านความขยันหมั่นเพียร มีคะแนนเฉลี่ย 3.48, 3.39, 3.35, 3.31, 3.19 และ 3.01 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือด้านความกตัญญูกตเวที ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการพึ่งตนเอง และด้านความมีระเบียบวินัย มีคะแนนเฉลี่ย 3.89, 3.78, 3.57 และ 3.53 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือด้านความรับผิดชอบ ด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีคะแนนเฉลี่ย 3.46, 3.18, และ 3.11 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือด้านความกตัญญูกตเวที ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบ มีคะแนนเฉลี่ย 3.94, 3.81, 3.67 และ 3.57 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีคะแนนเฉลี่ย 3.18 และ 3.10 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบด้านการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ และด้านการพึ่งตนเอง

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.23 และตารางที่ 24

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกกรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								
	สูง (ต่ำกว่า 2.00)			ปานกลาง (2.00-2.99)			ต่ำ (3.00-4.00)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความถี่เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความถี่เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความถี่เห็น
ด้านความซื่อสัตย์	3.35	1.181	ปานกลาง	3.78	1.035	มาก	3.81	1.026	มาก
ด้านความมีระเบียบวินัย	3.48	1.009	ปานกลาง	3.53	1.022	มาก	3.57	0.943	มาก
ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	3.19	0.980	ปานกลาง	3.11	0.980	ปานกลาง	3.10	0.953	ปานกลาง
ด้านความรับผิดชอบ	3.39	0.967	ปานกลาง	3.46	0.999	ปานกลาง	3.57	0.981	มาก
ด้านความขยันหมั่นเพียร	3.01	0.937	ปานกลาง	3.18	1.897	ปานกลาง	3.18	1.043	ปานกลาง
ด้านการพึ่งตนเอง	3.31	0.711	ปานกลาง	3.57	0.730	มาก	3.67	0.697	มาก
ด้านความกตัญญูกตเวที	3.77	0.911	มาก	3.89	0.992	มาก	3.94	0.945	มาก
รวมทั้งหมด	3.35	0.957	ปานกลาง	3.50					

ตารางที่ 4.24 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	2	.621	.310	6.201	.002
	ภายในกลุ่ม	297	80.729	.272		
	รวม	299	81.349			
ด้านความมีระเบียบวินัย	ระหว่างกลุ่ม	2	.222	.111	.639	.529
	ภายในกลุ่ม	297	51.520	.173		
	รวม	299	51.741			
ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	ระหว่างกลุ่ม	2	.097	.048	.194	.824
	ภายในกลุ่ม	297	73.941	.249		
	รวม	299	74.037			
ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.036	.518	2.780	.064
	ภายในกลุ่ม	297	55.327	.186		
	รวม	299	56.363			

พฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความขยันหมั่นเพียร	ระหว่างกลุ่ม	2	.436	.218	.855	.427
	ภายในกลุ่ม	297	75.804	.255		
	รวม	299	76.240			
ด้านการพึ่งตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	2.252	1.126	4.790	.009
	ภายในกลุ่ม	297	69.795	.235		
	รวม	299	72.047			
ด้านความกตัญญูตเวที	ระหว่างกลุ่ม	2	.614	.307	1.623	.199
	ภายในกลุ่ม	297	56.190	.189		
	รวม	299	56.804			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.46	.223	33.140	.045
	ภายในกลุ่ม	297	293.90	.990		
	รวม	299	298.36			

4.4.1 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อคือ เมื่อเพื่อนชวนทำสิ่งที่ไม่ดีกฎหมาย หรือกฎระเบียบของสังคมจะปฏิเสธทุกครั้ง มีคะแนนเฉลี่ย 4.53 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือพบของมีค่าตกในวิทยาเขตฯ จะเก็บส่งอาจารย์ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง นั่งทำข้อสอบในห้องด้วยตนเอง แม้ว่าอาจารย์คุมสอบไม่อยู่ในห้อง คืนเงินให้แม่ค้าเสมอ เมื่อแม่ค้าทอนเงินเกิน และขออนุญาตผู้ปกครองตามความเป็นจริง ทุกครั้งที่ไปเที่ยว มีคะแนนเฉลี่ย 3.93, 3.67 และ 3.53 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือยอมรับผิดทุกครั้งที่ทำความผิด ไม่หยิ่งของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่พูดต่อเติมกับเหตุการณ์ที่ได้พบเห็นมา ไม่เคยพูดเท็จกับผู้อื่น และไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว มีค่าเฉลี่ย 3.47, 2.73 และ 2.53 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ คือเมื่อเพื่อนชวนทำสิ่งที่ไม่ดีกฎหมาย หรือกฎระเบียบของสังคมจะปฏิเสธทุกครั้ง คืนเงินให้แม่ค้าเสมอ เมื่อแม่ค้าทอนเงินเกิน พบของมีค่าตกในวิทยาเขตฯ จะเก็บส่งอาจารย์

ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง นั่งทำข้อสอบในห้องด้วยตนเอง แม้ว่าอาจารย์คุมสอบไม่อยู่ในห้อง ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว ไม่พูดต่อเติมกับเหตุการณ์ที่ได้พบเห็นมา ขออนุญาตผู้ปกครองตามความเป็นจริงทุกครั้งที่ไม่เที่ยว และยอมรับผิดทุกครั้งที่ทำความผิด มีคะแนนเฉลี่ย 4.48, 4.25, 4.06, 4.04, 3.85, 3.84 และ 3.71 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือไม่เคยพูดเท็จกับผู้อื่น มีคะแนนเฉลี่ย 3.41 และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือ ไม่หยิบของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต มีคะแนนเฉลี่ย 2.42

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.81 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือเมื่อเพื่อนชวนทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย หรือกฎระเบียบของสังคมจะปฏิเสธทุกครั้ง มีคะแนนเฉลี่ย 4.64 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ คือนั่งทำข้อสอบในห้องด้วยตนเอง แม้ว่าอาจารย์คุมสอบไม่อยู่ในห้อง คืนเงินให้แม่ค้าเสมอ เมื่อแม่ค้าทอนเงินเกิน พบของมีค่าตกในวิทยาเขตฯ จะเก็บส่งอาจารย์ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ขออนุญาตผู้ปกครองตามความเป็นจริงทุกครั้งที่ไม่เที่ยว ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว และยอมรับผิดทุกครั้งที่ทำความผิด มีคะแนนเฉลี่ย 4.26, 4.07, 3.98, 3.93, 3.92, 3.90 และ 3.87 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือไม่เคยพูดเท็จกับผู้อื่น มีคะแนนเฉลี่ย 3.25 และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือ ไม่หยิบของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต มีคะแนนเฉลี่ย 2.30

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 5 ข้อ คือ ไม่หยิบของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว นั่งทำข้อสอบในห้องด้วยตนเอง แม้ว่าอาจารย์คุมสอบไม่อยู่ในห้อง ไม่พูดต่อเติมกับเหตุการณ์ที่ได้พบเห็นมา และไม่เคยพูดเท็จกับผู้อื่น ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.25 และตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								
	ต่ำ (ค่าเฉลี่ย < 2.00)			ปานกลาง (2.00-2.99)			สูง (3.00-4.00)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ไม่หิขิบของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต	2.73	1.223	ปานกลาง	2.42	1.294	น้อย	2.30	1.343	น้อย
ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว	2.53	1.959	ปานกลาง	3.85	1.560	มาก	3.92	1.686	มาก
นั่งทำข้อสอบในห้องด้วยตนเอง แม้ว่าอาจารย์คุมสอบไม่อยู่ในห้อง	3.67	1.113	มาก	4.04	1.094	มาก	4.26	.885	มาก
ขออนุญาตผู้ปกครองตามความเป็นจริงทุกครั้งที่ไม่เที่ยว	3.53	1.187	มาก	3.71	0.932	มาก	3.93	0.909	มาก
คืนเงินให้แม่ค้าเสมอ เมื่อแม่ค้าทอนเงินเกิน	3.67	1.496	มาก	4.25	0.931	มาก	4.07	1.074	มาก
ไม่พูดต่อเติมกับเหตุการณ์ที่ได้พบเห็นมา	2.73	1.280	ปานกลาง	3.84	1.049	มาก	3.90	1.082	มาก
ยอมรับผิดทุกครั้งที่ทำความผิด	3.47	0.990	ปานกลาง	3.71	0.913	มาก	3.87	0.828	มาก
ไม่เคยพูดเท็จกับผู้อื่น	2.73	0.961	ปานกลาง	3.41	0.883	ปานกลาง	3.25	0.839	ปานกลาง
พบของมีค่าตกในวิทยาเขตฯ จะเก็บส่งอาจารย์ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	3.93	0.961	มาก	4.06	0.985	มาก	3.98	1.017	มาก
เมื่อเพื่อนชวนทำสิ่งที่ไม่ดี กฎหมาย หรือกฎระเบียบของสังคมจะปฏิเสธทุกครั้ง	4.53	0.640	มากที่สุด	4.48	0.708	มาก	4.64	0.600	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	3.3	1.181	ปานกลาง	3.68	0.978	มาก	3.83	1.026	มาก

ตารางที่ 4.26 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้าน
ความซื่อสัตย์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ไม่หอบของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต	ระหว่างกลุ่ม	2	116.697	58.348	9.177	.000
	ภายในกลุ่ม	297	1888.290	6.358		
	รวม	299	2004.987			
ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	26.793	13.397	4.899	.008
	ภายในกลุ่ม	297	812.193	2.735		
	รวม	299	838.987			
นั่งทำข้อสอบในห้องด้วยตนเอง แม้ว่าอาจารย์คุมสอบไม่อยู่ในห้อง	ระหว่างกลุ่ม	2	6.937	3.468	3.612	.028
	ภายในกลุ่ม	295	283.268	.960		
	รวม	297	290.205			
ขออนุญาตผู้ปกครองตามความเป็นจริงทุกครั้งที่ไปเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	4.728	2.364	2.718	.068
	ภายในกลุ่ม	297	258.259	.870		
	รวม	299	262.987			
คืนเงินให้แม่ค้าเสมอ เมื่อแม่ค้าทอนเงินเกิน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.359	2.679	2.444	.089
	ภายในกลุ่ม	297	325.558	1.096		
	รวม	299	330.917			
ไม่พูดต่อเค็มกับเหตุการณ์ที่ได้พบเห็นมา	ระหว่างกลุ่ม	2	18.734	9.367	8.036	.000
	ภายในกลุ่ม	297	346.182	1.166		
	รวม	299	364.917			
ยอมรับผิดทุกครั้งที่ทำความคิด	ระหว่างกลุ่ม	2	3.488	1.744	2.309	.101
	ภายในกลุ่ม	297	224.282	.755		
	รวม	299	227.770			
ไม่เคยพูดเท็จกับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	2	6.509	3.255	4.381	.013
	ภายในกลุ่ม	296	219.892	.743		
	รวม	298	226.401			
พบของมีค่าตกในวิทยาเขตฯ จะเก็บส่งอาจารย์ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	2	.523	.261	.260	.771
	ภายในกลุ่ม	297	298.447	1.005		
	รวม	299	298.970			
เมื่อเพื่อนชวนทำสิ่งที่ไม่ดีกฎหมาย หรือกฎระเบียบของสังคมจะปฏิเสธทุกครั้ง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.807	.904	2.172	.116
	ภายในกลุ่ม	297	123.579	.416		
	รวม	299	125.387			
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	2	621.621	310.810	10.000	
	ภายในกลุ่ม	299	1177.379	3.938		
	รวม	299	1799.000			

4.4.2 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความมีระเบียบวินัยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อคือไม่แอบตัดหรือฉีกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดเฉพาะส่วนที่ตนเองชอบหรือสนใจออกมาจากห้องสมุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.67 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือ ทิ้งขยะลงในถังขยะที่วิทยาเขตฯ จัดไว้ให้ แต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของวิทยาเขตฯ ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่อาจารย์กำลังสอน และหิบบของเพื่อนมาใช้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว มีคะแนนเฉลี่ย 3.87, 3.80 และ 3.53 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ คือ ข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือข้ามสะพานลอยทุกครั้ง ไม่คุยเล่นหรือส่งเสียงดังขณะที่อยู่ในห้องสมุด ไม่นำขนม/น้ำเข้ามารับประทานในห้องเรียน และแจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเห็นทรัพย์สินต่าง ๆ ของ วิทยาเขตฯ ชำรุดเสียหาย เช่น ก๊อกน้ำ หลอดไฟ เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ย 3.47, 3.33 และ 2.53 ตามลำดับและมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือ เก็บแก้ว จาน ชาม ช้อนที่ใช้ในการรับประทานอาหารไปวางไว้ในที่ที่จัดไว้ให้เมื่อรับประทานเสร็จแล้ว มีคะแนนเฉลี่ย 2.33

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อคือไม่แอบตัดหรือฉีกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดเฉพาะส่วนที่ตนเองชอบหรือสนใจออกมาจากห้องสมุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.56 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ คือ ทิ้งขยะลงในถังขยะที่วิทยาเขตฯ จัดไว้ให้ หิบบของเพื่อนมาใช้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว แต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของวิทยาเขตฯ ข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือข้ามสะพานลอยทุกครั้ง และไม่คุยเล่นหรือส่งเสียงดังขณะที่อยู่ในห้องสมุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.30, 3.99, 3.84, 3.57 และ 3.50 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่อาจารย์กำลังสอน ไม่นำขนม/น้ำเข้ามารับประทานในห้องเรียน และเก็บแก้ว จาน ชาม ช้อนที่ใช้ในการรับประทานอาหารไปวางไว้ในที่ที่จัดไว้ให้เมื่อรับประทานเสร็จแล้ว มีคะแนนเฉลี่ย 3.46, 3.13 และ 2.56 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือ แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเห็นทรัพย์สินต่าง ๆ ของ วิทยาเขตฯ ชำรุดเสียหาย เช่น ก๊อกน้ำ หลอดไฟ เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ย 2.42

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อคือไม่แอบตัดหรือฉีกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดเฉพาะส่วนที่ตนเองชอบหรือสนใจออกมาจากห้องสมุด และทิ้งขยะลงในถังขยะที่วิทยาเขตฯ จัดไว้ให้ มีคะแนนเฉลี่ย 4.77 และ 4.61 ตามลำดับ มีความคิดเห็นในระดับมาก 3 ข้อ คือ หิบบของเพื่อนมาใช้เมื่อได้รับอนุญาต

แล้ว แต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของวิทยาเขตฯ และข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือข้ามสะพานลอยทุกครั้ง มีคะแนนเฉลี่ย 4.19, 3.91 และ 3.65 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ ไม่คุยเล่นหรือส่งเสียงดังขณะที่อยู่ในห้องสมุด ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่อาจารย์กำลังสอน และไม่นำขนม/น้ำเข้ามารับประทานในห้องเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 3.46 และ 2.98 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 2 ข้อ คือ เก็บแก้ว จาน ชาม ช้อนที่ใช้ในการรับประทานอาหารไปวางไว้ในที่ที่จัดไว้ให้เมื่อรับประทานเสร็จแล้ว และแจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเห็นทรัพย์สินต่าง ๆ ของ วิทยาเขตฯ ขำรุคเสียหาย เช่น ก๊อกน้ำ หลอดไฟ เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ย 2.47 และ 2.24 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ข้อ คือ หีบของเพื่อนมาใช้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว และทิ้งขยะลงในถังขยะที่วิทยาเขตฯ จัดไว้ให้ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.27 และตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								
	1 (0.00-2.00)			ปานกลาง (2.00-3.00)			สูง (3.00-4.00)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
แต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของวิทยาเขตฯ	3.80	0.775	มาก	3.84	0.941	มาก	3.91	0.917	มาก
ข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือข้ามสะพานลอยทุกครั้ง	3.47	0.990	ปานกลาง	3.57	1.025	มาก	3.65	1.000	มาก
ไม่นำขนม/น้ำเข้ามารับประทานในห้องเรียน	3.33	0.900	ปานกลาง	3.13	1.004	ปานกลาง	2.98	0.952	ปานกลาง
ไม่คุยเล่นหรือส่งเสียงดังขณะที่อยู่ในห้องสมุด	3.47	0.640	ปานกลาง	3.50	1.036	ปานกลาง	3.46	1.028	ปานกลาง
เก็บแก้ว จาน ชาม ช้อนที่ใช้ในการรับประทานอาหารไปวางไว้ในที่ที่จัดไว้ให้เมื่อรับประทานเสร็จแล้ว	2.33	0.900	น้อย	2.56	1.069	ปานกลาง	2.47	1.152	น้อย

พฤติกรรมทาง	ผลการเปรียบเทียบ								
	ปี 2557			ปี 2558			ปี 2559		
	\bar{x}	SD	ความถี่	\bar{x}	SD	ความถี่	\bar{x}	SD	ความถี่
ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่อาจารย์กำลังสอน	3.80	0.941	มาก	3.46	1.053	ปานกลาง	3.46	1.051	ปานกลาง
หิบบของเพื่อนมาใช้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว	3.53	1.356	มาก	3.99	1.106	มาก	4.19	0.809	มาก
ไม่แอบคัดหรือฉีกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ของห้องสมุด เฉพาะส่วนที่ตนเองชอบหรือสนใจออกมาจากห้องสมุด	4.67	1.047	มากที่สุด	4.56	0.896	มากที่สุด	4.77	0.718	มากที่สุด
แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเห็นทรัพย์สินต่าง ๆ ของวิทยาลัยฯ ชำรุดเสียหาย เช่น ก้อนน้ำ หลอดไฟ เป็นต้น	2.53	1.552	ปานกลาง	2.42	1.124	น้อย	2.24	1.137	น้อย
ทิ้งขยะลงในถังขยะที่วิทยาลัยฯ จัดไว้ให้	3.87	0.990	มาก	4.30	0.963	มาก	4.61	0.662	มากที่สุด
รวมแบบเฉลี่ยรวม	3.48	1.009	ปานกลาง	3.53	1.022	มาก	3.57	0.943	มาก

ตารางที่ 4.28 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้าน
 ความมีระเบียบวินัย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
แต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของวิทยาเขตฯ	ระหว่างกลุ่ม	2	.455	.228	.269	.764
	ภายในกลุ่ม	297	251.225	.846		
	รวม	299	251.680			
ข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือข้ามสะพานลอยทุกครั้ง	ระหว่างกลุ่ม	2	.815	.407	.400	.671
	ภายในกลุ่ม	297	302.555	1.019		
	รวม	299	303.370			
ไม่นำขนม/น้ำข้ามารับประทานในห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.747	1.373	1.460	.234
	ภายในกลุ่ม	297	279.290	.940		
	รวม	299	282.037			

พฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ไม่คุยเล่นหรือส่งเสียงดังขณะที่อยู่ในห้องสมุด	ระหว่างกลุ่ม	2	.090	.045	.044	.957
	ภายในกลุ่ม	297	306.696	1.033		
	รวม	299	306.787			
เก็บแก้ว จาน ชาม ซ้อนที่ใช้ในการรับประทานอาหารไปวางไว้บนโต๊ะที่จัดไว้ให้เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้ว	ระหว่างกลุ่ม	2	.987	.493	.400	.670
	ภายในกลุ่ม	297	366.000	1.232		
	รวม	299	366.987			
ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่อาจารย์ กำลังสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.539	.770	.702	.496
	ภายในกลุ่ม	297	325.448	1.096		
	รวม	299	326.987			
หยิบของเพื่อนมาใช้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว	ระหว่างกลุ่ม	2	7.309	3.655	3.950	.020
	ภายในกลุ่ม	297	274.771	.925		
	รวม	299	282.080			
ไม่แอบคัดหรือฉีกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดเฉพาะส่วนที่ตนเองชอบหรือสนใจ ออกมาจากห้องสมุด	ระหว่างกลุ่ม	2	3.180	1.590	2.442	.089
	ภายในกลุ่ม	297	193.366	.651		
	รวม	299	196.547			
แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเห็นทรัพย์สินต่าง ๆ ของวิทยาเขตฯ ชำรุดเสียหาย เช่น ก้อนน้ำ หลอดไฟ เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	2	3.066	1.533	1.148	.319
	ภายในกลุ่ม	297	396.571	1.335		
	รวม	299	399.637			
ทิ้งขยะลงในถังขยะที่วิทยาเขตฯ จัดไว้ให้	ระหว่างกลุ่ม	2	12.032	6.016	9.287	.000
	ภายในกลุ่ม	297	192.404	.648		
	รวม	299	204.437			
รวมรวบด้วย	ระหว่างกลุ่ม	2	222	111	639	.0520
	ภายในกลุ่ม	297	51,520	173		
	รวม	299	51,741			

4.4.3 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ข้อคือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ เปลี่ยนรายการโทรทัศน์ที่ตนเองชอบเพื่อให้ทุกคนในครอบครัวดูรายการอื่นด้วย และให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนแม้ไม่ใช่เพื่อนที่สนิท มีคะแนนเฉลี่ย 4.07, 3.60 และ 3.53 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ คือช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่กำลังมีปัญหา จัดขึ้นทุกครั้ง บริจาคสิ่งของหรือเงินให้ผู้ประสบภัย เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาเขตฯ เก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็น จะช่วยลดกระดานในห้องเรียนเมื่อ

อาจารย์สอนเสร็จ และใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการอธิบายเนื้อหาหรือบทเรียนที่เพื่อนไม่เข้าใจ มีคะแนนเฉลี่ย 3.47, 3.40, 2.93 และ 2.67 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อคือ ปรึกษาโลหิตเมื่อมีโอกาส มีคะแนนเฉลี่ย 2.13

การปฏิวัตินทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลางโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ และบริจาคสิ่งของหรือเงินให้ผู้ประสบภัย มีคะแนนเฉลี่ย 4.16 และ 3.55 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง 7 ข้อ คือ ช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่กำลังมีปัญหา เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาเขตฯ จัดขึ้นทุกครั้ง เปลี่ยนรายการโทรทัศน์ที่ตนเองชอบเพื่อให้ทุกคนในครอบครัว ดูรายการอื่นด้วย ใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการอธิบายเนื้อหาหรือบทเรียนที่เพื่อนไม่เข้าใจ เก็บขยะทันที เมื่อพบเห็นจะช่วยลดกระดานในห้องเรียนเมื่ออาจารย์สอนเสร็จ และให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียน แม้ไม่ใช่เพื่อนที่สนิท มีคะแนนเฉลี่ย 3.43, 3.30, 3.26, 2.91, 2.86, 2.64 และ 2.64 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือ ปรึกษาโลหิตเมื่อมีโอกาส มีคะแนนเฉลี่ย 2.32

การปฏิวัตินทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่กำลัง มีปัญหา บริจาคสิ่งของหรือเงินให้ผู้ประสบภัย และเปลี่ยนรายการ โทรทัศน์ที่ตนเองชอบเพื่อให้ ทุกคนในครอบครัวดูรายการอื่นด้วย มีคะแนนเฉลี่ย 4.25, 3.57, 3.55 และ 3.51 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ คือ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาเขตฯ จัดขึ้นทุกครั้ง ใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการอธิบายเนื้อหาหรือบทเรียนที่เพื่อนไม่เข้าใจ เก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็น และ ให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียน แม้ไม่ใช่เพื่อนที่สนิท มีคะแนนเฉลี่ย 3.42, 3.12, 2.70 และ 2.50 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 2 ข้อ คือ จะช่วยลดกระดานในห้องเรียนเมื่ออาจารย์ สอนเสร็จ และปรึกษาโลหิตเมื่อมีโอกาส มีคะแนนเฉลี่ย 2.46 และ 1.95 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิวัตินทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ข้อ คือ เปลี่ยนรายการโทรทัศน์ที่ตนเองชอบเพื่อให้ทุกคนในครอบครัวดูรายการอื่นด้วย และ ให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียน แม้ไม่ใช่เพื่อนที่สนิท

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.29 และตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								
	ค่า (ต่ำกว่า 2.00)			ปานกลาง (2.00-2.50)			สูง (3.00-4.00)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความถี่	\bar{x}	S.D.	ระดับความถี่	\bar{x}	S.D.	ระดับความถี่
จะช่วยลดภาระงานในห้องเรียนเมื่ออาจารย์สอนเสร็จ	2.67	1.113	ปานกลาง	2.64	0.973	ปานกลาง	2.46	0.951	น้อย
เปลี่ยนรายการโทรทัศน์ที่ตนเองชอบเพื่อให้ทุกคนในครอบครัวดูรายการอื่นด้วย	3.60	0.828	มาก	3.26	0.933	ปานกลาง	3.51	0.806	มาก
เก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็น	2.93	0.799	ปานกลาง	2.86	0.953	ปานกลาง	2.70	0.872	ปานกลาง
บริจาคโลหิตเมื่อมีโอกาส	2.13	1.457	น้อย	2.32	1.472	น้อย	1.95	1.352	น้อย
ใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการอธิบายเนื้อหาหรือบทเรียนที่เพื่อนไม่เข้าใจ	2.67	0.976	ปานกลาง	2.91	0.950	ปานกลาง	3.12	0.925	ปานกลาง
ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ	4.07	0.594	มาก	4.16	0.727	มาก	4.25	0.676	มาก
บริจาคสิ่งของหรือเงินให้ผู้ประสบภัย	3.40	0.828	ปานกลาง	3.55	0.856	มาก	3.55	0.926	มาก
เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาเขตฯ จัดขึ้นทุกครั้ง	3.40	0.986	ปานกลาง	3.30	0.844	ปานกลาง	3.42	0.904	ปานกลาง
ช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่กำลังมีปัญหา	3.47	0.915	ปานกลาง	3.43	0.875	ปานกลาง	3.57	0.872	มาก
ให้เพื่อนขี้อุปกรณ์การเรียนแม้ไม่ใช่เพื่อนที่สนิท	3.53	1.302	มาก	2.64	1.218	ปานกลาง	2.50	1.250	ปานกลาง

ตารางที่ 4.30 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัตินทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้าน
 ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
จะช่วยลดกระดานในห้องเรียนเมื่ออาจารย์ สอนเสร็จ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.424	1.212	1.294	.276
	ภายในกลุ่ม	297	278.172	.937		
	รวม	299	280.597			
เปลี่ยนรายการโทรทัศน์ที่ตนเองชอบ เพื่อให้ทุกคนในครอบครัวดูรายการอื่น ด้วย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.946	2.473	3.367	.036
	ภายในกลุ่ม	297	218.134	.734		
	รวม	299	223.080			
เก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็น	ระหว่างกลุ่ม	2	2.041	1.020	1.260	.285
	ภายในกลุ่ม	297	240.546	.810		
	รวม	299	242.587			
บริจาคโลหิตเมื่อมีโอกาส	ระหว่างกลุ่ม	2	9.403	4.702	2.388	.094
	ภายในกลุ่ม	297	584.793	1.969		
	รวม	299	594.197			
ใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการอธิบายเนื้อหา หรือบทเรียนที่เพื่อนไม่เข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.996	2.498	2.844	.060
	ภายในกลุ่ม	297	260.884	.878		
	รวม	299	265.880			
ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.871	.435	.908	.404
	ภายในกลุ่ม	297	142.316	.479		
	รวม	299	143.187			
บริจาคสิ่งของหรือเงินให้ผู้ประสบภัย	ระหว่างกลุ่ม	2	.325	.163	.203	.816
	ภายในกลุ่ม	297	238.111	.802		
	รวม	299	238.437			
เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาเขตฯ จัดขึ้น ทุกครั้ง	ระหว่างกลุ่ม	2	.956	.478	.609	.545
	ภายในกลุ่ม	297	233.230	.785		
	รวม	299	234.187			
ช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่กำลังมี ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.298	.649	.847	.430
	ภายในกลุ่ม	297	227.648	.766		
	รวม	299	228.947			
ให้เพื่อนชิมอุปกรณ์การเรียนแม้ไม่ใช่ เพื่อนที่สนิท	ระหว่างกลุ่ม	2	14.939	7.470	4.856	.008
	ภายในกลุ่ม	297	456.857	1.538		
	รวม	299	471.797			
รวมทุกค่า	ระหว่างกลุ่ม	2	6.977	3.488	1.921	.152
	ภายในกลุ่ม	297	763.711	2.571		
	รวม	299	770.688			

4.4.4 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือเมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อนจะใช้คืนเสมอ ทำงาน/การบ้านที่อาจารย์มอบหมายเสร็จตามกำหนด เมื่อทำความผิด จะยอมรับผิดและปรับปรุงตนเองไม่ให้เกิดขึ้นอีก และเข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะไม่มีการเช็คชื่อ มีคะแนนเฉลี่ย 4.20, 3.80 และ 3.53 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือเมื่อทำคะแนนสอบได้ไม่ดีจะไม่อ้างว่าอาจารย์สอนไม่เข้าใจ ไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนลอกคำตอบเมื่อเพื่อนทำข้อสอบไม่ได้ สนใจเรียนไม่เฉพาะวิชาที่ชอบ อาจารย์ผู้สอน และตักเตือนเพื่อนเมื่อเพื่อนส่งเสียงดังในห้องเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 3.47, 3.40, 3.33 และ 3.00 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือทำความเคารพไม่เฉพาะอาจารย์ที่สอน มีคะแนนเฉลี่ย 2.33

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือเมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อนจะใช้คืนเสมอ เมื่อทำความผิด จะยอมรับผิดและปรับปรุงตนเองไม่ให้เกิดขึ้นอีก เข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะไม่มีการเช็คชื่อ และทำงาน/การบ้านที่อาจารย์มอบหมายเสร็จตามกำหนด มีคะแนนเฉลี่ย 4.44, 3.97, 3.80 และ 3.73 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ คือเมื่อทำคะแนนสอบได้ไม่ดีจะไม่อ้างว่าอาจารย์สอนไม่เข้าใจ ทำความเคารพไม่เฉพาะอาจารย์ที่สอน ไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนลอกคำตอบเมื่อเพื่อนทำข้อสอบไม่ได้ สนใจเรียนไม่เฉพาะวิชาที่ชอบอาจารย์ผู้สอน แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเหตุการณ์ที่ผิดปกติหรือไม่น่าไว้วางใจในวิชาเขตฯ และตักเตือนเพื่อนเมื่อเพื่อนส่งเสียงดังในห้องเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 3.45, 3.30, 3.15, 3.12, 2.84 และ 2.81 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อคือเมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อนจะใช้คืนเสมอ มีคะแนนเฉลี่ย 4.66 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือเข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะไม่มีการเช็คชื่อ เมื่อทำความผิด จะยอมรับผิดและปรับปรุงตนเองไม่ให้เกิดขึ้นอีก ทำงาน/การบ้านที่อาจารย์มอบหมายเสร็จตามกำหนด และเมื่อทำคะแนนสอบได้ไม่ดีจะไม่อ้างว่าอาจารย์สอนไม่เข้าใจ มีคะแนนเฉลี่ย 4.08, 4.03, 3.94 และ 3.78 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือทำความเคารพไม่เฉพาะอาจารย์ที่สอน สนใจเรียนไม่เฉพาะวิชาที่ชอบอาจารย์ผู้สอน ไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนลอกคำตอบเมื่อเพื่อน

ทำข้อสอบไม่ได้ ดักเตือนเพื่อนเมื่อเพื่อนส่งเสียงดังในห้องเรียน และแจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเหตุการณ์ที่ผิดปกติหรือไม่น่าไว้วางใจในวิทยาเขตฯ มีคะแนนเฉลี่ย 3.42, 3.35, 2.92, 2.90 และ 2.63 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ข้อ คือเข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะไม่มีการเช็คชื่อ เมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อนจะใช้คืนเสมอ ทำความเคารพไม่เฉพาะอาจารย์ที่สอนเท่านั้น และเมื่อทำคะแนนสอบได้ไม่ดีจะไม่อ้างว่าอาจารย์สอนไม่เข้าใจ

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ระดับการปฏิบัติตน
	\bar{x}	S.D.	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย	มาก	น้อย	
เข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะไม่มีการเช็คชื่อ	3.53	1.125	มาก	3.80	0.983	มาก	4.08	0.868	มาก
เมื่อทำความผิด จะยอมรับผิด และปรับปรุงตนเองไม่ให้เกิดขึ้นอีก	3.80	0.862	มาก	3.97	0.807	มาก	4.03	0.755	มาก
เมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อน จะใช้คืนเสมอ	4.20	0.862	มาก	4.44	0.865	มาก	4.66	0.614	มากที่สุด
ทำงาน/การบ้านที่อาจารย์มอบหมายเสร็จตามกำหนด	3.80	0.676	มาก	3.73	0.768	มาก	3.94	0.788	มาก
สนใจเรียน ไม่เฉพาะวิชาที่ชอบอาจารย์ผู้สอน	3.33	1.113	ปานกลาง	3.12	1.108	ปานกลาง	3.35	1.197	ปานกลาง
ทำความเคารพไม่เฉพาะอาจารย์ที่สอนเท่านั้น	2.33	1.047	น้อย	3.30	1.288	ปานกลาง	3.42	1.247	ปานกลาง

พฤติกรรม	ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา								
	ก่อนเรียน (ก่อน 250)			เรียนจบ (หลัง 250)			เรียนจบ (หลัง 250)		
	Mean	SD	ความถี่	Mean	SD	ความถี่	Mean	SD	ความถี่
แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเหตุการณ์ที่ผิดปกติหรือไม่ น่าไว้วางใจในวิทยาเขตฯ	3.00	1.309	ปานกลาง	2.84	1.107	ปานกลาง	2.63	1.170	ปานกลาง
ดักเตือนเพื่อนเมื่อเพื่อนส่งเสียงดังในห้องเรียน	3.00	0.926	ปานกลาง	2.81	0.999	ปานกลาง	2.90	1.035	ปานกลาง
ไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนลอกคำตอบเมื่อเพื่อนทำข้อสอบไม่ได้	3.40	0.828	ปานกลาง	3.15	0.993	ปานกลาง	2.92	1.049	ปานกลาง
เมื่อทำคะแนนสอบได้ไม่ดีจะไม่อ้างว่าอาจารย์สอนไม่เข้าใจ	3.47	0.917	ปานกลาง	3.45	1.069	ปานกลาง	3.78	1.084	มาก
รวมทั้งหมด	3.30	0.957	ปานกลาง	3.16	1.050	ปานกลาง	3.57	1.098	ปานกลาง

ตารางที่ 4.32 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
เข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะไม่มีการเช็คชื่อ	ระหว่างกลุ่ม	2	7.970	3.985	4.643	.010
	ภายในกลุ่ม	296	254.064	.858		
	รวม	298	262.033			
เมื่อทำความคิด จะยอมรับคิดและปรับปรุงตนเองไม่ให้เกิดขึ้นอีก	ระหว่างกลุ่ม	2	.823	.411	.676	.510
	ภายในกลุ่ม	296	180.174	.609		
	รวม	298	180.997			
เมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อนจะใช้คืนเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.319	2.659	4.976	.007
	ภายในกลุ่ม	297	158.718	.534		
	รวม	299	164.037			
ทำงาน/การบ้านที่อาจารย์มอบหมายเสร็จตามกำหนด	ระหว่างกลุ่ม	2	2.815	1.407	2.339	.098
	ภายในกลุ่ม	297	178.732	.602		
	รวม	299	181.547			

ผลสำรวจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สนใจเรียนไม่เฉพาะวิชาที่ชอบอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.812	1.906	1.416	.244
	ภายในกลุ่ม	297	399.908	1.346		
	รวม	299	403.720			
ทำความเข้าใจเฉพาะอาจารย์ที่สอนเท่านั้น	ระหว่างกลุ่ม	2	16.516	8.258	5.251	.006
	ภายในกลุ่ม	297	467.121	1.573		
	รวม	299	483.637			
แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเหตุการณ์ที่ผิดปกติหรือไม่เข้าใจในวิชาฯ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.268	2.134	1.603	.203
	ภายในกลุ่ม	297	395.319	1.331		
	รวม	299	399.587			
ดักเตือนเพื่อนเมื่อเพื่อนส่งเสียงดังในห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	.893	.447	.432	.650
	ภายในกลุ่ม	297	307.037	1.034		
	รวม	299	307.930			
ไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนลอกคำตอบเมื่อเพื่อนทำข้อสอบไม่ได้	ระหว่างกลุ่ม	2	5.607	2.803	2.703	.069
	ภายในกลุ่ม	297	308.060	1.037		
	รวม	299	313.667			
เมื่อทำคะแนนสอบได้ไม่ดีจะไม่อ้างว่าอาจารย์สอนไม่เข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	8.080	4.040	3.521	.031
	ภายในกลุ่ม	297	340.756	1.147		
	รวม	299	348.837			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.031	.516	.516	.476
	ภายในกลุ่ม	297	55.327	1.863		
	รวม	299	56.365			

4.4.5 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความซื่อสัตย์สุจริต จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือเมื่อทำการบ้านไม่ทันก็ไม่ขอลอกจากเพื่อน และเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ประกอบการทำรายงานที่อาจารย์มอบให้ทำ มีคะแนนเฉลี่ย 4.07 และ 3.53 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ คือสอบถามผู้รู้หรือพยายามหาคำตอบให้กับข้อสงสัย/ ไม่เข้าใจ ตรวจสอบความเรียบร้อยและความถูกต้องของงานที่ทำเสร็จก่อนส่งอาจารย์ เตรียมตัวอ่านบทเรียน มาล่วงหน้าเสมอ เมื่อมีเหตุสุดวิสัยจริง ๆ จึงจะขาดเรียน และอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว มีคะแนนเฉลี่ย 3.40, 3.20, 2.93 และ 2.87 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ คือพยายามศึกษาหาความรู้นอกบทเรียนเพิ่มเติมเสมอ หารายได้พิเศษหลังจากเรียนเสร็จแล้วในแต่ละ

ละวัน และทำตารางและปฏิบัติตามตารางในการดูหนังสือและทำการบ้าน มีคะแนนเฉลี่ย 2.47, 2.40 และ 2.33 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ คือเมื่อทำการบ้านไม่ทันก็ไม่ขอลอกจากเพื่อน สอบถามผู้รู้หรือพยายามหาคำตอบให้กับข้อสงสัย/ไม่เข้าใจ ตรวจสอบความเรียบร้อยและความถูกต้องของงานที่ทำเสร็จก่อนส่งอาจารย์ เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ประกอบการทำรายงานที่อาจารย์มอบให้ทำ และเมื่อมีเหตุสุดวิสัยจริง ๆ จึงจะขาดเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 3.84, 3.66, 3.60 และ 3.51 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ คืออ่านหนังสือทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว พยายามศึกษาหาความรู้ นอกบทเรียนเพิ่มเติมเสมอ เตรียมตัวอ่านบทเรียนมาล่วงหน้าเสมอ ทำตารางและปฏิบัติตามตารางในการดูหนังสือและทำการบ้าน และหารายได้พิเศษหลังจากเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน มีคะแนนเฉลี่ย 2.96, 2.81, 2.74, 2.70 และ 2.50 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อคือสอบถามผู้รู้หรือพยายามหาคำตอบให้กับข้อสงสัย/ไม่เข้าใจ เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ประกอบการทำรายงานที่อาจารย์มอบให้ทำ เมื่อทำการบ้านไม่ทันก็ไม่ขอลอกจากเพื่อน ตรวจสอบความเรียบร้อยและความถูกต้องของงานที่ทำเสร็จก่อนส่งอาจารย์ และเมื่อมีเหตุสุดวิสัยจริง ๆ จึงจะขาดเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 3.87, 3.81, 3.63 และ 3.54 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ อ่านหนังสือทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว พยายามศึกษาหาความรู้ นอกบทเรียนเพิ่มเติมเสมอ และเตรียมตัวอ่านบทเรียนมาล่วงหน้าเสมอ มีคะแนนเฉลี่ย 3.13, 2.84 และ 2.52 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 2 ข้อ คือ ทำตารางและปฏิบัติตามตารางในการดูหนังสือและทำการบ้าน และหารายได้พิเศษหลังจากเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน มีคะแนนเฉลี่ย 2.45 และ 2.19 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ข้อ คือเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ประกอบการทำรายงานที่อาจารย์มอบให้ทำ และสอบถามผู้รู้หรือพยายามหาคำตอบให้กับข้อสงสัย/ไม่เข้าใจ

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.33 และตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								
	ค่า (ต่ำกว่า 2.00)			ปานกลาง (2.00-2.99)			สูง (3.00-4.00)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความถี่	\bar{x}	S.D.	ระดับความถี่	\bar{x}	S.D.	ระดับความถี่
เตรียมตัวอ่านบทเรียนมาล่วงหน้าเสมอ	2.93	0.961	ปานกลาง	2.74	0.943	ปานกลาง	2.52	1.034	ปานกลาง
เมื่อมีเหตุสุดวิสัยจริงๆ จึงจะขาดเรียน	2.87	0.915	ปานกลาง	3.51	1.095	มาก	3.54	1.191	มาก
หารายได้พิเศษหลังจากเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน	2.40	1.352	น้อย	2.50	1.446	ปานกลาง	2.19	1.307	น้อย
พยายามศึกษาหาความรู้นอกบทเรียนเพิ่มเติมเสมอ	2.47	0.834	น้อย	2.81	0.912	ปานกลาง	2.84	0.939	ปานกลาง
เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ประกอบการทำรายงานที่อาจารย์มอบให้ทำ	3.53	0.834	มาก	3.51	0.877	มาก	3.81	0.937	มาก
ทำตารางและปฏิบัติตามตารางในการดูหนังสือและทำการบ้าน	2.33	1.113	น้อย	2.70	1.125	ปานกลาง	2.45	1.151	น้อย
ตรวจทานความเรียบร้อยและความถูกต้องของงานที่ทำเสร็จก่อนส่งอาจารย์	3.20	1.014	ปานกลาง	3.60	0.931	มาก	3.63	0.955	มาก
เมื่อทำการบ้านไม่ทันก็ไม่ขอลอกจากเพื่อน	4.07	0.884	มาก	3.84	1.014	มาก	3.81	1.005	มาก
สอบถามผู้รู้หรือพยายามหาคำตอบให้กับข้อสงสัย/ไม่เข้าใจ	3.40	0.632	ปานกลาง	3.66	0.951	มาก	3.87	0.862	มาก
อ่านหนังสือทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว	2.87	0.834	ปานกลาง	2.96	0.968	ปานกลาง	3.13	1.046	ปานกลาง
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.60	0.857	ปานกลาง	2.97	0.930	ปานกลาง	3.16	1.061	ปานกลาง

ตารางที่ 4.34 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้าน
ความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	แสดงความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
เตรียมตัวอ่านบทเรียนมาล่วงหน้าเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.789	2.394	2.407	.092
	ภายในกลุ่ม	297	295.398	.995		
	รวม	299	300.187			
เมื่อมีเหตุสุดวิสัยจริง ๆ จึงจะขาดเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.318	3.159	2.414	.091
	ภายในกลุ่ม	297	388.679	1.309		
	รวม	299	394.997			
หารายได้พิเศษหลังจากเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	7.022	3.511	1.890	.153
	ภายในกลุ่ม	297	551.894	1.858		
	รวม	299	558.917			
พยายามศึกษาหาความรู้นอกบทเรียนเพิ่มเติมเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.954	.977	1.144	.320
	ภายในกลุ่ม	297	253.592	.854		
	รวม	299	255.547			
เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ประกอบการทำรายงานที่อาจารย์มอบให้ทำ	ระหว่างกลุ่ม	2	6.537	3.268	3.946	.020
	ภายในกลุ่ม	297	246.010	.828		
	รวม	299	252.547			
ทำตารางและปฏิบัติตามตารางในการดูหนังสือและทำการบ้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.964	2.482	1.912	.150
	ภายในกลุ่ม	297	385.632	1.298		
	รวม	299	390.597			
ตรวจทานความเรียบร้อยและความถูกต้องของงานที่ทำเสร็จก่อนส่งอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	2	2.596	1.298	1.442	.238
	ภายในกลุ่ม	297	267.404	.900		
	รวม	299	270.000			
เมื่อทำการบ้านไม่ทันก็ไม่ขอลอกจากเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	2	.932	.466	.463	.630
	ภายในกลุ่ม	297	298.735	1.006		
	รวม	299	299.667			
สอบถามผู้รู้หรือพยายามหาคำตอบให้กับข้อสงสัย/ ไม่เข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.123	2.561	3.251	.040
	ภายในกลุ่ม	297	234.007	.788		
	รวม	299	239.130			
อ่านหนังสือทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว	ระหว่างกลุ่ม	2	2.725	1.363	1.343	.263
	ภายในกลุ่ม	296	300.419	1.015		
	รวม	298	303.144			
รวมทุกหัวข้อ	ระหว่างกลุ่ม	2	8.000	2.000	1.550	.210
	ภายในกลุ่ม	297	75.810	.255		
	รวม	299	83.810			

4.4.6 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านการพึ่งตนเอง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือ คุณเลขของใช้ส่วนตัวของตนเองเสมอ เมื่อมีปัญหาในการทำงาน จะพยายามแก้ไข ปัญหาอุปสรรค ต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อนเสมอ พยายามช่วยตนเองในด้านการเรียนก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาช่วย และรีบแก้ไขงานที่ผิดให้ถูกต้องและส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้ง มีคะแนนเฉลี่ย 3.80, 3.60 และ 3.53 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ คือ เมื่อเกิดเหตุการณ์คับขัน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้วยตนเองโดยไม่ตื่นตระหนก เพิ่มเวลาอ่านหนังสือ หรือศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเพื่อสอบได้คะแนนไม่ดี เมื่ออาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ทำส่งไปแล้ว ก็จะปรับปรุงงานนั้นด้วยตนเอง ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับรายงานด้วยตนเอง ก่อนที่จะให้ผู้อื่นช่วยสืบค้น พยายามทำการบ้านด้วยตนเองโดยไม่ลอกเพื่อน และหารายได้พิเศษด้วยตนเอง เพื่อนำเงินมาซื้ออุปกรณ์การเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 3.27, 3.13, 3.07 และ 2.87 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ คือคุณเลขของใช้ส่วนตัวของตนเองเสมอ เมื่อมีปัญหาในการทำงาน จะพยายามแก้ไขปัญหาอุปสรรค ต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อนเสมอ พยายามช่วยตนเองในด้านการเรียนก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาช่วย รีบแก้ไขงานที่ผิดให้ถูกต้องและส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้ง ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับรายงานด้วยตนเอง ก่อนที่จะให้ผู้อื่นช่วยสืบค้น เมื่อเกิดเหตุการณ์คับขัน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้วยตนเองโดยไม่ตื่นตระหนก และเพิ่มเวลาอ่านหนังสือ หรือศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเพื่อสอบได้คะแนนไม่ดี มีคะแนนเฉลี่ย 4.32, 4.17, 4.16, 3.93, 3.77, 3.56 และ 3.51 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ เมื่ออาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ทำส่งไปแล้ว ก็จะปรับปรุงงานนั้นด้วยตนเอง พยายามทำการบ้านด้วยตนเองโดยไม่ลอกเพื่อน และหารายได้พิเศษด้วยตนเอง เพื่อนำเงินมาซื้ออุปกรณ์การเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 3.29, 3.16 และ 2.90 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ คือคุณเลขของใช้ส่วนตัวของตนเองเสมอ จะพยายามแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อนเสมอ พยายามช่วยตนเองในด้านการเรียนก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาช่วย รีบแก้ไขงานที่ผิดให้ถูกต้องและส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้ง ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับรายงานด้วยตนเอง ก่อนที่จะให้ผู้อื่นช่วยสืบค้น เพิ่มเวลาอ่านหนังสือ หรือศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเพื่อสอบได้คะแนนไม่ดี และเมื่อ

อาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ทำส่งไปแล้ว ก็จะปรับปรุงงานนั้นด้วยตนเอง มีคะแนนเฉลี่ย 4.32, 4.17, 4.16, 3.93, 3.77 และ 3.56 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือเมื่อเกิดเหตุการณ์คับขัน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้วยตนเองโดยไม่ตื่นตระหนก และพยายามทำการบ้านด้วยตนเองโดยไม่ลอกเพื่อน มีคะแนนเฉลี่ย 3.44 และ 3.38 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือหารายได้พิเศษด้วยตนเอง เพื่อนำเงินมาซื้ออุปกรณ์การเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 2.42

การเปรียบเทียบ การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 6 ข้อ คือค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับรายงานด้วยตนเอง ก่อนที่จะให้ผู้อื่นช่วยสืบค้น หารายได้พิเศษด้วยตนเอง เพื่อนำเงินมาซื้ออุปกรณ์การเรียน เมื่อมีปัญหาในการทำงาน จะพยายามแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อนเสมอ พยายามช่วยตนเองในด้านการเรียนก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาช่วย เมื่ออาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ทำส่งไปแล้ว ก็จะปรับปรุงงานนั้นด้วยตนเอง และรีบแก้ไขงานที่ผิดให้ถูกต้องและส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้ง

ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.35 และตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้านการพึ่งตนเองจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								
	ปานกลาง (2.00)			ปานสูง (2.00-2.99)			มาก (3.00-3.00)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ ปาน กลาง	\bar{x}	S.D.	ระดับ ปาน กลาง	\bar{x}	S.D.	ระดับ ปาน กลาง
ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับรายงานด้วยตนเอง ก่อนที่จะให้ผู้อื่นช่วยสืบค้น	3.07	0.884	ปาน กลาง	3.58	0.894	มาก	3.77	0.894	มาก
หารายได้พิเศษด้วยตนเอง เพื่อนำมาซื้ออุปกรณ์การเรียน	2.87	1.246	ปาน กลาง	2.90	1.389	ปาน กลาง	2.42	1.284	น้อย
เมื่อเกิดเหตุการณ์คับขัน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้วยตนเองโดยไม่ตื่นตระหนก	3.27	0.961	ปาน กลาง	3.56	0.898	มาก	3.44	0.880	ปาน กลาง
พยายามทำการบ้านด้วยตนเองโดยไม่ลอกเพื่อน	3.07	1.033	ปาน กลาง	3.16	0.882	ปาน กลาง	3.38	0.993	ปาน กลาง

พฤติกรรม	ผลการประเมิน (Mean ± SD)								
	ก่อนการอบรม (n=200)			ระหว่างการอบรม (n=200)			หลังการอบรม (n=200)		
	X	SD	ระดับ	X	SD	ระดับ	X	SD	ระดับ
ดูแลของใช้ส่วนตัวของตนเองเสมอ	3.80	0.775	มาก	4.21	0.850	มาก	4.32	0.822	มาก
เมื่อมีปัญหาในการทำงาน จะพยายามแก้ไขปัญหาคงอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อนเสมอ	3.60	0.986	มาก	3.93	0.986	มาก	4.17	0.783	มาก
พยายามช่วยตนเองในด้าน การเรียนก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาช่วย	3.60	0.737	มาก	3.92	0.769	มาก	4.16	0.744	มาก
เพิ่มเวลาอ่านหนังสือ หรือ ศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเมื่อ สอบได้คะแนนไม่ดี	3.13	0.640	ปานกลาง	3.51	0.898	มาก	3.56	0.893	มาก
เมื่ออาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ทำส่งไปแล้ว ก็จะปรับปรุงงานนั้นด้วยตนเอง	3.13	0.990	ปานกลาง	3.29	1.024	ปานกลาง	3.56	0.969	มาก
รีบแก้ไขงานที่คิดให้ถูกต้อง และส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้ง	3.53	0.990	มาก	3.65	0.993	มาก	3.93	0.889	มาก
คะแนนเฉลี่ยรวม	3.31	0.711	ปานกลาง	3.57	0.750	มาก	3.67	0.697	มาก

ตารางที่ 4.36 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้านการ
 ฟังตนเอง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	pd
ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับรายงานด้วยตนเอง ก่อนที่จะให้ผู้อื่นช่วยสืบค้น	ระหว่างกลุ่ม	2	7.914	3.957	4.957	.008
	ภายในกลุ่ม	297	237.082	.798		
	รวม	299	244.997			
หารายได้พิเศษด้วยตนเอง เพื่อนำมาซื้ออุปกรณ์การเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	16.507	8.253	4.717	.010
	ภายในกลุ่ม	297	519.680	1.750		
	รวม	299	536.187			
เมื่อเกิดเหตุการณ์กับชั้น สามารถแก้ไข ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยตนเองโดยไม่ตื่นตระหนก	ระหว่างกลุ่ม	2	1.694	.847	1.067	.345
	ภายในกลุ่ม	296	234.914	.794		
	รวม	298	236.609			
พยายามทำการบ้านด้วยตนเองโดยไม่ลอกเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.176	2.088	2.291	.103
	ภายในกลุ่ม	297	270.740	.912		
	รวม	299	274.917			
ดูแลของใช้ส่วนตัวของตนเองเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.098	2.049	2.972	.053
	ภายในกลุ่ม	296	204.090	.689		
	รวม	298	208.187			
เมื่อมีปัญหาในการทำงาน จะพยายามแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยตนเอง ก่อนเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	7.346	3.673	5.687	.004
	ภายในกลุ่ม	297	191.801	.646		
	รวม	299	199.147			
พยายามช่วยตนเองในด้านการเรียนก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาช่วย	ระหว่างกลุ่ม	2	6.875	3.438	6.054	.003
	ภายในกลุ่ม	297	168.645	.568		
	รวม	299	175.520			
เพิ่มเวลาอ่านหนังสือ หรือศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเมื่อสอบได้คะแนนไม่ดี	ระหว่างกลุ่ม	2	2.498	1.249	1.596	.204
	ภายในกลุ่ม	297	232.382	.782		
	รวม	299	234.880			
เมื่ออาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ทำส่งไปแล้ว ก็จะปรับปรุงงานนั้นด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	6.282	3.141	3.200	.042
	ภายในกลุ่ม	297	291.515	.982		
	รวม	299	297.797			
รีบแก้ไขงานที่คิดให้ถูกต้องและส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้ง	ระหว่างกลุ่ม	2	6.351	3.175	3.827	.023
	ภายในกลุ่ม	297	246.436	.830		
	รวม	299	252.787			
เมื่อสอบตก	ระหว่างกลุ่ม	2	2.252	1.126	1.901	.099
	ภายในกลุ่ม	297	69.705	.235		
	รวม	299	71.957			

4.4.7 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความกตัญญูทวนที่จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อคือคุณดูแลผู้ปกครอง เมื่อท่านเจ็บป่วย มีคะแนนเฉลี่ย 4.53 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ คือ ใช้วาจาสุภาพกับผู้มีพระคุณ ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้มีพระคุณเมื่อพวกเขาเดือดร้อน ช่วยทำงานที่อาจารย์ให้ไว้วางใจด้วยความเต็มใจ โทษผู้ปกครองถือว่าเป็นเรื่องไม่ควรทำ ไม่ทำตนให้เป็นที่น่าเกลียดชังเสียแก่วงศ์ตระกูลและผู้มีพระคุณ และเมื่ออาจารย์นัดหมายให้ไปช่วยงานที่วิทยาเขตฯ ในวันหยุดก็จะไปด้วยความเต็มใจ มีคะแนนเฉลี่ย 4.36, 4.00, 3.93, 3.67 และ 3.53 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ เมื่อเห็นอาจารย์หอบหิ้วอุปกรณ์การสอนมากมาย ก็จะเข้าไปช่วยถือ เมื่อวิทยาเขตฯ มีการเชิญชวนให้ร่วมทำบุญตักบาตรในวันสำคัญ เช่น วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันวิสาขบูชา จะเข้าร่วมทำบุญด้วยเสมอ และทำงานเพื่อหารายได้พิเศษในเวลารว่างเพื่อช่วยผู้ปกครองลดค่าใช้จ่าย มีคะแนนเฉลี่ย 3.47, 3.27 และ 3.00 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 8 ข้อคือ ใช้วาจาสุภาพกับผู้มีพระคุณ คุณดูแลผู้ปกครอง เมื่อท่านเจ็บป่วย ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้มีพระคุณเมื่อพวกเขาเดือดร้อน ช่วยทำงานที่อาจารย์ให้ไว้วางใจด้วยความเต็มใจ ไม่ทำตนให้เป็นที่น่าเกลียดชังเสียแก่วงศ์ตระกูลและผู้มีพระคุณ เมื่อเห็นอาจารย์หอบหิ้วอุปกรณ์การสอนมากมาย ก็จะเข้าไปช่วยถือ โทษผู้ปกครองถือว่าเป็นเรื่องไม่ควรทำ และเมื่ออาจารย์นัดหมายให้ไปช่วยงานที่วิทยาเขตฯ ในวันหยุดก็จะไปด้วยความเต็มใจ มีคะแนนเฉลี่ย 4.45, 4.44, 4.23, 4.05, 4.04, 3.87, 3.75 และ 3.64 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง 2 ข้อ คือ ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษในเวลารว่างเพื่อช่วยผู้ปกครองลดค่าใช้จ่าย และ เมื่อวิทยาเขตฯ มีการเชิญชวนให้ร่วมทำบุญตักบาตรในวันสำคัญ เช่น วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันวิสาขบูชา จะเข้าร่วมทำบุญด้วยเสมอ มีคะแนนเฉลี่ย 3.25 และ 3.14 ตามลำดับ

การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อคือ คุณดูแลผู้ปกครอง เมื่อท่านเจ็บป่วย และใช้วาจาสุภาพกับผู้มีพระคุณ มีคะแนนเฉลี่ย 4.53 และ 4.51 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ คือ ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้มีพระคุณเมื่อพวกเขาเดือดร้อน ไม่ทำตนให้เป็นที่น่าเกลียดชังเสียแก่วงศ์ตระกูลและผู้มีพระคุณ ช่วยทำงานที่อาจารย์ให้ไว้วางใจด้วยความเต็มใจ เมื่ออาจารย์นัดหมายให้ไปช่วยงานที่วิทยาเขตฯ ในวันหยุดก็จะไปด้วยความ

เต็มใจเมื่อเห็นอาจารย์หอบหิ้วอุปกรณ์การสอนมามากมาย ก็จะเข้าไปช่วยถือ และ โทกหผู้ปกครอง ถือว่าเป็นเรื่องไม่ควรทำ มีคะแนนเฉลี่ย 4.36, 4.34, 4.24, 3.84, 3.82 และ 3.81 ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือ ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษในเวลาว่างเพื่อช่วยผู้ปกครองลดค่าใช้จ่าย และเมื่อวิชาเขตฯ มีการเชิญชวนให้ร่วมทำบุญตักบาตรในวันสำคัญ เช่น วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันวิสาขบูชา จะเข้าร่วมทำบุญด้วยเสมอ มีคะแนนเฉลี่ย 3.01 และ 2.90 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ข้อ คือไม่ทำตนให้เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่วงศ์ตระกูลและผู้มีพระคุณ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.37 และตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้านความกตัญญูกตเวที จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	ระดับเกรด / ผลการเรียน								
	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ปาน	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด
ดูแลผู้ปกครอง เมื่อท่านเจ็บป่วย	4.53	0.516	มากที่สุด	4.44	0.694	มาก	4.53	0.687	มากที่สุด
ช่วยทำงานที่อาจารย์ให้ไว้วันด้วยความเต็มใจ	3.93	0.799	มาก	4.05	0.854	มาก	4.24	0.730	มาก
ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้มีพระคุณเมื่อพวกเขาเดือดร้อน	4.00	0.655	มาก	4.23	0.845	มาก	4.36	0.629	มาก
ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษในเวลาว่างเพื่อช่วยผู้ปกครองลดค่าใช้จ่าย	3.00	1.069	ปานกลาง	3.25	1.386	ปานกลาง	3.01	1.364	ปานกลาง
ใช้วาจาสุภาพกับผู้มีพระคุณ	4.36	0.633	มาก	4.45	0.707	มาก	4.51	0.713	มากที่สุด
โทกหผู้ปกครองถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา	3.93	0.884	มาก	3.75	0.950	มาก	3.81	0.961	มาก

พฤติกรรม	ผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติ								
	ก่อน (ก่อน 2.00)			ปานกลาง (2.00-2.50)			ดี (2.50-3.00)		
	\bar{X}	S.D.	ความถี่	\bar{X}	S.D.	ความถี่	\bar{X}	S.D.	ความถี่
ไม่ทำตนให้เป็นที่เสื่อมเสีย ชื่อเสียงแก่วงศ์ตระกูล และผู้มีพระคุณ	3.67	1.291	มาก	4.04	1.133	มาก	4.34	0.893	มาก
เมื่ออาจารย์นัดหมายให้ไปช่วยงานที่วิทยาเขตฯ ในวันหยุดก็จะไปด้วยความเต็มใจ	3.53	0.915	มาก	3.64	0.992	มาก	3.84	0.926	มาก
เมื่อเห็นอาจารย์หอบหิ้วอุปกรณ์การสอนมากมายก็จะเข้าไปช่วยถือ	3.47	1.187	ปานกลาง	3.87	1.169	มาก	3.82	1.296	มาก
เมื่อวิทยาเขตฯ มีการเชิญชวนให้ร่วมทำบุญตักบาตรในวันสำคัญทางศาสนา วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันวิสาขบูชา จะเข้าร่วมทำบุญด้วยเสมอ	3.27	1.163	ปานกลาง	3.14	1.187	ปานกลาง	2.90	1.252	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยรวม	3.77	0.911	มาก	3.89	0.992	มาก	3.94	0.945	มาก

ตารางที่ 4.38 แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษาด้านความกตัญญูต่อเวที จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ดูแลผู้ปกครอง เมื่อท่านเจ็บป่วย	ระหว่างกลุ่ม	2	.600	.300	.644	.526
	ภายในกลุ่ม	297	138.400	.466		
	รวม	299	139.000			
ช่วยทำงานที่อาจารย์ให้ในวันด้วยความเต็มใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.105	1.553	2.536	.081
	ภายในกลุ่ม	297	181.841	.612		
	รวม	299	184.947			
ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้มีพระคุณเมื่อพวกเขาเดือดร้อน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.518	1.259	2.433	.090
	ภายในกลุ่ม	297	153.669	.517		
	รวม	299	156.187			

พฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษในเวลาว่างเพื่อช่วยผู้ปกครองลดค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.961	1.981	1.071	.344
	ภายในกลุ่ม	297	549.039	1.849		
	รวม	299	553.000			
ใช้วาจาสุภาพกับผู้มีพระคุณ	ระหว่างกลุ่ม	2	.418	.209	.417	.659
	ภายในกลุ่ม	296	148.191	.501		
	รวม	298	148.609			
โกหกผู้ปกครองถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา	ระหว่างกลุ่ม	2	.555	.277	.305	.737
	ภายในกลุ่ม	297	270.042	.909		
	รวม	299	270.597			
ไม่ทำตนให้เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่วงศ์ตระกูล และผู้มีพระคุณ	ระหว่างกลุ่ม	2	10.536	5.268	5.153	.006
	ภายในกลุ่ม	297	303.634	1.022		
	รวม	299	314.170			
เมื่ออาจารย์นัดหมายให้ไปช่วยงานที่วิทยาเขตฯ ในวันหยุดก็จะไปด้วยความเต็มใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.631	1.816	2.007	.136
	ภายในกลุ่ม	297	268.619	.904		
	รวม	299	272.250			
เมื่อเห็นอาจารย์หอบหิ้วอุปกรณ์การสอนมากมาย ก็จะเข้าไปช่วยถือ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.125	1.063	.686	.504
	ภายในกลุ่ม	297	460.155	1.549		
	รวม	299	462.280			
เมื่อวิทยาเขตฯ มีการเชิญชวนให้ร่วมทำบุญตักบาตรในวันสำคัญทาง เช่น วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันวิสาขบูชาจะเข้าร่วมทำบุญด้วยเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.203	2.601	1.737	.178
	ภายในกลุ่ม	297	444.784	1.498		
	รวม	299	449.987			
รวมรวบค่า	ระหว่างกลุ่ม	2	.614	.307	1.623	.199
	ภายในกลุ่ม	297	56.190	1.89		
	รวม	299	56.804			

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร” ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ พบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ร้อยละ 79.3 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 20.7 เป็นเพศชาย
2. อายุ พบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ร้อยละ 59.0 อยู่ในกลุ่มอายุ 20-22 ปี รองลงมา ร้อยละ 30.7 อยู่ในกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และร้อยละ 10.3 อยู่ในกลุ่มอายุ 23 ปีขึ้นไป
3. วิชาเอก จากแบบสอบถามจำนวน 300 ชุด แยกวิชาเอกละ 50 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 16.67
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ภาคเรียนที่ 1/2548) พบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ร้อยละ 57.3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00-4.00 รองลงมา ร้อยละ 37.7 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 และ ร้อยละ 5.0 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00
5. ลักษณะที่พักอาศัย พบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ร้อยละ 51.7 พักอาศัยอยู่บ้านตนเอง รองลงมา ร้อยละ 29.3 พักอาศัยอยู่หอพัก ร้อยละ 11.3 พักอาศัยอยู่บ้านเช่า และร้อยละ 7.7 พักอาศัยอยู่ที่อื่น ๆ (พักกับญาติ)
6. อาชีพของผู้ปกครอง พบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ร้อยละ 25.7 ผู้ปกครองประกอบอาชีพ รับจ้าง รองลงมา ร้อยละ 24.3 ผู้ปกครองประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 21.0 ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ 12.0 ผู้ปกครองประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ 11.3 ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ (นักธุรกิจ และไม่ประกอบอาชีพ) และร้อยละ 5.7 ผู้ปกครองประกอบอาชีพ พนักงานบริษัท

จากข้อมูลทั่วไป สามารถสรุปคำตอบของผู้ตอบส่วนใหญ่ในแต่ละข้อ ดังแสดงรายละเอียด ในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 สรุปคำตอบข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตามรายชื่อ

ข้อมูล	สรุปคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	หญิง	238	79.3
2. อายุ	20-22 ปี	177	59.0
3. วิชาเอก	แบ่งเป็น 6 วิชาเอก ๆ ละเท่า ๆ กัน	50	16.67
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.00-4.00 (ภาคเรียนที่ 1/2548)	172	57.3
5. ลักษณะที่พักอาศัย	พักอาศัยบ้านของตนเอง	155	51.7
6. อาชีพของผู้ปกครอง	ประกอบอาชีพรับจ้าง	77	25.7

5.1.2 การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนรายด้านอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ ด้านความกตัญญูทวดเวที ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบ ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ตามลำดับ

5.1.3 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า การปฏิบัติตนทางจริยธรรม โดยรวมของนักศึกษาเพศชาย อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาเพศหญิงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความกตัญญูทวดเวที รองลงมาคือด้านความซื่อสัตย์ ผลการเปรียบเทียบโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบและด้านการพึ่งตนเอง

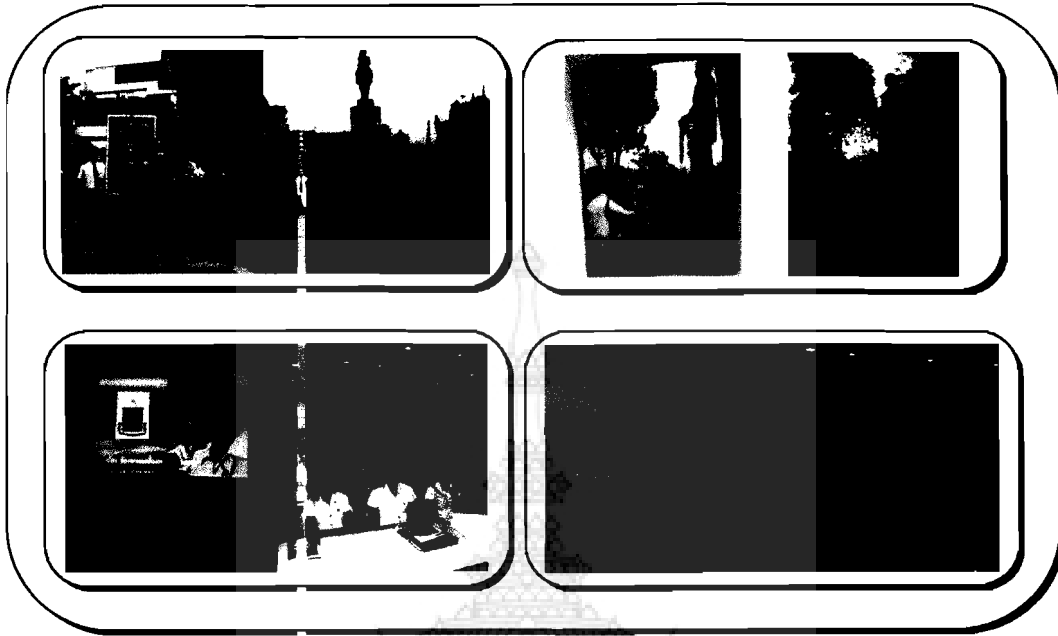
5.1.4 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า การปฏิบัติตนทางจริยธรรม โดยรวมของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ต่ำกว่า 2.00) อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (2.00-2.99) และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (3.00-4.00) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และสูง ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความกตัญญูทวดเวที รองลงมาคือด้านความซื่อสัตย์ ยกเว้นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ รองลงมาคือ ด้านความมีระเบียบวินัย ผลการเปรียบเทียบ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ และด้านการพึ่งตนเอง

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน

พฤติกรรมรวม	โดยภาพรวม		จำแนกตามเพศ				จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ระดับความถี่	ลำดับ	ชาย		หญิง		ต่ำกว่า 2.00		ปานกลาง (2.00-2.99)		สูง (3.00-4.00)	
			ระดับความถี่	ลำดับ	ระดับความถี่	ลำดับ	ระดับความถี่	ลำดับ	ระดับความถี่	ลำดับ	ระดับความถี่	ลำดับ
ด้านความซื่อสัตย์	มาก	2	มาก	2	มาก	2	ปานกลาง	4	มาก	2	มาก	2
ด้านความมีระเบียบวินัย	มาก	4	ปานกลาง	3	มาก	4	ปานกลาง	2	มาก	4	มาก	4
ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	ปานกลาง	7	ปานกลาง	7	ปานกลาง	7	ปานกลาง	6	ปานกลาง	7	ปานกลาง	7
ด้านความรับผิดชอบ	มาก	5	ปานกลาง	5	มาก	5	ปานกลาง	3	ปานกลาง	5	มาก	5
ด้านความขยันหมั่นเพียร	ปานกลาง	6	ปานกลาง	6	ปานกลาง	6	ปานกลาง	7	ปานกลาง	6	ปานกลาง	6
ด้านการพึ่งตนเอง	มาก	3	ปานกลาง	4	มาก	3	ปานกลาง	5	มาก	3	มาก	3
ด้านความกตัญญูกตเวทีกตเวที	มาก	1	มาก	1	มาก	1	มาก	1	มาก	1	มาก	1
โดยรวม	มาก		ปานกลาง		มาก		ปานกลาง		มาก		มาก	

จากผลการวิจัยโดยภาพรวม จำแนกตามเพศ และจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความกตัญญูกตเวทีกตเวที อยู่ในระดับมากและมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด อาจเนื่องมาจากในสังคมไทยมีพื้นฐานมาจากศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี ได้สั่งสอนให้บุตรหลานมีความกตัญญูกตเวทีกตเวทีต่อบิดามารดา และผู้มีพระคุณ บทบาทหน้าที่ของครอบครัว วิธีการอบรมสั่งสอน และสภาพแวดล้อมที่คอยผลักดันให้เกิดความกตัญญูกตเวทีกตเวที เหล่านี้ล้วนมีความสำคัญมาก อาจรวมถึงการที่วิทยาเขตพณิชยการพระนคร มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับความกตัญญูกตเวทีกตเวทีในวันสำคัญต่าง ๆ เป็นประจำ

ภาพที่ 5.1 กิจกรรมส่งเสริมความกตัญญูทวดเวที

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร” อภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือด้านความกตัญญูทวดเวที ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบ ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ตามลำดับ ส่วนภาพรวมทั้ง 7 ด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับช่วงอายุของนักศึกษาที่อยู่ในวัยที่มีจริยธรรมสูงสุดตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg, 1964:405 อ้างถึงในดวงเดือน พันธุมนาวิน 2524: 41-42) ได้กล่าวว่าพัฒนาการการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของมนุษย์เป็นไปตามลำดับขั้น โดยช่วงอายุ 16 ปีขึ้นไป จะเข้าใจค่านิยม คุณค่าทางจริยธรรม และหลักเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ในสังคมในสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีการใช้สัญญาประชาคมเป็นเหตุผลในการเลือกกระทำอย่างมีเหตุผล โดยคำนึงถึงความสงบสุขของส่วนรวม ซึ่งจริยธรรมในระดับนี้เรียกว่า ระดับเหนือกฎเกณฑ์

5.2.2 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ผลการเปรียบเทียบโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาพรวมนักศึกษาเพศหญิงมีการปฏิบัติตนทางจริยธรรมในระดับมาก นักศึกษาเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง

ซึ่งสอดคล้องกับที่ลำควน เกษตรสุนทร (2526: 133) กล่าวไว้ว่า การยึดและการปฏิบัติในเรื่องเหล่านี้ รวมทั้งสภาพความเป็นอยู่ของเพศหญิง และภาวะแวดล้อมด้านต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาและครอบครัวที่มีต่อเพศหญิงมาแต่เดิม ทำให้เพศหญิงมีความเป็นระเบียบ มีกฎเกณฑ์ มีความเคารพต่อระเบียบ รวมทั้งมีความสามัคคีของหมู่คณะสูงด้วย ส่วนเพศชายนั้น สังคมอาจปล่อยปละละเลยในการอบรมเรื่องการเคารพต่อกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยและความสามัคคี เพราะส่วนใหญ่สังคมมักถือว่าเพศชายไม่ต้องเคร่งครัดต่อระเบียบประเพณีมากนัก ซึ่งผิดกับเพศหญิงที่ต้องอยู่ในกรอบประเพณีอย่างเคร่งครัด จึงมีส่วนประกอบที่ทำให้เพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงกว่าเพศชาย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของกำพล ชูรัตน์ (2528:114) ในเรื่อง จริยธรรมและศักยภาพของการปฏิบัติจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันตกพบว่านักศึกษาหญิงปฏิบัติจริยธรรมและศักยภาพของการปฏิบัติจริยธรรมมากกว่านักศึกษาชาย ทั้งนี้อาจเนื่องจาก มาตรฐานการปฏิบัติตนของเพศชายและเพศหญิงต่างกัน ไปคนละแนว โดยสังคมจะเข้มงวดกวดขันความประพฤติของหญิงมากกว่าชาย และเพราะว่าการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวด และจำกัดขอบเขตของลูกสาวในขณะที่ลูกชายทำอะไรได้ตามใจชอบ และสอดคล้องกับคำกล่าวของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม (2520: 215) ที่ว่าลักษณะของสังคมไทย ผู้ใหญ่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรชายหญิงแตกต่างกัน โดยเด็กหญิงจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด ได้รับความควบคุมและเข้มงวดกวดขัน ในขณะที่เด็กชายจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและควบคุมตนเองมากกว่า โอกาสการปลูกฝังจริยธรรมจากครอบครัวจึงน้อยกว่าเพศหญิง จากเหตุผลดังกล่าวจึงอาจจะเป็นสาเหตุให้เพศหญิงมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงกว่าเพศชาย ส่วนผลการเปรียบเทียบแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ด้าน คือด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบและด้านการพึ่งตนเอง และไม่แตกต่างกัน 3 ด้าน คือ ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านความกตัญญูกตเวที ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกำพล ชูรัตน์ (2528:115) พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงปฏิบัติจริยธรรมและศักยภาพของการปฏิบัติจริยธรรมบางประการไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีโอกาสเท่าเทียมกันในการศึกษาเล่าเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และที่สำคัญคือ นักศึกษาทั้งสองเพศได้รับการศึกษาอบรมหลักสูตรเดียวกัน ย่อมได้รับการอบรมสั่งสอนให้ทำพฤติกรรมที่ดี ที่ถูก ที่ควร ไม่แตกต่างกัน

5.2.3 การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการเปรียบเทียบโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาพรวมนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และสูง มีการปฏิบัติตนทางจริยธรรมอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการปฏิบัติตนทางจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

(ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2522:3; อ้างอิงมาจาก Kohlberg, 1969) ซึ่งพบว่าทำให้เหตุผลเชิงจริยธรรม มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการทางสติปัญญาและอารมณ์ด้วย ส่วนผลการเปรียบเทียบแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ด้าน คือด้านความซื่อสัตย์ และด้านการ พึ่งตนเองด้านการพึ่งตนเอง และไม่แตกต่างกัน 5 ด้านคือ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านความกตัญญูกตเวทิต

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร” เป็นแนวทางหนึ่ง ที่เป็นการสำรวจนักศึกษาว่าได้ประพฤติปฏิบัติตนทางจริยธรรมอย่างไร การที่จะให้นักศึกษามี จริยธรรมที่ดีได้ควรมีการปลูกฝังตั้งแต่เด็ก ผู้ที่จะให้คำแนะนำหรืออบรมสั่งสอนคือครอบครัวและ สถานศึกษา ที่จะชี้แนะแนวทางการปฏิบัติตนทางจริยธรรมที่ถูกต้อง พร้อมทั้งให้รางวัลและคำชมเชย เมื่อทำดี และแนะนำแนวทางในการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในกรณีที่พบว่านักศึกษาประพฤติตน ไม่ถูกต้อง และจากผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา ด้านความ ซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านการพึ่งตนเอง และด้านความกตัญญู กตเวทิต อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และด้านความขยันหมั่นเพียร อยู่ในระดับ ปานกลาง ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรได้ทราบและหาแนวทางในการสนับสนุนส่งเสริมให้ นักศึกษามีพฤติกรรมที่เหมาะสมให้มากขึ้น โดยการจัดให้มีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศใน สถานศึกษาที่เอื้อต่อการปลูกฝังจริยธรรม สอดแทรกการอบรมปลูกฝังจริยธรรมในการสอนรายวิชา ต่าง ๆ รวมทั้งจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น
2. นักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความ รับผิดชอบ และด้านการพึ่งตนเอง สูงกว่านักศึกษาเพศชาย ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรหา แนวทางในการสำรวจ ปรับปรุง และพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมให้เกิดขึ้นในกลุ่มนักศึกษาเพศชาย ให้มากยิ่งขึ้นเป็นพิเศษ เช่น จัดชมรมส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรมในสถานศึกษา เป็นต้น
3. สถานศึกษา ควรกำหนดให้มีการสอดแทรกการเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนทาง จริยธรรมในกิจกรรมด้านต่าง ๆ ตลอดจนมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการ แสดงความรู้สึก ความภูมิใจในการปฏิบัติตนทางจริยธรรม ควรมีการยกย่องชมเชย ผู้ปฏิบัติตน ดีเด่นทางจริยธรรมอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษารุ่นต่อ ๆ ไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพิจารณาศึกษาปัญหาหรือผลกระทบต่าง ๆ จากการขาดจริยธรรมของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมซ้ำทุก ๆ 3-4 ปี เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา นอกจากจะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานทางการศึกษาโดยตรงแล้ว ยังเป็นประโยชน์กับสถาบันหรือกลุ่มบุคคลภายนอกที่ดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมดูแลความประพฤติของนักศึกษา

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมการศึกษาค้นคว้า. โครงสร้างของคุณลักษณะของจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา. 2523
- กรมการศาสนา. ศีลธรรมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : กรมศาสนา, 2521.
- กรมวิชาการ. แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยขั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2528.
- กระทรวงศึกษาธิการ. จริยธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2523.
- กรมพล ทอชมชาติ. “คุณธรรมและจริยธรรมของพลเมืองไทย.” วารสารครูศาสตร์ 7 (มกราคม-มีนาคม 2529) : 80-93
- กฤตรินทร์ นิมทองคำ. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542.
- กำพล ชูรัตน์. จริยธรรมและศักยภาพของการปฏิบัติจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันตก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- เกษม บุญศรี. สอนพระพุทธศาสนาแก่เด็ก. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา, 2504.
- โกวิท ประวาลพุกษ์ และคณะ. เอกสารการสอนชุดวิชาจริยธรรมศึกษาหน่วยที่ 1-5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- จารุวรรณ พานทอง. การเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536. (อัดสำเนา)
- จันทน์ ทุมโฆสิต. การศึกษาความเข้าใจทางจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- จำเนียร ช่วงโชติ. จิตวิทยาการรับรู้และการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศาสนา, 2516.
- เจริญ อาทิตยา. โครงการประชุมทางวิชาการเรื่องจริยธรรมธุรกิจในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร : มปท, 2537.
- ชม ภูมิภาค. บทความวิทญูกระจายเสียงการศึกษาเพื่อคุณธรรม สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2525.

- ชุตินาถ รัตนวรรณ. การศึกษาค่านิยมพื้นฐาน 5 กระบวนการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีใน
วิทยาลัยครูภาคกลาง ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. (อัคราเนนา)
- ชำนาญ นิสารัตน์. หนังสือสังคมศึกษา นักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนา
พานิช, 2524.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. การพัฒนาจริยธรรม : ตำราจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สถาบัน
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.
- _____. จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2524.
- _____. พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 2 จิตวิทยาและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,
2524.
- _____. ตำราขั้นสูงทางจิตวิทยาและพฤติกรรมศาสตร์ ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม การวิจัยและพัฒนา
บุคคล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. จริยธรรมของเยาวชนไทย, กรุงเทพมหานคร :
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- _____. จริยธรรมของเยาวชนไทยรายงานการวิจัย ฉบับที่ 21. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การ
ศาสนา, 2520.
- ทวี บุญยเกตุ. พ่อสอนลูก. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจเทรดดิ้ง, 2515.
- ทวีป อภิลิทธิ. “การปลูกฝังจริยธรรมจำเป็นอย่างไร.” วารสารการศึกษาตลอดชีวิต. 2540.
- ทิฆัมพร สุภาพ. การวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียนที่ส่งเสริมจริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายกุล. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาคุณสมบัติของค่านิยมพื้นฐานทางจริยธรรมของ
คนไทย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศึกษาและมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.
- ธีระพร อุวรรณโณ. “แล้วเราจะเสริมสร้างจริยธรรมกับคนวัยใด.” วารสารครุศาสตร์ 11(เมษายน-
มิถุนายน 2526) : 2.
- ธีรชัย เอี่ยมวรเมธ. พจนานุกรมไทย-อังกฤษ (ฉบับใหม่). กรุงเทพมหานคร : บำรุงสาส์น, 2532.
- บรรทม มณีโชติ. การศึกษารูปแบบข้อคำถามวัดคุณลักษณะนิสัยด้านความเสียสละชนิดข้อมูลและ
ชนิดสถานการณ์ ที่มีต่อคุณภาพของแบบทดสอบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

ประทีป ม. โกมลมาส. หนังสือส่งเสริมการอ่านจริยธรรม เล่ม 4. กรุงเทพมหานคร : ชีรพงษ์การพิมพ์, 2531.

ประนอม สโรชมาน. จิตวิทยาทั่วไป ฉบับที่ 2. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

ประกาศรี สีสำไพ. พื้นฐานการศึกษา : ทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวิจัย สำนักงานอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

_____. พื้นฐานการศึกษา : ทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. 2535.

_____. พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. 2540.

ประยงค์ สุพาณิชย์ และคณะ. ชุดฝึกอบรมธรรมะสำหรับผู้บังคับบัญชา : โครงการพัฒนาด้านจริยธรรม วิทยาลัยข้าราชการพลเรือน สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายโรงพิมพ์กองกลาง. 2537.

แปลก สนธิรักษ์ และวิทย์ วิศทเวศย์. ศีลธรรม 543. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2522.

พนัส หันนาคินทร์. คุณธรรมของครู. พิษณุโลก : สำนักพิมพ์พิมพ์เนศ, 2529.

_____. การสอนค่านิยมและจริยธรรม. พิษณุโลก : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2529.

พรนพ พุกกะพันธ์. จริยธรรมทางธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จามจุรีโปรดักส์, 2544.

พรทิพย์ ดลโสภณ. ตัวแปรทางจริยธรรมที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลนารี จังหวัดกาฬสินธุ์. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). ธรรมนุญชีวิต พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2540.

_____. พุทธวิธีในการสอน. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสหธรรมิก, 2540.

พระมหาบุญเพชร บุญญวิริโย. “ปฏิรูปการศึกษาเพื่อการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์.” วิชาการ, 4 (กันยายน 2544) : 37-38.

พระราชมนี. “จริยธรรมศึกษา” ธรรมญาณพนธ์. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2527.

พระราชวรมนี. พุทธธรรม. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 2529.

พระสมชาย ฐานวุฑโฒ, มงคลชีวิตฉบับธรรมทายาท เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร : นิวไวด์เด็กการพิมพ์, 2531.

- พิระพงศ์ เจริญพันธุ์วงศ์. การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนกระสังพิทยาคม อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์.
กรมสามัญศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนกระสังพิทยาคม อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2541.
- พุทธทาสภิกขุ. “การชำระรักษาและการเผยแพร่จริยธรรม” แนวโน้มจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์บริษัทศิริพัสค, 2505.
- ไพฑูรย์ สินลาร์ตัน และประนอม รอดคำดี. ความรู้คู่คุณธรรม รวมบทความเกี่ยวกับคุณธรรม
จริยธรรมและการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ไพฑูรย์ สินลาร์ตัน. รวมบทความเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมและการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ภาวนา ไพศาลสุขสมบุรณ์. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่พึงประสงค์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาชีววิทยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา เขตการศึกษา 7. ปรียัญานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก,
2535. (อัดสำเนา)
- ภิญโญ สาธร. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : ศิริวัฒนา
อินเตอร์พริ้นท์, 2546.
- ลักษณ์ สริวัฒน์. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2544.
_____. จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2530.
- ลำควน เกษตรสุนทร. ทศนคติทางจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาจังหวัดสตูล. ปรียัญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2526.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- วสิน อินทสระ. จริยศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บรรณาคาร, 2518.
_____. พุทธจริยศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ทองกาว, 2541.
- วิชัย ต้นศิริ. โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคต แนวคิดและบทวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- วินัย พัฒนรัฐ. คู่มือครูและแนวทางการสอนวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (สตน). กรุงเทพมหานคร
: ประสานมิตร, 2538

- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. **ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม**. สกลนคร: คณะครุศาสตร์ สถาบันพัฒนาคุณภาพ (พว.) กรุงเทพมหานคร : 2542.
- ศิริพร กล่อมจันทร์. **ความรับผิดชอบ การพึ่งตนเอง และวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยครู**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2526.
- สมคิด ไชยชัยบุรณ์. **การสอนจริยศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท. 2535.
- สมพร เทพสิทธิธา. **คุณธรรมและจริยธรรม**. กรุงเทพมหานคร : สมชายการพิมพ์. 2542.
- _____. **“วัฒนธรรมไทย ชีวิตไทย ทำไมต้องรณรงค์.”** ก้าวไกล. 5 (กรกฎาคม 2537) : 21-25.
- สมภพ ชีวรัฐพัฒน์. **เอกสารประกอบการสอนวิชาจริยธรรมกับชีวิต เอกสารจัดการอันดับ 1/3239**
โครงการพัฒนาเอกสารวิชาการและตำรา ภาควิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ของวิทยาลัยชุมชนใต้สุดของสยามในวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดยะลา. กรุงเทพมหานคร : นานาสีงพิมพ์, 2539.
- สมัย จิตหมวด. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รามคำแหง, 2520.
- สาโรช บัวศรี. **การสอนพลศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2526.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. **คู่มือครูเพื่อการพัฒนาจิตพิสัยในระบบการเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา, 2540.
- สุชีพ บุญญาภาพ. **หลักพุทธศาสนา**. กรุงเทพมหานคร : กรมศาสนา, 2520.
- สุทธีวงศ์ ดันตยาพิศาลสุทธิ. **“พระบรมราโชวาทเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม.”** วารสารข้าราชการครู 20 (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2542) : 2.
- สุพัตรา สุภาพ. **สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม สังคม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- สุรพล นาควานิช. **กรมศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(ศึกษาศาสตร์-การสอน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.
- สุโท เจริญสุข. **จิตวิทยา : สำหรับอุดมศึกษาปัญญาชน**. กรุงเทพมหานคร : สุณีัยการพิมพ์, 2520.
- เสฐียร โกเศศ (พระยาอนุমানราชชน) และนาคะประทีป. **จริยศึกษาประจำตัวนักเรียน**. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2525.
- เสถียรพงษ์ วรรณปก. **เอกสารวิชาการเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูสังคมศึกษาแนวทางการพัฒนาค่านิยมและคุณธรรมของเยาวชนในปัจจุบัน : การปลูกฝังจริยธรรม**. กรุงเทพมหานคร : พี เอ ลีฟวิ่ง, 2533.

อรพินท์ นาคประดิษฐ์. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพแห่งพลเมืองดี.
 ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยวิชาการศึกษาระสานมิตร, 2518.
 (อัครสำเนา)

อารมณั์ สุกมึ. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
 กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร,
 2537.

ภาษาอังกฤษ

Bertley, I. and Chemers, M. **Culture and Environment**. California:Brooks/Coles. 1984.

Browne, C.G. **The Study of Leadership**. Illinois: The Interstate Printer and Publishers, Inc., Illinois,
 1958.

Flippo, Edwin B.A. **Behavioral Approach**. Booton: Allyn and Bacon 1966.

Fox, Gwyneth. **Collins Cobuild: Collins Birmingham University International Language**

Database: Essential English Dictionary. Glasgow: William Collins Sons, 1989.

Garrison, C.K. and Magoon, R. **Educational Psychology Columbus**. Ohio: Chanles E. Merrill,
 1972.

Greer, Michael Donald. **Motivation and social constructivism: A case study in moral education**.

Dissertation Abstracts International 60- A: Abstract,1999.

Yessen, S.R. "Moral Reasoning from the Perspective of Other," **Child Development**. 5(June 1976.):
 551-555.

ภาคผนวก

(แบบสอบถาม)

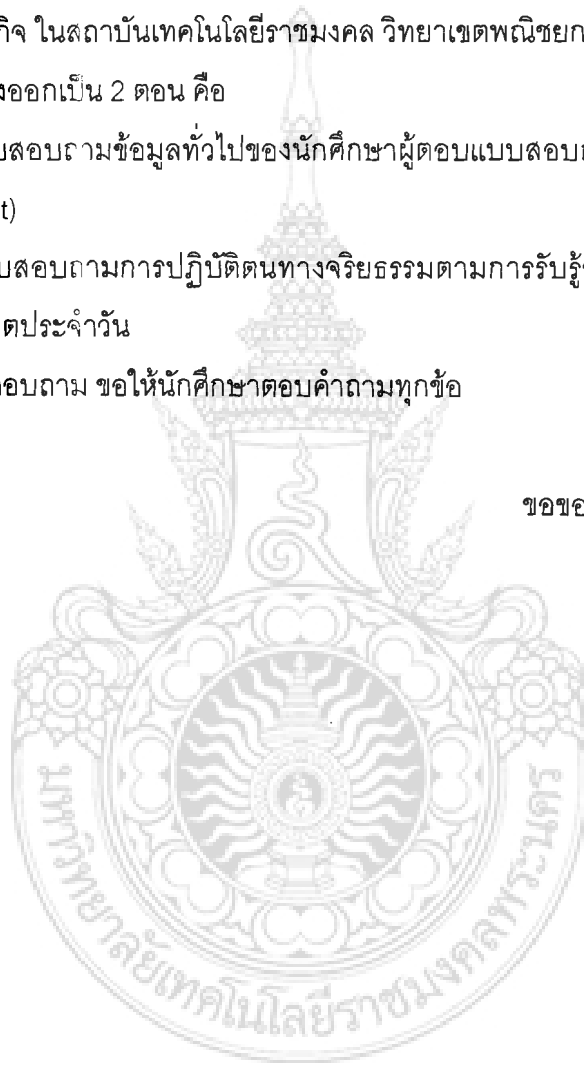
แบบสอบถาม

เรื่อง การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ
ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

คำชี้แจง :

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบตรวจคำตอบ (Check list)
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักศึกษา โดยมีข้อความตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน
3. ในการตอบแบบสอบถาม ขอให้นักศึกษาตอบคำถามทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ
คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษา

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 20 ปี 20-22 ปี 23 ปีขึ้นไป

3. วิชาเอก

การบัญชี การจัดการ
 การตลาด ภาษาอังกฤษธุรกิจ
 ระบบสารสนเทศ การเงิน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ภาคเรียนที่ 1/2548)

ต่ำกว่า 2.00 2.00 – 2.99 3.00 – 4.00

5. ลักษณะที่พักอาศัย

บ้านเช่า หอพัก บ้านตนเอง
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. อาชีพของผู้ปกครอง

รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท
 ผู้ประกอบอาชีพอิสระ รับจ้าง
 ค้าขาย อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการปฏิบัติตนทางจริยธรรมของนักศึกษา

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนทางจริยธรรมของนักศึกษา โดยมีข้อคำถามตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักศึกษาเคยประพฤติปฏิบัติตามลักษณะในข้อคำถามอย่างน้อยเพียงใด ขอให้นักศึกษา ตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

2. ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการปฏิบัติตนทางจริยธรรมของนักศึกษา 5 ระดับตามสถานการณ์ที่นักศึกษาได้เคยปฏิบัติ และคิดว่าต้องปฏิบัติได้เพียง 1 ระดับ โดยที่

ประจำ (สม่ำเสมอ)	หมายถึง	ประมาณ	80-100%
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ประมาณ	60-79%
บางครั้ง	หมายถึง	ประมาณ	40-59%
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ประมาณ	1-39%
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง	ประมาณ	0%

ข้อ	พฤติกรรม	การปฏิบัติตนทางจริยธรรม				
		ประจำ (เสมอ)	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นาน ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ
1	ไม่หยิบของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต					
2	ไม่นำเงินของส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลมาใช้ส่วนตัว					
3	นั่งทำข้อสอบในห้องด้วยตนเอง แม้ว่าอาจารย์คุมสอบไม่อยู่ในห้อง					
4	ขออนุญาตผู้ปกครองตามความเป็นจริงทุกครั้ง而去เที่ยว					
5	คืนเงินให้แม่ค้าเสมอ เมื่อแม่ค้าทอนเงินเกิน					
6	ไม่พูดต่อเติมกับเหตุการณ์ที่ได้พบเห็นมา					
7	ยอมรับผิดทุกครั้งที่ทำความผิด					
8	ไม่เคยพูดเท็จกับผู้อื่น					
9	พบของมีค่าตกในวิทยาเขตฯ จะเก็บส่งอาจารย์ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง					
10	เมื่อเพื่อนชวนทำสิ่งที่ผิดกฎหมายหรือกฎระเบียบของสังคมจะปฏิเสธทุกครั้ง					
11	แต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของวิทยาเขตฯ					
12	ข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือข้ามสะพานลอยทุกครั้ง					
13	นำขนม/น้ำเข้ามารับประทานในห้องเรียน					
14	คุยเล่นหรือส่งเสียงดังขณะที่อยู่ในห้องสมุด					

ข้อ	พฤติกรรม	การปฏิบัติทางจริยธรรม				
		ประจำ (สัปดาห์)	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ
15	เก็บแก้ว งาน ชาม ช้อนที่ใช้ในการรับประทานอาหารไปวางไว้ในที่ที่จัดไว้ให้เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้ว					
16	พูดสอดแทรกในขณะที่อาจารย์กำลังสอน					
17	หยิบของเพื่อนมาใช้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว					
18	แอบคัดหรือฉีกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดเฉพาะส่วนที่ตนเองชอบหรือสนใจออกมาจากห้องสมุด					
19	แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเห็นทรัพย์สินต่าง ๆ ของวิทยาเขตฯ ชำรุดเสียหาย เช่น ก๊อกน้ำ หลอดไฟ เป็นต้น					
20	ทิ้งขยะลงในถังขยะที่วิทยาเขตฯ จัดไว้ให้					
21	จะช่วยลดภาระงานในห้องเรียนเมื่ออาจารย์สอนเสร็จ					
22	เปลี่ยนรายการโทรทัศน์ที่ตนเองชอบเพื่อให้ทุกคนในครอบครัวดูรายการอื่นด้วย					
23	เก็บขยะทันทีเมื่อพบเห็น					
24	บริจาคโลหิตเมื่อมีโอกาส					
25	ใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการอธิบายเนื้อหาหรือบทเรียนที่เพื่อนไม่เข้าใจ					
26	ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ					
27	บริจาคสิ่งของหรือเงินให้ผู้ประสบภัย					
28	เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาเขตฯ จัดขึ้นทุกครั้ง					
29	ช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่กำลังมีปัญหา					
30	ให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเฉพาะเพื่อนที่สนิทเท่านั้น					
31	เข้าเรียนทุกครั้ง แม้ว่าอาจารย์จะไม่มีเรียกชื่อ					
32	เมื่อทำความผิด จะยอมรับผิดและปรับปรุงตนเองไม่ให้เกิดขึ้นอีก					
33	เมื่อยืมของหรือเงินจากเพื่อนจะใช้คืนเสมอ					
34	ทำงาน/การบ้านที่อาจารย์มอบหมายเสร็จตามกำหนด					
35	สนใจเรียนเฉพาะวิชาที่ชอบอาจารย์ผู้สอน					
36	ทำความเคารพเฉพาะอาจารย์ที่สอนเท่านั้น					

ข้อ	พฤติกรรม	การปฏิบัติเพื่อเรียนรู้				
		ประจำ (ตามแผน)	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	ไม่เคย ทำ	ไม่เคย ปฏิบัติ
37	แจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อพบเหตุการณ์ที่ผิดปกติหรือไม่น่า ไว้วางใจในวิทยาเขตฯ					
38	ดักเตือนเพื่อนเมื่อเพื่อนส่งเสียงดังในห้องเรียน					
39	เปิดโอกาสให้เพื่อนลอกคำตอบเมื่อเพื่อนทำข้อสอบไม่ได้					
40	เมื่อทำคะแนนสอบได้ไม่ดีอ้างว่าอาจารย์สอนไม่เข้าใจ					
41	เตรียมตัวอ่านบทเรียนมาล่วงหน้าเสมอ					
42	เมื่อมีเหตุสุดวิสัยจริงๆ จึงจะขาดเรียน					
43	หารายได้พิเศษหลังจากเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน					
44	พยายามศึกษาหาความรู้นอกบทเรียนเพิ่มเติมเสมอ					
45	เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้ประกอบการทำรายงาน ที่อาจารย์มอบให้ทำ					
46	ทำตารางและปฏิบัติตามตารางในการดูหนังสือและทำ การบ้าน					
47	ตรวจทานความเรียบร้อยและความถูกต้องของงานที่ทำ เสร็จก่อนส่งอาจารย์					
48	เมื่อทำการบ้านไม่ทันจะขอลอกจากเพื่อน					
49	สอบถามผู้รู้หรือพยายามหาคำตอบให้กับข้อสงสัย/ ไม่เข้าใจ					
50	อ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว					
51	ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับรายงานด้วยตนเอง ก่อนที่จะให้ผู้อื่น ช่วยสืบค้น					
52	หารายได้พิเศษด้วยตนเอง เพื่อนำเงินมาซื้ออุปกรณ์การ เรียน					
53	เมื่อเกิดเหตุการณ์คับขัน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ด้วยตนเองโดยไม่ตื่นตระหนก					
54	พยายามทำการบ้านด้วยตนเองโดยไม่ลอกเพื่อน					
55	ดูแลของใช้ส่วนตัวของตนเองเสมอ					
56	เมื่อมีปัญหาในการทำงาน จะพยายามแก้ไขปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อนเสมอ					

ข้อ	พฤติกรรม	การปฏิบัติตนในวงสังคม				
		ประจักษ์ (เป็นจริง)	บ่อย ครั้ง	บางครั้ง ครั้ง	บางครั้ง ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ
57	พยายามช่วยตนเองในด้านการเรียนก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาช่วย					
58	เพิ่มเวลาอ่านหนังสือ หรือศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเมื่อสอบได้คะแนนไม่ดี					
59	เมื่ออาจารย์ให้ปรับปรุงงานที่ทำส่งไปแล้ว จะขอร้องให้เพื่อนช่วยทำให้					
60	รีบแก้ไขงานที่ผิดให้ถูกต้องและส่งให้อาจารย์ตรวจอีกครั้ง					
61	ดูแลผู้ปกครอง เมื่อท่านเจ็บป่วย					
62	ช่วยทำงานที่อาจารย์ให้ไว้วันด้วยความเต็มใจ					
63	ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้มีพระคุณเมื่อพวกเขาเดือดร้อน					
64	ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษในเวลาว่างเพื่อช่วยผู้ปกครองลดค่าใช้จ่าย					
65	ใช้วาจาสุภาพกับผู้มีพระคุณ					
66	โกหกผู้ปกครองถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา					
67	ไม่ทำตนให้เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่วงศ์ตระกูลและผู้มีพระคุณ					
68	เมื่ออาจารย์นัดหมายให้ไปช่วยงานที่วิทยาเขตฯ ในวันหยุดก็จะไปด้วยความเต็มใจ					
69	เมื่อเห็นอาจารย์หอบหิ้วอุปกรณ์การสอนมากมาย จะทำเป็นมองไม่เห็นอาจารย์					
70	เมื่อวิทยาเขตฯ มีการเชิญชวนให้ร่วมทำบุญตักบาตรในวันสำคัญ เช่น วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันวิสาขบูชา จะเข้าร่วมทำบุญด้วยเสมอ					

ประวัติและประสบการณ์

ชื่อ – นามสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สมนึก แก้ววิไล

เกิด 26 มีนาคม 2501 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เริ่มรับราชการ 16 พฤษภาคม 2523

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

86 ถนนพินิจโลก เขตดุสิต กทม.10300 โทร 022829101-2

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

การศึกษา

- การศึกษาระดับบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(การจัดการและบริหารองค์การ) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- วิทยาลัยเสนาธิการทหาร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการทหารสูงสุด

ประสบการณ์

- หัวหน้าแผนกกิจกรรมนักศึกษา
- หัวหน้าแผนกพัฒนาวิสัย
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา
- ข้าราชการพลเรือนดีเด่นระดับ 6-8 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปี พ.ศ. 2545
- วิทยากรป้องกันโรคเอดส์และต่อต้านสารเสพติดของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- วิทยากรป้องกันยาเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ

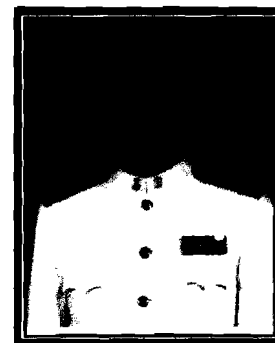
ผลงานวิจัย

(รหัสสำนักวิจัย 46000071)

1. ความรู้ เจตคติและพฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร
งบประมาณผลประโยชน์ประจำปี 2543
2. ความรู้และการรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ปีการศึกษา 2546
3. ทักษะและการยอมรับของนักศึกษาต่อการนำเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
งบประมาณผลประโยชน์ประจำปี 2546(หัวหน้าโครงการวิจัย)
4. ปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์การปลูกฝังแผ่นดินและการป้องกันยาเสพติดในชุมชน
งบประมาณผลประโยชน์ประจำปี 2547

ศึกษาดูงาน

ศึกษาดูงานต่างประเทศที่ประเทศอังกฤษ ญี่ปุ่น จีน เกาหลี สิงคโปร์ อินโดนีเซีย

ประวัติและประสบการณ์

ชื่อ – นามสกุล นายสุคี ศิริวงศ์พากร

เกิด 24 กันยายน 2501 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เริ่มรับราชการ 21 สิงหาคม 2524

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วิทยาเขตพิษณุโลก

86 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กทม.10300 โทร 022829101-2

ตำแหน่ง อาจารย์ 3 ระดับ 8

การศึกษา - การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (นศ.ม.) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ประสบการณ์ - หัวหน้าแผนกวิชาพลศึกษาและนันทนาการ

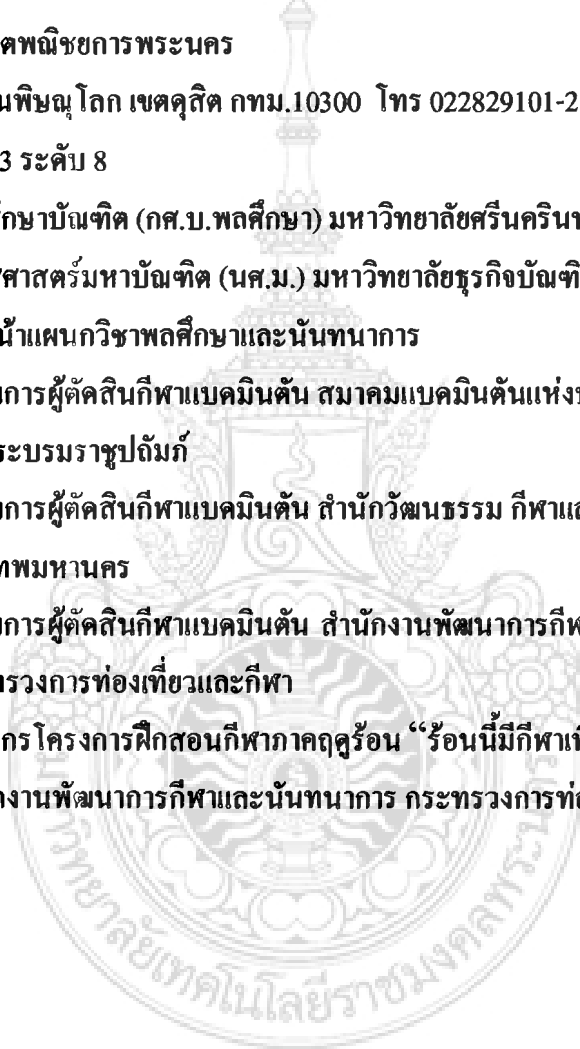
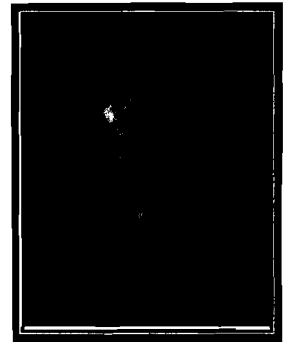
- กรรมการผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตัน สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

- กรรมการผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตัน สำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว
กรุงเทพมหานคร

- กรรมการผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตัน สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- วิทยากรโครงการฝึกสอนกีฬาภาคฤดูร้อน “ร้อนนี้มีกีฬาเพื่อลูกรัก”

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประวัติและประสบการณ์

ชื่อ - นามสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชชนะ มิตรสัมพันธ์

เกิด 6 มกราคม 2504 จังหวัดสุพรรณบุรี

เริ่มรับราชการ 8 สิงหาคม 2526

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

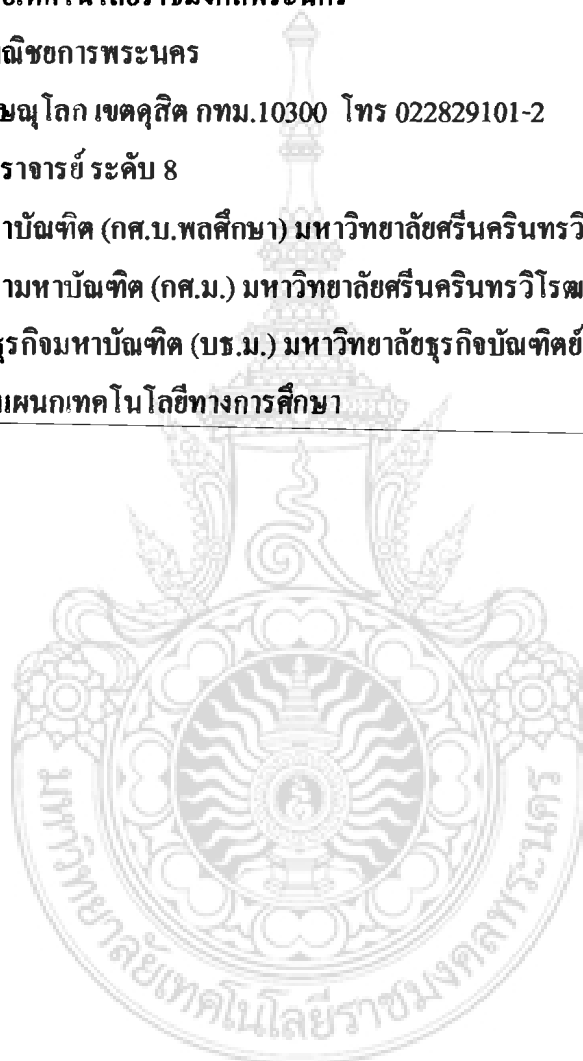
วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

86 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กทม.10300 โทร 022829101-2

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

- การศึกษา
- การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 - บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ประสบการณ์ - หัวหน้าแผนกเทคโนโลยีทางการศึกษา

ประวัติและประสบการณ์

ชื่อ - นามสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชชนะ มิตรสัมพันธ์

เกิด 6 มกราคม 2504 จังหวัดสุพรรณบุรี

เริ่มรับราชการ 8 สิงหาคม 2526

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

86 ถนนพินิจโลก เขตดุสิต กทม.10300 โทร 022829101-2

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

- การศึกษา
- การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 - บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บร.ม.) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ประสบการณ์ - หัวหน้าแผนกเทคโนโลยีทางการศึกษา

